

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 153

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

57. évfolyam

2014. május 22.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/51/EU irányelve (2014. április 16.) a 2003/71/EK és a 2009/138/EK irányelvnek, valamint az 1060/2009/EK, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletnek az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/53/EU irányelve (2014. április 16.) a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 62

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/51/EU IRÁNYELVE

(2014. április 16.)

a 2003/71/EK és a 2009/138/EK irányelvnek, valamint az 1060/2009/EK, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletnek az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatási-nyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50., 53., 62., és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2007. és 2008. évi pénzügyi válság mind egyedi eseteket, mind a pénzügyi rendszer egészét egyaránt érintő jelentős hiányosságokat tárt fel a pénzügyi felügyelet terén. A nemzeti alapú felügyeleti modellek nem tudtak lépést tartani a pénzügyi globalizációval és az integrált és összekapcsolt európai pénzügyi piacok valóságával, amelyeken sok pénzügyi intézmény egyre gyakrabban határokon átnyúló tevékenységet folytat. A válság emellett komoly hiányosságokat tárt fel az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés, összehangolás, az uniós jog következetes alkalmazása és a bizalom terén is.
- (2) A pénzügyi válságot megelőzően és a válság ideje alatt az Európai Parlament több állásfoglalásában is az európai felügyelet fokozottabb integrációját sürgette annak érdekében, hogy uniós szinten valamennyi szereplőre valóban egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak, és hogy e felügyelet tükrözze a pénzügyi piacoknak az Unión belüli erősödő integrációját (különösen „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló 2000. április 13-i állásfoglalásában, az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló 2002. november 21-i állásfoglalásában, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitika (2005–2010) című fehér könyvről szóló 2007. július 11-i állásfoglalásában, a fedezeti alapokról és magántőkérről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában, „a Lámfalussy-eljárás nyomán követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. október 9-i állásfoglalásában, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló (Szolvencia II) európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló 2009. április 22-i álláspontjában, valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2009. április 23-i álláspontjában).

⁽¹⁾ HL C 159., 2011.5.28., 10. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 82. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. március 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. április 14-i határozata.

- (3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot, hogy készítsen ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszilárdításának módjára vonatkozóan az uniós polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából. A 2009. február 25-én benyújtott végső jelentésében (a továbbiakban: Larosière-jelentés) a magas szintű csoport azt javasolta, hogy a jövőbeli pénzügyi válságok kockázatának és súlyosságának csökkentése érdekében meg kell erősíteni a felügyeleti keretet. A magas szintű csoport ennek megfelelően a pénzügyi szektor felügyeleti struktúrájának nagyszabású reformját javasolta az Unióban. A Larosière-jelentés továbbá a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének létrehozását ajánlotta, amely három – egy a bank-, egy az értékpapír-, egy pedig a biztosítási és foglalkoztatóinyudíj-szektor felügyeletére szolgáló – európai felügyeleti hatóságból, és az Európai Rendszerkockázati Tanácsból áll.
- (4) A pénzügyi stabilitás előfeltétele annak, hogy a reálgazdaság munkahelyeket, hitelt és növekedést teremtsen. A pénzügyi válság komoly hiányosságokra mutatott rá a pénzügyi felügyelet területén, amely nem volt képes előre felismerni a kedvezőtlen makroprudenciális fejleményeket, sem pedig megakadályozni a pénzügyi rendszeren belüli kockázatok túlzott mértékű felhalmozódását.
- (5) Az Európai Tanács 2009. június 18-i és 19-i ülését követő következtetéseiben a három új európai felügyeleti hatóságból álló Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének létrehozását javasolta. Ajánlotta továbbá, hogy a rendszer célja a tagállami felügyelet minőségének és következetességének javítása, a több országban tevékenykedő csoportok felügyeletének szigorítása és a belső piac összes pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozása legyen. A Tanács kiemelte, hogy az európai felügyeleti hatóságokat (EFH-k) a hitelminősítő intézetekre kiterjedő felügyeleti hatáskörrel is fel kell ruházni, és felkérte a Bizottságot, hogy készítsen elő konkrét javaslatokat a tekintetben, hogy a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere (ESFS) miként juthatna erős szerephez a válsághelyzetekben.
- (6) Az Európai Parlament és a Tanács 2010-ben elfogadott három rendeletet az európai felügyeleti hatóságok létrehozásáról: az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudíj-hatóság) létrehozásáról szóló 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾ és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾, mely hatóságok az ESFS részét képezik.
- (7) Az ESFS eredményes működése érdekében módosítani szükséges azokat az uniós jogalkotási aktusokat, amelyek érintik a három európai felügyeleti hatóság tevékenységi területét. E módosítások meghatározzák az európai felügyeleti hatóságok egyes hatásköreinek terjedelmét, egyesítik a vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban létrehozott jelenleg érvényes folyamatok bizonyos hatásköreit, és olyan módosításokat eszközölnek, amelyek biztosítják az európai felügyeleti hatóságok zökkenőmentes és eredményes működését a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere keretében.
- (8) Az európai felügyeleti hatóságok létrehozása mellett ezért célszerű kidolgozni egy egységes szabálykönyvet, amelynek révén biztosítható a következetes harmonizáció és a szabályok egységes alkalmazása, ami hozzájárul a belső piac működőképességének további növeléséhez és a mikroszintű felügyelet eredményesebb megvalósításához. Az ESFS-t létrehozó rendeletek rendelkeznek arról, hogy az európai felügyeleti hatóságok a vonatkozó jogszabályokban kifejezetten meghatározott területeken technikaistandard-tervezeteket dolgozhatnak ki és terjeszthetnek a Bizottság elé az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. és 291. cikkének megfelelően, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktus által történő elfogadásra. Közömbös a 2010/78/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ megállapította e területek első csoportját, ez az irányelv további területeket határoz meg, különösen a 2003/71/EK és a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, valamint az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet tekintetében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében történő módosításáról (HL L 331., 2010.12.15., 120. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvenca II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

- (9) A vonatkozó jogalkotási aktusoknak meg kell határozniuk azokat a területeket, amelyeken az európai felügyeleti hatóságok felhatalmazást kapnak technikaistandard-tervezetek kidolgozására, valamint azt, hogy a standardokat hogyan kell elfogadni. A vonatkozó jogalkotási aktusoknak meg kell állapítaniuk a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozásában az EUMSZ 290. cikkében meghatározott elemeket, feltételeket és specifikációkat.
- (10) A technikai standardokkal szabályozott területek azonosításakor megfelelő egyensúlyra kell törekedni az egységes harmonizált szabályrendszer kialakítására és az indokolatlanul bonyolult szabályozás és végrehajtás elkerülésére irányuló célok között. Csak olyan területek jöhetnek szóba, ahol az egységes technikai szabályok jelentősen és hatékonyan hozzájárulhatnak a vonatkozó jogalkotási aktusok céljainak teljesítéséhez, biztosítva egyúttal, hogy a szakpolitikai döntéseket a szokásos eljárásaikkal összhangban az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság hozza meg.
- (11) A technikai standardoknak kifejezetten technikai jellegű kérdéseket kell szabályozniuk, kidolgozásukhoz felügyeleti szakértők szaktudása szükséges. Az EUMSZ 290. cikke alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusként elfogadott szabályozástechnikai standardoknak az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott jogalkotási aktusokban levő szabályok következetes összehangolását szolgáló feltételek továbbfejlesztését, részletezését és meghatározását kell szolgálniuk, kiegészítve vagy módosítva a jogalkotási aktus egyes nem lényegi elemeit. Másrészt az EUMSZ 291. cikke alapján végrehajtási jogi aktusként elfogadott végrehajtás-technikai standardoknak meg kell határozniuk a jogilag kötelező erejű uniós aktusok egységes alkalmazásának feltételeit. A technikai standardok nem járhatnak szakpolitikai döntéssel.
- (12) A szabályozástechnikai standardok esetében célszerű az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében előírt megfelelő eljárást alkalmazni. A végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében előírt megfelelő eljárással összhangban kell elfogadni.
- (13) A szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardoknak hozzá kell járulniuk a pénzügyi szolgáltatásokról szóló jogszabályokkal kapcsolatos egységes szabálykönyvhöz, amelynek létrehozását az Európai Tanács 2009. júniusi következtetéseiben hagyta jóvá. Amíg az uniós jogalkotási aktusokban foglalt követelmények némelyikét nem harmonizálták teljes körűen, valamint a felügyelet elővigyázatossági elvével összhangban, a szóban forgó követelmények alkalmazási feltételeit fejlesztő, részletező vagy meghatározó szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy kiegészítő információk nyújtását írják elő vagy szigorúbb követelményeket szabjanak meg. A szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardoknak ezért lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok bizonyos területeken kiegészítő információk nyújtását írják elő vagy szigorúbb követelményeket szabjanak meg, amennyiben az érintett jogalkotási aktusok ilyen mérlegelési lehetőséget írnak elő.
- (14) Az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően, a szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok Bizottsághoz történő benyújtása előtt az európai felügyeleti hatóságoknak – adott esetben – indokolt nyilvános konzultációt folytatniuk a standardokról és elemezniük a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat.
- (15) Lehetővé kell tenni, hogy a szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok megfelelő határidőkhöz kötött átmeneti intézkedéseket írjanak elő, amennyiben az azonnali végrehajtás költségei aránytalanul magasak lennének az azzal járó előnyökhöz képest.
- (16) Ezen irányelv elfogadásakor a 2009/138/EK irányelv szerinti keretszabályok végrehajtását célzó első intézkedéscsomag előkészítésével és az azt érintő konzultációval kapcsolatos munka már folyamatban van. Ezen intézkedések mielőbbi véglegesítése érdekében átmeneti időszakra indokolt lehetővé tenni a Bizottság számára, hogy elfogadja az ezen irányelv szerinti szabályozástechnikai standardokat a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó eljárással összhangban. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok minden módosítását, illetve az átmeneti időszak lejártát követően a 2009/138/EK irányelv végrehajtásáról szóló bármely szabályozástechnikai standardot az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadni.

- (17) Ezenkívül indokolt lehetővé tenni az EIOPA számára, hogy kétéves átmeneti időszakot követően szabályozástechnikai standardok formájában javaslatot tegyen több, felhatalmazáson alapuló jogi aktus naprakésszé tételére. E frissítéseknek a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok technikai szempontjaira kell korlátozódniuk és nem tartalmazhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéseket.
- (18) Amennyiben az EIOPA szabályozástechnikai standardokat készít elő annak érdekében, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat hozzáigazítsa a pénzügyi piacokon tapasztalható technikai fejleményekhez, a Bizottságnak gondoskodnia kell e szabályozástechnikai standardtervezetek hatályával kapcsolatos információk egyidejű, időben és megfelelő módon történő továbbításáról az Európai Parlament és a Tanács számára.
- (19) Az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet rendelkezik a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézetkülönbségek rendezésére szolgáló mechanizmusról. Ha valamely nemzeti felügyeleti hatóság nem ért egyet egy másik nemzeti felügyeleti hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének tartalmával vagy a tételekkel, az Unió jogalkotási aktusaiban az említett rendeletekkel összhangban meghatározott olyan területeken, ahol a vonatkozó jogalkotási aktusok együttműködést, koordinációt vagy közös döntéshozatalt írnak elő egynél több tagállam nemzeti felügyeleti hatóságai számára, az érintett európai felügyeleti hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy valamely felügyeleti hatóság kérésére segítse a hatóságokat a megállapodás elérésében az európai felügyeleti hatóságok által meghatározott határidőn belül, amelynek figyelembe kell vennie a vonatkozó jogszabályokban szereplő határidőket, valamint a nézetkülönbség sürgősségét és összetettségét. Ha a nézetkülönbség tartósan fennáll, az európai felügyeleti hatóságnak képesnek kell lennie az ügy rendezésére.
- (20) Az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet előírja, hogy az ágazati jogszabályokban meg kell határozni azokat az eseteket, amelyekben a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti nézetkülönbségek rendezésére szolgáló mechanizmus alkalmazható. Ezen irányelv meghatározza az ilyen esetek első csoportját a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatban, ami nem érinti más esetek ezek közé való jövőbeli felvételét. Az irányelv nem akadályozza meg az európai felügyeleti hatóságokat abban, hogy az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott egyéb hatásköröket gyakorolják vagy feladatokat ellássák, ideértve a nem kötelező erejű közvetítést, valamint az uniós jog következetes, eredményes és hatékony alkalmazásában való közreműködést. Ezenfelül azokon a területeken, ahol a vonatkozó jogszabályokban már létrehoztak valamilyen nem kötelező jellegű közvetítési megoldást, vagy ahol a nemzeti felügyeleti hatóságok együttes határozatainak meghozatalát határidők szabályozzák, módosításokra van szükség ahhoz, hogy a közös döntéshozatal folyamata egyértelmű legyen és a lehető legkisebb fennakadással járjon, de ahhoz is, hogy az európai felügyeleti hatóságok szükség esetén képesek legyenek a nézetkülönbségek rendezésére. A nézetkülönbségek rendezésére irányuló kötelező eljárás célja olyan helyzetek megoldása, amikor a nemzeti felügyeleti hatóságok egymás között nem tudják rendezni az uniós jog betartásával kapcsolatos eljárási vagy lényegi kérdéseket.
- (21) Ennek az irányelvnek tehát meg kell határoznia azokat a helyzeteket, melyekben az uniós jog betartásával kapcsolatos eljárási vagy lényegi kérdés megoldására lehet szükség, és a nemzeti felügyeleti hatóságok esetleg egyedül nem képesek az ügy megoldására. Ilyen helyzetekben lehetővé kell tenni, hogy valamely érintett nemzeti felügyeleti hatóság az érintett európai felügyeleti hatósághoz fordulhasson a kérdéssel. Ennek az európai felügyeleti hatóságnak a létrehozó rendeletével és ezen irányelvvel összhangban kell eljárnia. Képesnek kell lennie arra, hogy az érintett nemzeti felügyeleti hatóságot az ügy rendezése és az uniós jog betartásának biztosítása érdekében meghatározott intézkedésre vagy valamely intézkedéstől való tartózkodásra kötelezze, az érintett nemzeti felügyeleti hatóságokra nézve kötelező erővel. Olyan esetekben, amikor az Unió vonatkozó jogalkotási aktusa a tagállamoknak mérlegelési lehetőséget biztosít, az egyes európai felügyeleti hatóságok határozatai nem léphetnek a nemzeti felügyeleti hatóságok uniós jognak megfelelően gyakorolt mérlegelési jogának helyébe.
- (22) A 2009/138/EK irányelv közös döntéshozatalt ír elő a csoportszintű és leányvállalati szintű belső modellek alkalmazására vonatkozó jóváhagyási eljárás tekintetében, a leányvállalatoknak az említett irányelv 238. és 239. cikke alapján történő létrehozására vonatkozó jóváhagyási eljárás tekintetében, valamint a csoportfelügyeleti hatóságnak az említett irányelv 247. cikkében meghatározottaktól eltérő kritériumok alapján történő azonosítása tekintetében. E területek mindegyikén egyértelmű módosítással kell jelezni, hogy nézetkülönbségek esetén az EIOPA az 1094/2010/EU rendeletben felvázolt eljárással rendezheti a nézetkülönbséget. Ez a megközelítés egyértelművé teszi, hogy bár az EIOPA nem léphet a mérlegelési jogkörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságok helyébe, lehetővé kell tenni, hogy a nézetkülönbségek már azt megelőzően is rendezhetők, az együttműködés pedig megerősíthető legyen, mielőtt a nemzeti felügyeleti hatóság végleges határozatot hozna vagy bocskána ki valamely intézmény számára. Az EIOPA az eltérő állásponton lévő nemzeti felügyeleti hatóságok közötti közvetítőként törekszik a nézetkülönbségek rendezésére.

- (23) Az ESFS által létrehozott új felügyeleti architektúrában a nemzeti felügyeleti hatóságoknak szorosan együtt kell működniük az európai felügyeleti hatóságokkal. A vonatkozó jogalkotási aktusok módosításával célszerű biztosítani, hogy az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletben előírt információmegosztási kötelezettségek előtt ne álljanak jogi akadályok, és hogy az adatszolgáltatás ne járjon szükségtelen adminisztratív teherrel.
- (24) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak csak a felügyelet céljából fontos információkat kell biztosítaniuk nemzeti felügyeleti hatóságaik számára, tekintettel az ezen irányelvben foglalt felügyeleti célkitűzésekre. A teljes tételes eszközjegyzékkel kapcsolatos információk és az évenkénti egy alkalomnál gyakrabban történő egyéb információk nyújtását csak akkor kell előírni, ha a vállalkozások megfelelő pénzügyi helyzetének monitoringja vagy döntéseik pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatásainak mérlegelése céljából a nemzeti felügyeleti hatóságok által szerzett további információk jelentősebbek, mint az ezen információk kiszámításához és benyújtásához kapcsolódó terhek. A vállalkozások üzleti tevékenységeiben rejlő kockázatok jellegének, nagyságának és összetettségének értékelését követően a nemzeti felügyeleti hatóságok csak abban az esetben rendelkezhetnek hatáskörrel ahhoz, hogy korlátozást tegyenek lehetővé az információszolgáltatás gyakorisága és hatálya tekintetében vagy mentesítést tegyenek lehetővé a tételes jelentéstétel alól, ha a vállalkozás nem halad meg bizonyos küszöbértékeket. Biztosítani kell, hogy a legkisebb vállalkozások jogosultak legyenek e könnyítésekre és kivételekre, és hogy ezek a vállalkozások ne képviseljék adott tagállam életbiztosítási és nem életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át.
- (25) Annak biztosítása érdekében, hogy a részt vevő biztosítók és viszontbiztosítók vagy biztosítási holdingtársaságok által csoportszinten jelentett információk pontosak és teljesek legyenek, a nemzeti felügyeleti hatóságok nem tehetik lehetővé a jelentendő információk korlátozását vagy a tételes jelentés alóli mentességet olyan társaságok számára, amelyek valamely csoporthoz tartoznak, kivéve, ha a nemzeti felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellege, nagysága és összetettsége miatt a jelentéstétel nem lenne szükséges.
- (26) Azon esetekben, amikor jelenleg a 2009/138/EK irányelv olyan végrehajtási intézkedések elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot, amely intézkedések az EUMSZ 290. cikke értelmében olyan általános hatályú nem jogalkotási aktusok, amelyek az említett irányelv egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az említett cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat vagy az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.
- (27) Annak érdekében, hogy a szavatolótőke-szükségletet a 2009/138/EK irányelv értelmében a standard formula alapján számító valamennyi biztosító és viszontbiztosító ugyanolyan megítélés alá essék, illetve a piaci fejlemények figyelembevétele céljából a Bizottság számára jogkört kell biztosítani arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a szavatolótőke-szükségletet standard formula alapján történő kiszámításával kapcsolatban.
- (28) A részmodulok által nem megfelelően fedezett kockázatok esetén, az EIOPA számára jogkört kell biztosítani, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó mennyiségi korlátok és eszközalkalmassági kritériumok tekintetében a standard formula alapján.
- (29) Annak érdekében, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a 2009/138/EK irányelv alapján összehangoltan végezhessék a biztosítástechnikai tartalékok számítását, szükség van egy olyan központi testületre, amely rendszeresen bizonyos biztosítástechnikai információkat gyűjt össze, tesz közzé, és frissít a kockázatmentes hozamgörbével kapcsolatban, figyelembe véve a pénzügyi piacokon tett megfigyeléseket. A kockázatmentes hozamgörbe származtatási módjának átláthatónak kell lennie. Célszerű, hogy e feladatokat biztosítástechnikai és biztosítási jellegüket tekintve az EIOPA lássa el.
- (30) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbének el kell kerülnie a biztosítástechnikai tartalékok és a figyelembe vehető szavatoló tőke mesterséges volatilitását és ösztönöznie kell a helyes kockázatkezelést. A kockázatmentes hozamgörbe extrapolálási kezdőpontjának megválasztásánál lehetővé kell tenni a vállalkozások számára, hogy a legjobb becslés kiszámítása során olyan körvényeknek feleltessék meg a pénzáramlásokat, amelyeket nem extrapolált hozamgörbével diszkontáltak. Az ezen irányelv hatálybalépésének pillanatában fennállóhoz hasonló

piaci körülmények között a kockázatmentes, különösen az euróra vonatkozó hozamgörbe extrapolálásának kezdőpontját 20 éves futamidőben kell meghatározni. Az ezen irányelv hatálybalépésének pillanatában fennállóhoz hasonló piaci körülmények között a vonatkozó kockázatmentes, különösen az euróra vonatkozó hozamgörbe extrapolált részének olyan módon kell konvergálnia az utolsó határidős (forward) kamatláb felé, hogy az extrapoláció kezdőpontjánál 40 évvel hosszabb futamidő esetében az extrapolált határidős kamatláb legfeljebb három bázisponttal különbözzön az utolsó határidős kamatlábtól. Az eurótól eltérő pénznemek esetében a kockázatmentes hozamgörbe extrapolálására vonatkozó kezdőpont és az utolsó határidős (forward) kamatlábhoz igazodó megfelelő konvergenciaidőszak megállapításakor figyelembe kell venni a kötvények és csereügyletek helyi piacainak jellemzőit.

- (31) Amennyiben biztosítók és viszontbiztosítók kötvényekkel vagy más, futamidőhöz hasonló pénzáramlási jellemzőkkel rendelkező eszközöket azok lejáratáig tartanak, nincsenek kitéve az eszközökkel kapcsolatos változó kamatkülönbségek kockázatának. Annak elkerülése érdekében, hogy az eszközökre vonatkozó kamatkülönbségek változásai hatással legyenek e vállalatok szavatoló tőkéjének összegére, lehetővé kell tenni számukra a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe kiigazítását a legjobb becslés kiszámítása érdekében eszközeik kamatkülönbséti mozgásainak megfelelően. Az ilyen illeszkedési korrekció alkalmazásához felügyeleti jóváhagyás szükséges, és az eszközökre és forrásokra vonatkozó szigorú előírásoknak biztosítaniuk kell, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a futamidő lejáratáig képesek legyenek megtartani eszközeiket. Az eszközök és források pénzáramlását meg kell feleltetni egymásnak és az eszközök csak a megfeleltetés fenntartása érdekében helyettesíthetők, amennyiben a várható pénzforgalmak lényegesen változnak, például adott kötvény leminősítésekor vagy hozamfizetésének elmaradásakor. A megfelelő mértékű átláthatóság biztosítása érdekében a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosan közzé kell tenniük az illeszkedési korrekció pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatásait.
- (32) A prociklikus befektetési magatartás megelőzése érdekében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe korrekcióját a biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének kiszámítására a kötvényhozam-különbségek túlzott hatásainak enyhítése érdekében. Az ilyen volatilitási kiigazításnak az e vállalatok vonatkozó valutáinak referenciaportfólióin, illetve amennyiben a reprezentativitás biztosítása érdekében szükséges, a nemzeti biztosítási piacok referenciaportfólióin kell alapulnia. A megfelelő mértékű átláthatóság biztosítása érdekében a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosan közzé kell tenniük a volatilitási korrekció pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatásait.
- (33) Tekintettel a diszkontálás fontosságára a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítása tekintetében, a 2009/138/EK irányelvnek biztosítani kell a leszámítolási kamatláb biztosítók és viszontbiztosítók által történő kiválasztására vonatkozó egységes feltételeket. Ezen egységes feltételek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra a legjobb becslés kiszámításához használandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbék és az illeszkedési korrekció és a volatilitási korrekció kiszámításához használt alapvető kamatkülönbségek megállapítására. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni ⁽¹⁾. E végrehajtási jogi aktusoknak fel kell használniuk az EIOPA-tól származó és az általa közzétett technikai információkat. E végrehajtási jogi aktusokat a tanácsadóbizottsági eljárással kell elfogadni.
- (34) Ha rendkívül sürgős okokból szükséges, a kockázatmentes hozamgörbékkel kapcsolatos indokolt esetben a Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia.
- (35) A lehetséges nem kívánt prociklikus hatások enyhítése érdekében a szavatoló-tőke-szükséglet teljesítésének visszaállítására vonatkozó időszak a jelentős piaci részesedéssel rendelkező biztosítókat és viszontbiztosítókat vagy hasonló üzletágakat érintő kivételesen kedvezőtlen helyzetekben meghosszabbítható, beleértve a pénzügyi piacok meredek esését, a huzamosan alacsony kamatot és a súlyos hatással járó katasztrófhelyzeteket. Az EIOPA feladatát képezi e kivételesen kedvezőtlen körülmények fennállásának bejelentése, és a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok útján intézkedéseket fogadjon el, amelyek részletezik a kritériumokat és a megfelelő eljárásokat.
- (36) Az ezen irányelvben meghatározott vonatkozó kockázatmentes hozamgörbéhez történő illeszkedési korrekció összefüggésében az a követelmény, hogy a vállalkozás más tevékenységeitől külön jelöli meg, szervezik és irányítják a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfólióját, amelyre az illeszkedési korrekciót alkalmazták, és a kijelölt eszközportfólió nem használható fel a vállalkozás más tevékenységeiből származó veszteségek fedezésére, gazdasági értelemben értendő. Nem róhat olyan kötelezettséget a tagállamokra, amelynek értelmében nemzeti szabályozásukban az elkülönített alap jogi fogalmával kelljen rendelkezniük. Az illeszkedési

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

korrekciót alkalmazó vállalatoknak eszköz- és kötelezettségállományukat az üzletág más részeitől elkülönítve kell kijelölniük, szervezniük és irányítaniuk, ezért nem lehetséges, hogy az elkülönített eszközportfólió felhasználásával az üzleti tevékenységek más területén felmerülő kockázatokat fedezzenek. Miközben ez lehetővé teszi a hatékony portfóliókezelést, az illeszkedési korrekció céljából az elkülönített portfólió és a vállalat többi része közötti csökkentett átvihetőségnak és diverzifikálási lehetőségnek meg kell jelennie a szavatoló tőkéhez és a szavatoló-tőke-szükséglethez történő hozzáigazításokban.

- (37) Az ezen irányelvben említett referenciaportfólióra vonatkozó különbözetet átlátható módon, adott esetben a vonatkozó mutatók alkalmazásával kell meghatározni.
- (38) Az ezen irányelvben foglalt volatilitási korrekció, illeszkedési korrekció és kockázatmentes hozamgörbére és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosan közzé kell tenniük ezen intézkedések alkalmazása elmulasztásának pénzügyi helyzetükre, többek között a 2009/138/EK irányelv szerint a biztosítástechnikai tartalékok összegére, a szavatolótőke-szükségletre és a minimális tőkeszükségletre, továbbá az alapvető szavatoló tőkére, valamint a minimális tőkeszükséglet és a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatoló tőke összegeire gyakorolt hatásait.
- (39) Nemzeti szabályozásukban a tagállamok jogkört biztosíthatnak nemzeti felügyeleti hatóságoknak, hogy lehetővé tegyék, illetve kivételes körülmények között elutasítsák a volatilitási korrekció alkalmazását.
- (40) Annak érdekében, hogy a szavatolótőke-szükséglet standard formula alkalmazásával történő kiszámításához összehangolt módon történjen az egyes biztosítástechnikai adatok biztosítása, például a minősítések használatának harmonizált megközelítése érdekében, az EIOPA számára külön feladatokat kell kijelölni. A hitelminősítő intézetek elismerését összhangba kell hozni az 1060/2009/EK rendelettel, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾. El kell kerülni az 1060/2009/EK rendelettel való átfedéseket, ezért indokolt az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága számára az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletek által meghatározott szerep. Az EIOPA-nak kellően ki kell aknáznia az ESMA-nál rendelkezésre álló szaktudást és tapasztalatot. E feladatok gyakorlásának módját felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal vagy végrehajtási jogi aktusokkal elfogadott intézkedések révén kell részletezni.
- (41) A regionális kormányok és helyi hatóságok EIOPA által közzétett listáinak csak a legszükségesebb részleteket kell tartalmazniuk annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen kormányok vagy hatóságok csak akkor részesüljenek ugyanazon bánásmódban, ha a kockázati kitettség a központi kormányokéval azonos.
- (42) Annak érdekében, hogy összehangolt megközelítés alapján legyen meghatározható, hogy a 2009/138/EK irányelvnek megfelelően mikor engedélyezhető a szavatolótőke-szükséglet nemteljesítése esetén a helyreállításához rendelkezésre álló időszak meghosszabbítása, meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén különlegesen kedvezőtlen helyzet áll elő. Az EIOPA feladatát képezi e kivételesen kedvezőtlen körülmények fennállásának bejelentése, és a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok útján intézkedéseket fogadjon el, amelyek részletezik a különlegesen kedvezőtlen helyzet esetén az alkalmazandó kritériumokat és eljárásokat.
- (43) Az ágazatok közötti összhang biztosítása érdekében, valamint a hitelkonstrukciót forgalomképes értékpapírokba és más pénzügyi eszközökbe „átcsomagoló” vállalkozások (értékpapírosítást kezdeményezők vagy szponzorok) és az ilyen értékpapírokba és instrumentumokba fektető biztosító vagy viszontbiztosító közötti érdekeltérések megszüntetése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján az átcsomagolt hitelkonstrukciókba történő befektetésekkel kapcsolatban olyan intézkedéseket fogadjon el a 2009/138/EK irányelv alapján, amelyek nemcsak a követelményeket, hanem a követelményekre vonatkozó előírások megsértésével járó következményeket is meghatározzák.
- (44) A 2009/138/EK irányelvben előírt, a vállalat-specifikus paraméterekre, a modell módosításáról szóló szerződésekre, a különleges célú gazdasági egységekre, valamint a többlettőke-követelmény megállapítására és megszüntetésére irányuló felügyeleti jóváhagyási eljárások egymáshoz közelítésének javítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy ezeken a területeken a megfelelő eljárások meghatározásához felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogadjon el.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2010. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 27.06.13, 338. o.).

- (45) A globális kockázatalapú szolvencianorma Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége által történő kialakítása jelenleg zajlik és nemzetközi szinten továbbra is ösztönzi a fokozottabb felügyeleti koordinációt és együttműködést. A 2009/138/EK irányelv harmadik országok szolvenciarendszerének és prudenciális szabályozásának egyenértékűségét megállapító, felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusokra vonatkozó rendelkezése összhangban van a kockázatalapú szolvencia- és prudenciális szabályozások bevezetésével kapcsolatos nemzetközi konvergencia ösztönzésére irányuló célkitűzésekkel. Annak elismeréséhez, hogy egyes harmadik országoknak több időre lehet szükségük egy szolvencia- és prudenciális rendszer oly módon történő kiigazításához és végrehajtásához, amely teljes mértékben megfelel az egyenértékűnek való elismeréshez szükséges kritériumoknak, meg kell határozni az e harmadik országok rendszereinek kezelésével kapcsolatos feltételeket, hogy e harmadik országok átmenetileg egyenértékűnek tekinthetők legyenek. Az átmeneti egyenértékűséget megállapító felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusoknak adott esetben figyelembe kell venniük a nemzetközi fejleményeket. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy valamely harmadik ország csoportfelügyeletre vonatkozó prudenciális szabályozása átmenetileg egyenértékű, további felügyeleti jelentéstételt kell lehetővé tenni a biztosításkötvény-tulajdonosok és kedvezményezettek védelmének biztosítása érdekében az Unióban.
- (46) Tekintettel a biztosítási piac sajátos jellegére, a harmadik országokban alapított biztosítók és viszontbiztosítók számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, függetlenül attól, hogy anyavállalatukat az Unióban vagy azon kívül hozták létre, a Bizottságnak meg kell tudnia állapítani, hogy az adott harmadik ország átmenetileg egyenértékűnek tekinthető-e a csoportszintű szavatolótőke-szükségletre vonatkozó követelmények és az e követelményeknek való megfelelést biztosító figyelembe vehető szavatoló tőke kiszámítása céljából.
- (47) Az érintett feleknek a biztosító vagy viszontbiztosító csoportok szerkezetével kapcsolatos megfelelő tájékoztatása érdekében, közzé kell tenni az azok jogi felépítésével, irányításával és szervezeti felépítésével kapcsolatos információkat. Ezen információknak minimálisan tartalmazniuk kell a leányvállalatok, lényeges kapcsolt vállalkozások és fontosabb fiókvállalatok hivatalosan bejegyzett nevével, üzleti tevékenységével és székhely szerinti országával kapcsolatos információkat.
- (48) A Bizottság által a harmadik országokban hatályban lévő szavatolótőke- vagy prudenciális rendszerek teljes mértékű vagy átmeneti egyenértékűségének megállapítására vonatkozóan elfogadott határozatoknak megfelelő esetben figyelembe kell venniük az ezen harmadik országok rendszereiben fogatosított átmeneti intézkedések létezését, időtartamát és jellegét.
- (49) Annak érdekében, hogy az 1435/2003/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ létrehozott európai szövetkezetek számára lehetővé váljon biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások nyújtása, ki kell bővíteni a biztosítók és viszontbiztosítók számára engedélyezett társasági formák 2009/138/EK irányelv szerinti felsorolását, amelybe bele kell foglalni az európai szövetkezetet.
- (50) A minimális tőkeszükséglet biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó alsó korlátjának euróban kifejezett összegét ki kell igazítani. Ez a kiigazítás abból adódik, hogy az ilyen vállalkozásoknál a meglévő tőkeszükséglet alsó korlátainak időszakos kiigazításánál figyelembe kell venni az inflációt.
- (51) Az egészségbiztosításra vonatkozó szavatolótőke-szükséglet kiszámításában tükröződniük kell a nemzeti kiegyenlítő rendszereknek, és figyelembe kell venni a nemzeti egészségügyi jogszabályok változásait, mivel ezek a biztosítási rendszer alapvető részei a nemzeti egészségügyi piacokon.
- (52) Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 202. cikke alapján létrehozott bizonyos végrehajtási hatásköröket fel kell váltani az EUMSZ 290. cikke szerinti megfelelő rendelkezésekkel.
- (53) A komitológiai eljárásoknak az EUMSZ-hez, különösen annak 290. cikkéhez való igazítását eseti alapon kell végrehajtani. A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és az ezen irányelvvel módosított irányelvekben lefektetett követelmények meghatározása érdekében a Bizottságnak hatáskört kell kapnia felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az EUMSZ 290. cikkével összhangban. Mindenekelőtt felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni az irányítási követelményekre, az értékelésre, a felügyeleti jelentéstételre és a közzétételre, a szavatoló tőke meghatározására és besorolására, a standard formula szerinti szavatolótőke-szükséglet számítására (ideértve az ebből következő változásokat a többlettőke-követelmény terén) és a biztosítástechnikai tartalmak kiszámításához kapcsolódó módszerek és feltételezések kiválasztására vonatkozó részletek tekintetében.

⁽¹⁾ A Tanács 1435/2003/EK rendelete (2003. július 22.) az európai szövetkezet (SCE) statútumáról (HL L 207., 2003.8.18., 1. o.).

- (54) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéről szóló 39. sz. nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.
- (55) Az Európai Parlament és a Tanács számára az értesítés dátumát követően három hónapot kell biztosítani arra, hogy kifogást emeljen a felhatalmazáson alapuló jogi aktsussal szemben. A nagy jelentőségű területek esetében lehetővé kell tenni ennek az időtartamnak az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal történő meghosszabbítását. Lehetővé kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy tájékoztassa a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok fentiek szerinti korai elfogadása különösen helyénvaló olyankor, amikor határidőket kell betartani, például amennyiben az alap-jogiaktus olyan menetrendeket tartalmaz, amelyekhez a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása során tartania kell magát.
- (56) A pénzügyi válság és a prociklikus mechanizmusok fényében, amelyek hozzájárultak a válság kialakulásához és súlyosbították hatását, a Pénzügyi Stabilitási Tanács, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a G20-ak ajánlásokat tettek a pénzügyi szabályozás prociklikus hatásainak enyhítésére. Ezek az ajánlások közvetlenül érintik a biztosítókat és a viszontbiztosítókat mint a pénzügyi rendszer fontos elemeit.
- (57) Ezen irányelv Unió-szerte egységes alkalmazásának megvalósítása és a makroprudenciális felügyelet biztosítása érdekében helyénvaló, hogy az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület az Unió gazdaságára szabott elveket dolgozzon ki.
- (58) A pénzügyi válság rávilágított arra, hogy a pénzügyi intézmények alaposan alábecsülték a tőzsdén kívüli (OTC) származékos ügyletekkel kapcsolatos szerződő feleket érintő hitelkockázatokat. Ez 2009 szeptemberében arra ösztönözte a G20-akat, hogy több OTC származékos ügylet elszámolását kérjék a központi szerződő felelen keresztül. Emellett kérték, hogy azokra az OTC származékos eszközökre, amelyeket nem lehetett központilag elszámolni, magasabb tőkekövetelmények vonatkozzanak a hozzájuk kapcsolódó magasabb kockázatok megfelelő tükrözése érdekében.
- (59) A szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula kiszámításakor a minősített központi szerződő feleknek való kitettséget az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hitelintézetekre és pénzügyi vállalkozásokra vonatkozó tőkekövetelményekben lévő ilyen kitettség kezelésével összhangban kell kezelni, különös tekintettel a minősített központi szerződő felekkel és egyéb szerződő felekkel való bánásmód közötti különbségekre.
- (60) Annak érdekében, hogy az Unió hosszú távú fenntartható növekedésre vonatkozó célkitűzései, valamint a 2009/138/EK irányelv elsősorban a biztosításkötvény-tulajdonosok védelmével és a pénzügyi stabilitás szavatolásával kapcsolatos célkitűzései a továbbiakban is teljesüljenek, a Bizottságnak a 2009/138/EK irányelv hatálybalépésétől számított öt éven belül felül kell vizsgálnia a szavatolótőke-szükséglet (SCR) standard formulájának kiszámításához használt módszerek, feltevések és standard paraméterek helyességét. A felülvizsgálatnak elsősorban a szavatolótőke-szükséglet (SCR) standard formuláját az átmeneti időszak során alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók átfogó tapasztalatain kell alapulnia. A felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie továbbá bármely eszközosztály és pénzügyi eszköz teljesítményét, az ezen eszközökbe és pénzügyi eszközökbe befektetők magatartását, valamint a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos nemzetközi szabványosítás fejleményeit. A bizonyos eszközosztályokra, például a fix kamatozású értékpapírokra és a hosszú távú infrastruktúrára vonatkozó standard paraméterek felülvizsgálatát adott esetben előnyben kell részesíteni.
- (61) A 2009/138/EK irányelv keretében egy új rendszerre való zökkenőmentes áttérés biztosítása érdekében fokozatos bevezető és egyedi átmeneti intézkedéseket szükséges előírni. Az átmeneti intézkedések célja a piaci zavarok elkerülése és a jelenlegi termékekkel való interferencia korlátozása, valamint a biztosítási termékek rendelkezésre állásának biztosítása. Az átmeneti intézkedéseknek ösztönözniük kell a vállalkozásokat, hogy a lehető leghamarabb megfeleljenek az új rendszer konkrét követelményeinek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

- (62) A biztosítók által működtetett, foglalkoztatói nyugellátást biztosító vállalkozások esetében a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkének megfelelően átmeneti szabályozást kell előírni, amíg a Bizottság az említett irányelv felülvizsgálatát végzi. Az átmeneti szabályozásnak a 2003/41/EK irányelvhez fűzött módosítások hatálybalépésével meg kell szűnnie.
- (63) A 2009/138/EK irányelv előre hozott alkalmazása ellenére, különösen a belső modellek, a kiegészítő szavatoló tőke, a szavatoló tőke osztályozása, a vállalat-specifikus paraméterek, a különleges célú gazdasági egységek, az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodul és a meglévő szerződésekre befizetett díjaknak megfelelő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek tekintetében a legjobb becslés kiszámítására vonatkozó átmeneti rendelkezés elfogadására vonatkozó értékelés céljából 2015 végéig továbbra is a 2009/138/EK rendelet VI. mellékletének A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 64/225/EGK ⁽²⁾, 73/239/EGK ⁽³⁾, 73/240/EGK ⁽⁴⁾, 76/580/EGK ⁽⁵⁾, 78/473/EGK ⁽⁶⁾, 84/641/EGK ⁽⁷⁾, 87/344/EGK ⁽⁸⁾, 88/357/EGK ⁽⁹⁾ és 92/49/EGK ⁽¹⁰⁾ tanácsi irányelveket, valamint a 98/78/EK ⁽¹¹⁾, 2001/17/EK ⁽¹²⁾, 2002/83/EK ⁽¹³⁾ és 2005/68/EK ⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelveket (együttesen: „Szolvencia I”) kell alkalmazni.
- (64) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv tekintetében a jogalkotó úgy véli, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (65) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, vagyis a belső piac működőképességének a prudenciális szabályozás és felügyelet magas, hatékony és egyenletes szintje révén történő fokozását, a szerződők és a kedvezményezettek, és ezáltal a vállalkozások és a fogyasztók védelmét, a pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és szabályos működésének védelmét, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartását és a nemzetközi felügyeleti koordináció erősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ezért azok a fellépés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (66) A 2003/71/EK és a 2009/138/EK irányelvet, valamint az 1060/2009/EK, 1094/2010/EU és 1095/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

⁽²⁾ A Tanács 64/225/EGK irányelve (1964. február 25.) a viszontbiztosítás és a visszaengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások megszüntetéséről (HL L 56., 1964.4.4., 878. o.).

⁽³⁾ A Tanács 73/239/EGK irányelve (a Tanács első irányelve) (1973. július 24.) az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 228., 1973.8.16., 3. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 73/240/EGK irányelve (1973. július 24.) az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási üzemeltetés tekintetében a letelepedés szabadságát akadályozó korlátok eltörléséről (HL L 228., 1973.8.16., 20. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács irányelve (1976. június 29.) az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 73/239/EGK irányelv módosításáról (HL L 189., 1976.7.13., 13. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 78/473/EGK irányelve (1978. május 30.) a közösségi együttes biztosítással kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 151., 1978.6.7., 25. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 84/641/EGK irányelve (1984. december 10.) az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 73/239/EGK első irányelvnek első sorban az utazási segítségnyújtás vonatkozásában történő módosításáról (HL L 339., 1984.12.27., 21. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 87/344/EGK irányelve (1987. június 22.) a jogvédelmi biztosítással kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 185., 1987.7.4., 77. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 88/357/EGK második irányelve (1988. június 22.) az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 73/239/EGK irányelv módosításáról (HL L 172., 1988.7.4., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 92/49/EGK irányelve (1992. június 18.) az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelv módosításáról (harmadik nem-életbiztosítási irányelv) (HL L 228., 1992.8.11., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/78/EK irányelve (1998. október 27.) a biztosítási csoportok biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről (HL L 330., 1998.12.5., 1. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/17/EK irányelve (2001. március 19.) a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 110., 2001.4.20., 28. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/83/EK irányelve (2002. november 5.) az életbiztosításról (HL L 345., 2002.12.19., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/68/EK irányelve (2005. november 16.) a viszontbiztosításról és a 73/239/EGK, a 92/49/EGK tanácsi irányelv, valamint a 98/78/EK és a 2002/83/EK irányelv módosításáról (HL L 323., 2005.12.9., 1. o.).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/71/EK irányelv módosítása

A 2003/71/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. Az 5. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a kibocsátás végleges feltételeit sem az alaptájékoztató, sem valamely kiegészítő jegyzék nem tartalmazza, a végleges feltételeket a befektetők rendelkezésére kell bocsátani és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál el kell helyezni, továbbá azokat ezen illetékes hatóságnak minden egyes nyilvános kibocsátás alkalmával amint az gyakorlatilag lehetséges és lehetőleg a kibocsátás vagy a piacra történő bevezetés megkezdése előtt közölnie kell a fogadó tagállam(ok) illetékes hatóságával. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja az ESMA-t a végleges feltételekről. A végleges feltételek csak az értékpapíryegyzékkel kapcsolatos információt tartalmazzák, és nem alkalmazhatók az alaptájékoztató kiegészítésére. Ilyen esetekben a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó.”

2. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikkel kapcsolatos következetes harmonizáció érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a hivatkozással felveendő információk részletezése céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

3. A 13. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tájékoztatók jóváhagyásával kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a tájékoztató jóváhagyására vonatkozó eljárások alkalmazási feltételeinek meghatározása, valamint azon feltételek részletezése céljából, amelyekkel összhangban a határidőket ki lehet igazítani.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

4. A 14. cikk (8) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az e cikkel kapcsolatos következetes harmonizáció érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1)–(4) bekezdésben említett tájékoztató közzétételéhez kapcsolódó rendelkezések meghatározása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

5. A 15. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az e cikkel kapcsolatos következetes harmonizáció érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az értékpapírok nyilvános kibocsátására vagy szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozó szándékot meghirdető – különösen a kibocsátási tájékoztató nyilvánosságra hozatala vagy a jegyzés megkezdése előtti – reklámok terjesztésével kapcsolatos rendelkezések meghatározása, valamint a (4) bekezdésben meghatározott rendelkezések részletezése céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A rendelet az alábbi cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Az ESMA személyzete és erőforrásai

Az ESMA 2012. december 31-ig felméri az ezen irányelv értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

2. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosítása

A 2009/138/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) A 32. pont után a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„32a. »minősített központi szerződő fél«: a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 14. cikke szerint engedélyezett vagy a rendelet 25. cikke szerint elismert központi szerződő fél;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.);

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„40. »külső hitelminősítő intézet (KHMI)«: az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) összhangban nyilvántartásba vett vagy hitelesített hitelminősítő intézmény, továbbá olyan, hitelminősítéseket kibocsátó központi bank, amely mentesül az 1060/2009/EK rendelet alkalmazása alól.

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).”

2. A 17. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság a III. melléklet A., B. és C. részének 28–29. pontjában meghatározott társasági formák jegyzékével kapcsolatban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el.”

„3. A rendelet az alábbi cikkel egészül ki:

25a. cikk

Tájékoztatás az engedélyekről, és azok közzététele vagy engedélyek visszavonása

Minden engedély kiadásáról vagy visszavonásáról értesíteni kell az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság, „EIOPA”). Valamennyi engedélyt szerző biztosító vagy viszontbiztosító jegyzékbe kerül. Az EIOPA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).”

4. A 29. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, valamint szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok figyelembe veszik az arányosság elvét, ezáltal garantálva ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel a kis biztosítókra.

Az EIOPA által az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban benyújtott szabályozástechnikai standardtervezetek, az annak 15. cikkével összhangban benyújtott végrehajtás-technikai standardtervezetek, valamint az annak 16. cikkével összhangban kiadott iránymutatások és ajánlások figyelembe veszik az arányosság elvét, ezáltal garantálva ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel a kis biztosítókra.”

5. A 31. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 35. és 51. cikke valamint a 254. cikk (2) bekezdése és a 256. cikk sérelme nélkül a Bizottság a 301a. cikkel összhangban az e cikk (2) bekezdésével kapcsolatban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletezi a statisztikai összesített adatok közzétételének főbb követelményeit, valamint a közzététel tartalmi elemeit és időpontját.

(5) E cikk (2) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében, továbbá a 35. és 51. cikke valamint a 254. cikk (2) bekezdése és a 256. cikk sérelme nélkül az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikkben előírt közzététel nyomtatványmintáira és szerkezetére.

Az EIOPA 2015. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.”

6. A 33. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Ha valamely felügyeleti hatóság arról tájékoztatja a fogadó tagállam felügyeleti hatóságait, hogy az (1) bekezdéssel összhangban helyszíni ellenőrzéseket kíván folytatni, és amennyiben e felügyeleti hatóságnak megtiltják a helyszíni ellenőrzésekhez való joga gyakorlását, vagy amennyiben a fogadó tagállam felügyeleti hatóságai gyakorlatilag nem képesek a (2) bekezdés szerinti részvételhez való jogukat gyakorolni, a felügyeleti hatóságok az EIOPA-hoz utalhatják az ügyet és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

Az 1094/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EIOPA jogosult helyszíni vizsgálatokon részt venni, amennyiben azokat két vagy több felügyeleti hatóság közösen hajtja végre.”

7. A 35. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdésben a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak valamennyi, a felügyelet céljából szükséges információt, figyelembe véve a felügyelet 27. és 28. cikkben meghatározott főbb céljait. A tájékoztatásnak a 36. cikkben említett eljárás folytatása során legalább a következőkhöz szükséges információkat kell tartalmaznia:”

- b) Az (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 129. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a (2) bekezdés a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstétel követelményein, amennyiben

- a) ezen információk benyújtása túlzott terhet jelentene a vállalat üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,

- b) a tájékoztatás legalább évente megtörténik.

A felügyeleti hatóságok nem könnyíthetnek az évenkéntinél gyakoribb rendszeres felügyeleti jelentéstételi előírásokon a 212. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében csoport részeként működő biztosítók és viszontbiztosítók esetében, kivéve, ha a vállalat kielégítő módon igazolni tudja a felügyeleti hatóság számára, hogy az évenkéntinél gyakoribb rendszeres felügyeleti jelentéstétel nem helyénvaló, tekintettel a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegére, nagyságára és összetettségére.

A rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos követelmény enyhítése csak azon vállalatok számára biztosítható, amelyek nem képviselik egy adott tagállam életbiztosítási és nem életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem életbiztosítási piaci részesedés bruttó jegyzett biztosítási díjakon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul.

Az e könnyítésre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságok előnyt biztosítanak a legkisebb vállalatok számára.

(7) Az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstételi kötelezettségen vagy a tételes jelentés készítése alól mentesíthetik a biztosítókat és viszontbiztosítókat, amennyiben

- a) ezen információk benyújtása túlzott terhet jelentene a vállalat üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,
- b) e tájékoztatás benyújtása nem szükséges a vállalat tényleges felügyeletéhez,
- c) a mentesítés nem gyengíti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Unióban, és
- d) a vállalat képes az eseti alapú tájékoztatásra.

A felügyeleti hatóságok nem mentesíthetik a tételes jelentéskészítés alól a 212. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében valamely csoport részeként működő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat, kivéve, ha a vállalat kielégítő módon igazolni tudja a felügyeleti hatóság számára, hogy a tételes jelentéstétel nem helyénvaló, tekintettel a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegére, nagyságára és összetettségére és figyelemmel a pénzügyi stabilitásra vonatkozó célkitűzésre.

Tételes jelentéskészítés alóli mentesség csak azon vállalatok számára adható, amelyek nem képviselik adott tagállam életbiztosítási vagy nem életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem életbiztosítási piaci részesedés bruttó jegyzett biztosítási díjakon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul.

E mentességek megállapításakor a felügyeleti hatóságok előnyt biztosítanak a legkisebb vállalatok számára.

(8) A (6) és (7) bekezdés alkalmazásában a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként a felügyeleti hatóságok értékelik, hogy az információszolgáltatás nem jelent-e túlzott terhet a vállalat kockázatainak jellege, nagysága és összetettsége tekintetében, figyelembe véve legalább a következőket:

- a) a biztosítási díjak összegét, a biztosítástechnikai tartalékokat és a vállalat eszközeit,
- b) a vállalkozás által fedezett igények és nyereségek volatilitását,
- c) a vállalat befektetéseiből eredő piaci kockázatokat,
- d) a kockázatkoncentrációk szintjét,
- e) az engedélyezett életbiztosítási és nem életbiztosítási ágazatok teljes számát,
- f) a vállalati eszközök kezelésének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatásait,
- g) a vállalkozás felügyeleti célból történő információ szolgáltatására irányuló rendszereit és struktúráit és az (5) bekezdésben említett írott szabályzatot,
- h) a vállalat irányítási rendszerének megfelelőségét,
- i) a szavatolótőke-szükségletet és a minimális tőkeszükségletet fedező szavatoló tőke szintjét,
- j) azt, hogy a vállalat olyan zárt biztosító vagy viszontbiztosító-e, amely csak azon ipari vagy kereskedelmi csoporthoz kapcsolódó kockázatokat fedezi, amelynek tagja.

(9) A Bizottság a 301a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben a felügyeleti jelentési követelmények megfelelő mértékű konvergenciája érdekében meghatározza az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett tájékoztatásra vonatkozó szabályokat és e tájékoztatás benyújtásának határidejét.

(10) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA a rendszeres felügyeleti jelentéssel kapcsolatos végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti hatóságok felé történő, az (1) és (2) bekezdésben említett információszolgáltatás mintáira vonatkozóan.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(11) A (6) és (7) bekezdés egységes és következetes alkalmazásának megerősítése érdekében az EIOPA iránymutatásokat bocsát ki a 1094/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a (6) és (7) bekezdés harmadik albekezdésében említett piaci részesedés meghatározásakor alkalmazandó módszer további részletezése érdekében.”

8. A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a VI. fejezet 4. szakaszának 3. alszakasza szerinti belső modell vagy részleges belső modell alkalmazásával számított szavatoló-tőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, mivel bizonyos számszerűsíthető kockázatok nem megfelelően vettek számításba és a megadott határidőn belül nem került sor a modellnek az adott kockázati profilhoz történő kiigazítására;”

ii. A szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„d) a biztosító vagy viszontbiztosító a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót, a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót vagy a 308c. és a 308d. cikkben említett átmeneti intézkedéseket alkalmazza és a felügyeleti hatóság megállapítja, hogy e vállalat kockázati profilja jelentős mértékben eltér e kiigazítások és átmeneti intézkedések alapjául szolgáló feltételezésektől.”;

b) A(2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelményt oly módon kell kiszámítani, hogy a vállalkozás megfeleljen a 101. cikk (3) bekezdésében előírtaknak.

Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az azon hiányosságokból adódó lényeges kockázatokkal, amelyek a többlettőke-követelmény előírására ösztönözték a felügyeleti hatóságot.

Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az azon bekezdésben említett eltérésekből adódó lényeges kockázatokkal.”;

c) A (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben tovább részletezi azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén többlettőke-követelmény írható elő.

(7) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a többlettőke-követelmény kiszámítására szolgáló módszertanok további részletezésére.

(8) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a többlettőke-követelmény meghatározására, kiszámítására és megszüntetésére irányuló döntésekkel kapcsolatos eljárásokról.

Az EIOPA 2015. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

9. A 38. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha valamely felügyeleti hatóság arról tájékoztatja a szolgáltató tagállamának megfelelő hatóságát, hogy e bekezdéssel összhangban helyszíni ellenőrzést kíván folytatni, vagy amennyiben a felügyeleti hatóság az első albekezdéssel összhangban helyszíni ellenőrzést végez, ahol e felügyeleti hatóság a gyakorlatban nem képes a helyszíni ellenőrzéséhez való joga gyakorlására, a felügyeleti hatóság az EIOPA-hoz utalhatja az ügyet és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban a segítségét kérheti. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

Az 1094/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EIOPA részt vehet helyszíni vizsgálatokon, amennyiben azokat két vagy több felügyeleti hatóság közösen hajtja végre.”

10. A 44. cikk a következőképpen módosul:

- a) A (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben biztosítók vagy viszontbiztosítók a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót vagy a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, likviditási tervet készítenek, amely előrejelzi az e korrekciók hatálya alá tartozó eszközökkel és forrásokkal kapcsolatos bejövő és kimenő pénzáramlásokat.”;

- b) A szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az eszköz-forrás gazdálkodás tekintetében a biztosítók és viszontbiztosítók

- a) rendszeresen értékelik a biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatoló tőkájüknek a 77a. cikkben említett vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációjának alapjául szolgáló feltevésekre való érzékenységét,

- b) a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekció alkalmazása esetén, rendszeresen értékelik

- i. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatoló tőkájüknek az illeszkedési korrekció kiszámításának alapját képező feltevésekre való érzékenységét, beleértve a 77c. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alapvető kamatkülönbözetet és eszközeik kényszerértékesítésének figyelembe vehető szavatoló tőkájükre gyakorolt lehetséges hatását,
- ii. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatoló tőkájüknek az elkülönített eszközportfólió összetételében történő változásokra való érzékenységét,
- iii. az illeszkedési korrekció nullára való csökkentésének hatását.

- c) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén, rendszeresen értékelik

- i. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatoló tőkájüknek a volatilitási korrekció kiszámításának alapjául szolgáló feltevésekre való érzékenységét és az eszközök kényszerértékesítésének figyelembe vehető szavatoló tőkájükre gyakorolt lehetséges hatását,
- ii. a volatilitási korrekció nullára való csökkentésének hatását.

A biztosítók és viszontbiztosítók a 35. cikk szerint bejelentett tájékoztatás részeként évente benyújtják az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett értékeléseket a felügyeleti hatóságnak. Amennyiben az illeszkedési vagy volatilitási korrekció nullára való csökkentése a szavatolótőke-szükséglet nem teljesülését eredményezné, a vállalat elemzést is benyújt azon intézkedésekről, amelyeket ilyen helyzetben alkalmazhat a szavatolótőke-szükségletet fedező, figyelembe vehető szavatoló tőke szintjének helyreállítása vagy kockázati profiljának csökkentése érdekében a szavatolótőke-szükségletnek történő megfelelés visszaállítása céljából.

A 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén a 41. cikk (3) bekezdésében említett írott kockázatkezelési szabályzat a volatilitási korrekció alkalmazására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos szabályzatot is tartalmaz.”;

- c) A szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A külső hitelminősítő intézetekre történő túlzott támaszkodás elkerülése érdekében, amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók a biztosítástechnikai tartalékok és a szavatolótőke-szükséglet kiszámításakor külső hitelminősítő értékelését használják, kockázatkezelési tevékenységük részeként – amennyiben megvalósítható – további értékelések igénybevételével értékelik e külső hitelminősítő intézetek megfelelőségét a külső értékelésektől való automatikus függőség elkerülése érdekében.

E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a külső hitelminősítések értékelésekor alkalmazandó eljárásokról.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

11. A 45. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót, a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót vagy a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedéseket alkalmazza, elvégzi az (1) bekezdés b) pontjában említett tőkekövetelményeknek való megfelelés értékelését e korrekciók és átmeneti intézkedések figyelembevételével és a nélkül.”

12. Az 50. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„50. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és szabályozástechnikai standardok

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az alábbiak további részletezése érdekében:

a) a 41., 44., 46. és 47. cikkben említett, a biztosítók vagy viszontbiztosítók által működtetett rendszerek elemei, különösen a 44. cikk (2) bekezdésében említett eszköz-forrás menedzsment és a befektetési politika által érintett területek;

b) a 44., 46., 47. és 48. cikkben említett feladatkörök.

(2) Az e szakasszal kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak további részletezése érdekében:

a) a 42. cikkben meghatározott követelmények és az azoknak alárendelt feladatkörök;

b) a kiszervezés feltételei, különösen harmadik országbeli szolgáltatókhoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) A 45. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett értékeléssel kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az értékelés elemeinek pontosabb meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

13. Az 51. cikk a következőképpen módosul:

a) A szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 77b. cikkben említett illeszkedési korrekció alkalmazása esetén az (1) bekezdés d) pontjában említett leírás tartalmazza azon illeszkedési korrekció, kötelezettségállomány és elkülönített eszközök leírását, amelyekre az illeszkedési korrekciót alkalmazzák, továbbá az illeszkedési korrekció nullára csökkentésének a vállalat pénzügyi helyzetére gyakorolt számszerűsített hatását.

Az (1) bekezdés d) pontjában említett leírás nyilatkozatot tartalmaz továbbá arról, hogy a vállalkozás alkalmazza-e a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót, valamint a volatilitási korrekció nullára történő csökkentése által a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt hatások számszerűsítését.”;

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az egyéb jogi vagy szabályozási előírások szerint kötelező közzététel sérelme nélkül előírhatják azonban, hogy az (1) bekezdés e) pontjának ii. alpontjában említett teljes szavatolótőke-szükséglet közzététele ellenére a többlettőke-követelményt vagy a 110. cikk értelmében a biztosítók vagy viszontbiztosítók által alkalmazandó egyedi paraméterek hatását egy 2020. december 31-ig tartó átmeneti időszakban ne kelljen külön feltüntetni.”

14. Az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„52. cikk

Az Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság tájékoztatása és az általa készített jelentések

(1) Az 1094/2010/EU rendelet 35. cikkének sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy a felügyeleti hatóságoknak évente tájékoztatniuk kell az EIOPA-t a következőkről:

a) az egy vállalkozásra jutó átlagos többlettőke-követelmény, valamint a felügyeleti hatóság által előírt többlettőke-követelmény eloszlása az előző évben, a szavatolótőke-szükséglet százalékában megadva, az alábbiak szerinti bontásban:

- i. valamennyi biztosító és viszontbiztosító,
- ii. életbiztosítók;
- iii. nem-életbiztosítók;
- iv. életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző biztosítók,
- v. viszontbiztosítók;

b) az e bekezdés a) pontjában említett minden egyes közzététel esetében a 37. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint előírt többlettőke-követelmény aránya;

c) a rendszeres felügyeleti jelentéstételre vonatkozó könnyítést korlátozást élvező biztosítók és viszontbiztosítók száma és a 35. cikk (6) és (7) bekezdésében említett tételes jelentés készítése alóli mentességet élvező biztosítók és viszontbiztosítók száma, valamint a rájuk vonatkozó tőkekövetelmények, biztosítási díjak, biztosítástechnikai tartalékok és eszközök nagysága a tagállam biztosítóinak és viszontbiztosítóinak teljes tőkekövetelményei, biztosítási díjai, biztosítástechnikai tartalékai és eszközei százalékában mérve;

d) a rendszeres felügyeleti jelentéstételre vonatkozó könnyítést élvező csoportok száma és a 254. cikk (2) bekezdésében említett tételes jelentés készítése alóli mentességet élvező csoportok száma, valamint a rájuk vonatkozó tőkekövetelmények, biztosítási díjak, biztosítástechnikai tartalékok és eszközök nagysága az összes csoport teljes tőkekövetelményei, biztosítási díjai, biztosítástechnikai tartalékai és eszközei százalékában mérve.

(2) Az EIOPA évente közzéteszi a következő információkat:

a) a tagállamok összessége vonatkozásában a többlettőke-követelmény teljes eloszlása a szavatolótőke-szükséglet százalékában megadva, az alábbiak szerinti bontásban:

- i. biztosítók és viszontbiztosítók,
- ii. életbiztosítók;
- iii. nem-életbiztosítók;
- iv. életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző biztosítók,
- v. viszontbiztosítók;

- b) valamennyi tagállam esetében külön-külön a többléteke-követelmény eloszlása a szavatolótőke-szükséglet százalékában megadva, az adott tagállamok valamennyi biztosítója és viszontbiztosítója tekintetében;
- c) az e bekezdés a) és b) pontjában említett minden egyes közzététel esetében a 37. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint előírt többléteke-követelmény aránya;
- d) a tagállamok összessége vonatkozásában a rendszeres felügyeleti jelentéstételre vonatkozó könnyítést élvező biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok teljes száma, valamint a 35. cikk (6) és (7) bekezdésében és a 254. cikk (2) bekezdésében említett tételes jelentés készítése alóli mentességet élvező biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok teljes száma, valamint a rájuk vonatkozó tőkekövetelmények, biztosítási díjak, biztosítástechnikai tartalékok és eszközök nagysága az összes biztosító, viszontbiztosító és csoport teljes tőkekövetelményei, biztosítási díjai, biztosítástechnikai tartalékai és eszközei százalékában mérve;
- e) az egyes tagállamok esetében külön-külön a rendszeres felügyeleti jelentéstételre vonatkozó könnyítést élvező biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok száma, valamint a 35. cikk (6) és (7) bekezdésében és a 254. cikk (2) bekezdésében említett tételes jelentés készítése alóli mentességet élvező biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok teljes száma, valamint a rájuk vonatkozó tőkekövetelmények, biztosítási díjak, biztosítástechnikai tartalékok és eszközök nagysága az adott tagállam biztosítói, viszontbiztosítói és csoportjai teljes tőkekövetelményei, biztosítási díjai, biztosítástechnikai tartalékai és eszközei százalékában mérve.
- (3) Az EIOPA a (2) bekezdésben említett információkat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére bocsátja, a többléteke-követelmény előírásában a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai között megvalósuló felügyeleti konvergencia mértékét bemutató jelentéssel együtt.”

15. Az 56. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„56. cikk

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés: felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok

A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben tovább részletezi a 3. szakasszal összhangban közzéteendő információkat és az információk éves közzétételére vonatkozó határidőket.

E szakasz egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az eljárások, a használandó formanyomtatványok és mintadokumentumok meghatározása érdekében.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottságot felhatalmazzák a (2) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

16. Az 58. cikk (8) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(8) »Az e szakasszal kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az 59. cikk (4) bekezdésében említett, a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékének megállapítása céljából, az 58. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül.

Az e szakasszal kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása és a jövőbeni fejlemények figyelembevétele érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az 59. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények kiigazításának pontosítása céljából.

A Bizottságot hatáskörrel kel felruházni, hogy az első és második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadjja.

(9) Ezen irányelv egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a 60. cikkben említettek szerint az érintett felügyeleti hatóságok közötti konzultációs folyamatra vonatkozó eljárások, formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

A Bizottságot felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.»

17. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„65a. cikk

Együttműködés az EIOPA-val

A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv alkalmazásában a felügyeleti hatóságok az 1094/2010/EU rendelettel összhangban együttműködjenek az EIOPA-val.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok haladéktalanul az EIOPA rendelkezésére bocsássák az 1094/2010/EU rendeletnek megfelelő feladatainak elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.”

18. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„67a. cikk

Az Európai Parlament vizsgálati jogkörei

A 64. és 67. cikk nem sérti az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 226. cikke által az Európai Parlamentre ruházott vizsgálati jogköröket.”

19. A 69. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ilyen információkat csak abban az esetben lehet továbbítani, ha a prudenciális ellenőrzés ezt indokolja. A tagállamok azonban rendelkezhetnek úgy is, hogy a 65. cikk és a 68. cikk (1) bekezdése alapján kapott információt és a 33. cikkben említett helyszíni ellenőrzéssel megszerzett információt csak az információ eredetileg szolgáltató felügyeleti hatóság vagy azon tagállam felügyeleti hatóságának a kifejezett hozzájárulásával lehessen kiadni, amelyben a helyszíni ellenőrzést elvégezték.”

20. A 70. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„70. cikk

Az információk továbbítása a központi bankoknak, a monetáris hatóságoknak, a fizetési rendszerek felügyelő szerveinek és az Európai Rendszerkockázati Testületnek

(1) A 64–69. cikk sérelme nélkül a felügyeleti hatóság a feladataik ellátásához szükséges információkat a következőknek továbbíthatja:

a) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) központi bankjai, beleértve az Európai Központi Bankot (EKB), és monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatot ellátó egyéb szervek, amennyiben ez az információ törvényben előírt megfelelő feladataik szempontjából jelentőséggel bír, beleértve a monetáris politika folytatását és ehhez kapcsolódóan likviditási tartalék kialakítását, a fizetési műveletek, a klíring és értékpapír-elszámolási rendszerek felügyeletét, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítását;

b) adott esetben a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős egyéb nemzeti szintű hatóságok; valamint

c) az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT), amennyiben az adott információk szükségesek feladataik ellátásához.

(2) Vészhelyzetekben – köztük az 1094/2010/EU rendelet 18. cikkében említett vészhelyzetekben – a tagállamok lehetővé tehetik a felügyeleti hatóságok részére, hogy haladéktalanul információkat közöljenek a KBER központi bankjaival (az EKB-t is beleértve), amennyiben ezek az információk törvényben előírt megfelelő feladataik szempontjából jelentőséggel bírnak, beleértve a monetáris politika folytatását és ehhez kapcsolódóan likviditási tartalék kialakítását, a fizetési műveletek, a klíring és értékpapír-elszámolási rendszerek felügyeletét, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítását, továbbá, az ERKT-val, amennyiben ez az információ lényeges a feladataihoz.

(3) Ezek a hatóságok vagy szervek a felügyeleti hatóságokkal is közölhetik ezeket az információkat, amennyiben azokra a 67. cikk alkalmazásában szükségük lehet. Az ebben az összefüggésben kapott információkra az e szakaszban meghatározott szakmai titoktartási rendelkezések alkalmazandók.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

21. A 71. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok feladataik végrehajtása során, az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor vegyék figyelembe a felügyeleti eszközök és a felügyeleti gyakorlat konvergenciáját. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

a) a felügyeleti hatóságok részt vegyenek az EIOPA tevékenységében;

b) a felügyeleti hatóságok mindent megtegyenek annak érdekében, hogy kövessék az EIOPA iránymutatásait és ajánlásait az 1094/2010/EU rendelettel összhangban, illetve amennyiben nem így tesznek, ezt indokolják meg;

c) a felügyeleti hatóságokra ruházott nemzeti feladatkörök ne akadályozzák az őket ezen irányelv alapján vagy az EIOPA tagjaként terhelő kötelezettségek ellátásában.”

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

22. A 75. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az eszközöknek és forrásoknak az (1) bekezdés szerinti értékelésére használandó módszerek és feltevések meghatározása céljából.

(3) Az eszközök és források értékelésével kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét a következők pontos meghatározása érdekében:

a) amennyiben a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megkövetelik a Bizottság által az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően jóváhagyott nemzetközi számviteli standardok használatát, e számviteli standardok összhangja az eszközök és források értékelésének (1) bekezdésben meghatározott módszerével;

b) az akkor alkalmazandó módszerek és feltevések, ha a Bizottság által az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően elfogadott nemzetközi számviteli standardok átmenetileg vagy tartósan nincsenek összhangban az eszközök és források értékelésének (1) és (2) bekezdésben meghatározott módszerével;

c) az eszközöknek és forrásoknak az (1) bekezdés szerinti értékelésére használandó módszerek és feltevések, amennyiben a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok lehetővé teszik alternatív értékelési módszerek használatát.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

23. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„77a. cikk

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja

A 77. cikk (2) bekezdésében említett vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása során a vonatkozó pénzügyi eszközökből származó információkat kell felhasználni, és azokkal összhangban kell eljárni. Ennek során figyelembe kell venni azon futamidejű vonatkozó pénzügyi eszközöket, amelyek esetében e pénzügyi eszközök és kötvények piaca mély, likvid és átlátható. Azon futamidők esetében, amelyeknél a vonatkozó pénzügyi eszközök és kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható, a kockázatmentes hozamgörbét extrapolálni kell.

A vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének olyan határidős kamatlábakon kell alapulnia, amelyek egyenletesen konvergálnak a vonatkozó pénzügyi eszközök és kötvények mély és likvid piacon észlelt leghosszabb futamidejére vonatkozó határidős kamatláb(ak)tól egy utolsó határidős kamatláb felé.

77b. cikk

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbénél alkalmazott illeszkedési korrekció

(1) Biztosítók vagy viszontbiztosítók alkalmazhatnak a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbéhez történő illeszkedési korrekciót életbiztosításra vonatkozó biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek legjobb becslésének kiszámításához, beleértve a nem életbiztosításra vagy viszontbiztosításra vonatkozó szerződésekből származó életjáradékokat, amennyiben a felügyeleti hatóságok előzetesen jóváhagyják azokat a következő feltételek teljesülése esetén:

- a) a biztosító vagy viszontbiztosító egy kötvényekből és egyéb, hasonló pénzáramlási jellemzőkkel rendelkező eszközökből álló portfóliót jelölt ki a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójára vonatkozó legjobb becslés fedezésére, és ezt a kijelölt portfóliót a kötelezettségek teljes időtartamára fenntartja, kivéve az eszközök és források közötti várható pénzáramlások helyettesítésének fenntartása céljából olyan esetben, amikor a pénzáramlások lényegesen módosultak;
- b) a vállalkozás más tevékenységeitől külön jelölik meg, szervezik és irányítják a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfólióját, amelyre az illeszkedési korrekciót alkalmazták, és a kijelölt eszközportfólió nem használható fel a vállalkozás más tevékenységeiből származó veszteségek fedezésére;
- c) a kijelölt eszközportfólió várható pénzáramlásai az azonos pénznemben fennálló biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának várható pénzáramlásait helyettesítik, és semmilyen illeszkedéshiány nem eredményezheti a biztosítási vagy viszontbiztosítási üzletben rejlő, az illeszkedési korrekció hatálya alá tartozó kockázatokhoz képest jelentős kockázatok megjelenését;
- d) a kötelezettségek portfóliójához tartozó biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések nem eredményeznek jövőbeli díjfizetést;
- e) a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójával kapcsolatos kizárólagos biztosítástechnikai kockázatok a hosszú élet kockázata, a költség- és a felülvizsgálati kockázat, illetve a halandósági kockázat;
- f) amennyiben a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójával kapcsolatos biztosítástechnikai kockázatok között szerepel a halandósági kockázat, a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának legjobb becslése legfeljebb 5 %-kal emelkedik a 101. cikk (2)–(5) bekezdése szerint meghatározott halandósági kockázati stressz értelmében;
- g) a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliója alapjául szolgáló szerződések nem tartalmaznak opciókat a szerződő számára, a visszavásárlási opciót leszámítva, amely esetben a visszavásárlási érték nem haladja meg azon eszközöknek a 75. cikkkel összhangban számított értékét, amelyek a visszavásárlási opció igénybevételének időpontjában fedezik a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségeket;
- h) a kijelölt eszközportfólió pénzáramlásai rögzítve vannak, és azokat sem az eszközök kibocsátói, sem harmadik felek nem módosíthatják;
- i) a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek nem válnak különböző részekre, amikor az e bekezdés értelmében vett biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfólióját alkotják.

Az első albekezdés h) pontjának sérelme nélkül a biztosítók vagy viszontbiztosítók használhatnak olyan eszközöket, amelyek – az inflációtól való függéstől eltekintve – rögzített pénzáramlással rendelkeznek, feltéve, hogy ezen eszközök a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának inflációkövető pénzáramlásait helyettesítik.

Amennyiben kibocsátóknak vagy harmadik feleknek joguk van olyan módon megváltoztatni az eszköz pénzáramlását, hogy a befektető elégséges kompenzációt kapjon, ami lehetővé teszi a számára, hogy ugyanolyan vagy jobb hitelminőségű eszközbe történő befektetés révén ugyanazt a pénzáramlást érje el, a pénzáramlás módosításához való jog – az első albekezdés h) pontja értelmében – nem zárja ki az eszköz kijelölt portfólióban való használatának lehetőségét.

(2) A biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójára illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítók vagy viszontbiztosítók nem térhetnek vissza az illeszkedési korrekció nélküli rendszer alkalmazására. Amennyiben az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosító vagy viszontbiztosító már nem tudja teljesíteni az (1) bekezdésben foglalt feltételeket, arról a felügyeleti hatóságot haladéktalanul tájékoztatnia kell, és meg kell hoznia a feltételek teljesítésének helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket. Amennyiben a vállalkozás az e feltételeknek való megfelelést a nem megfelelés bekövetkeztétől számított két hónapon belül nem tudja helyreállítani, a továbbiakban az illeszkedési korrekciót egyetlen biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségére sem alkalmazhatja, és annak alkalmazását csak 24 hónap elteltével kezdheti meg újra.

(3) Az illeszkedési korrekció nem alkalmazandó az olyan biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozóan, amelyeknél a legjobb becslés számításánál alkalmazandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe e kötelezettségek esetében a 77d. cikk szerinti volatilitási korrekciót vagy a 308c. cikk szerinti, a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedéseket is magában foglalja.

77c. cikk

Az illeszkedési korrekció kiszámítása

(1) A 77b. cikkben említett illeszkedési korrekció kiszámítása valamennyi pénznem esetében a következő alapelvekkel összhangban történik:

a) az illeszkedési korrekció az alábbiak különbözetével egyenlő:

- i. az egyetlen diszkontrataként kiszámított tényleges éves kamatláb, amely a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának pénzáramlásaira alkalmazva a kijelölt eszközportfólió 75. cikk szerinti értékével megegyező értéket eredményez;
- ii. az egyetlen diszkontrataként kiszámított tényleges éves kamatláb, amely a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának pénzáramlásaira alkalmazva a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának legjobb becslés szerinti értékével megegyező értéket eredményez, a pénz időértékét a kockázatmentes hozamgörbe alkalmazásával figyelembe véve;

b) az illeszkedési korrekció nem tartalmazhatja a biztosító vagy viszontbiztosító fennmaradó kockázatait tükröző alapvető kamatkülönbözetet;

c) az a) pont sérelme nélkül az alapvető kamatkülönbözetet emelni kell, amennyiben erre szükség van annak biztosításához, hogy a befektetésre nem ajánlott hitelminősítésű eszközök illeszkedési korrekciója ne haladja meg a befektetésre ajánlott hitelminősítésű és egyazon időtartamú és eszközkategóriájú illeszkedési korrekciókat;

d) a külső hitelminősítések igénybevétele az illeszkedési korrekciók kiszámításánál összhangban van a 111. cikk (1) bekezdésének n) pontjával.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában az alapvető kamatkülönbözet:

a) a következők összegével egyenlő:

- i. az eszközök nemteljesítése valószínűségének megfelelő hitelkockázati kamatkülönbözet;
- ii. az eszközök leminősítéséből eredő várható veszteségeknek megfelelő hitelkockázati kamatkülönbözet.

b) a tagállamok központi kormányaival vagy központi bankjaival szembeni kitettség esetén nem lehet kevesebb az ugyanazon időtartamú, hitelminősítésű és eszközkategóriájú eszközökre vonatkozó, a pénzügyi piacokon megfigyelt kockázatmentes kamatláb fölötti kamatkülönbözet hosszú távon vett átlagának 30 %-ánál.

- c) a tagállamok központi kormányaival vagy központi bankjaival szembeni kitettségtől eltérő eszközök esetén nem lehet kevesebb az ugyanazon időtartamú, hitelminősítésű és eszközkategóriájú eszközökre vonatkozó, a pénzügyi piacokon megfigyelt kockázatmentes kamatláb fölötti kamatkülönbözet hosszú távon vett átlagának 35 %-ánál.

Az első albekezdés a) pontja i. alpontjában említett nemteljesítési valószínűségnek azon a hosszú távú nemteljesítési statisztikán kell alapulnia, amely az adott eszközre időtartama, hitelminősítése és eszközosztálya tekintetében releváns.

Amennyiben a második albekezdésben említett nemteljesítési statisztika alapján nem számolható ki megbízható kamatkülönbözet, a kamatkülönbözet a b) és c) pontokban említett kockázatmentes kamatláb fölötti kamatkülönbözet hosszú távon vett átlagának részösszegével egyenlő.

77d. cikk

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbénél alkalmazott volatilitási korrekció

(1) A tagállamok a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásához köthetik azt, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók alkalmazhatnak-e volatilitási korrekciót a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbénél.

(2) A releváns kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót valamennyi pénznem esetében a vonatkozó pénznem referenciaportfóliójában szereplő eszközökkel elérhető kamat és az e pénznemre vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbében szereplő kamatok közötti kamatkülönbözet alapján kell kiszámítani.

Egy adott pénznem referenciaportfóliója az adott pénznemben denominált olyan eszközökre nézve reprezentatív, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektettek be az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések fedezése céljából.

(3) A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekció összege a kockázathoz igazított árfolyam-különbözet 65 %-ának felel meg.

A kockázathoz igazított árfolyam-különbözetet a (2) bekezdésben említett kamatkülönbözet és e kamatkülönbözet azon része közötti különbségként kell kiszámolni, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be.

A volatilitási korrekció csak azokra a releváns kockázatmentes hozamgörbékre alkalmazandó, amelyeket nem a 77a. cikk szerinti extrapoláció révén határoztak meg. A releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja e kiigazított kockázatmentes hozamgörbékben alapszik.

(4) Valamennyi vonatkozó ország esetében a (3) bekezdésben említett, kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót az adott ország pénznemére vonatkozóan – a 65 %-os tényező alkalmazása előtt – növelni kell az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözet és a kockázathoz igazított árfolyam-különbözet kétszerese közötti különbséggel, amennyiben ez a különbség pozitív, és az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözet 100 bázispontnál nagyobb. A megemelt volatilitási korrekciót kell alkalmazni az adott ország biztosítási piacán értékesített termékek biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeire vonatkozó legjobb becslések kiszámításánál. Az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözetet ugyanúgy kell kiszámítani, mint az adott ország kockázathoz igazított árfolyam-különbözetét, azonban azon a referenciaportfólión kell alapulnia, amely az olyan eszközöket reprezentálja, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektettek be az adott ország biztosítási piacán értékesített és az adott ország pénznemében jegyzett biztosítási és viszontbiztosítási termékek kötelezettségeire vonatkozó legjobb becslések fedezésére.

(5) A volatilitási korrekció nem alkalmazandó az olyan biztosítási kötelezettségekre vonatkozóan, amelyeknél a legjobb becslés számításánál alkalmazandó releváns kockázatmentes hozamgörbe e kötelezettségek esetében a 77b. cikk szerinti illeszkedési korrekciót foglal magában.

(6) A 101. cikktől eltérve a szavatolótké-szükséglet nem fedezi az alapvető szavatoló tőkének a volatilitási korrekció módosulásaiból eredő veszteségéből fakadó kockázatot.

77e. cikk

Az Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság által készített technikai információk

(1) Az EIOPA valamennyi releváns pénznemre vonatkozóan, legalább negyedévenként a következő technikai információkat határozza meg és teszi közzé:

- a) a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához, illeszkedési vagy volatilitási korrekciók nélkül;
- b) valamennyi releváns időtartam, hitelminősítés és eszközkategória esetében az alapvető kamatkülönbözet a 77c. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett illeszkedési korrekció kiszámításához;
- c) valamennyi releváns nemzeti biztosítási piac esetében a 77d. cikk (1) bekezdésében említett, vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekció.

(2) A technikai rendelkezések és az alapvető szavatoló tőke kiszámítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek valamennyi releváns pénznemre vonatkozóan meghatározzák az (1) bekezdésben említettek technikai információkat. Ezek a végrehajtási aktusok az említett információkat használják fel.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 301. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe rendelkezésre állásával kapcsolatos kellően indokolt és rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 301. cikk (3) bekezdése szerinti eljárással összhangban azonnali hatállyal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett technikai információt a (2) bekezdés szerint elfogadja a Bizottság, a biztosítók és viszontbiztosítók ezen információt használják fel a 77. cikk szerinti legjobb becslés, a 77c. cikk szerinti illeszkedési korrekció és a 77d. cikk szerinti volatilitási korrekció kiszámításához.

Azon pénznemek és nemzeti piacok esetében, amelyeknél az (1) bekezdés c) pontjában említett kiigazítást nem határozza meg a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus, a releváns kockázatmentes hozamgörbére nem alkalmazandó volatilitási korrekció a legjobb becslés kiszámításához.

77f. cikk

A hosszú távú garanciákra és a részvénytőkepiaci kockázatokra vonatkozó intézkedések felülvizsgálata

(1) Az EIOPA 2021. január 1-ig évi rendszerességgel jelentést készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Bizottságnak a 77a–77e. és a 106. cikk, a 138. cikk (4) bekezdése, a 304., 308c. és 308d. cikk – és az ezek alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok – alkalmazásának hatásáról.

A felügyeleti hatóságok ezen időtartam alatt évente a következő információkat bocsátják az EIOPA rendelkezésére:

- a) a biztosítási termékeknél a hosszú távú garanciák rendelkezésre állása a nemzeti piacokon, illetve a biztosítók és viszontbiztosítók hosszú távú befektetőként tanúsított magatartása;
- b) az illeszkedési korrekciót, a volatilitási korrekciót, a 138. cikk (4) bekezdésében említett helyreállítási időszak meghosszabbítását, az időtartam alapú részvénytőkepiaci kockázati részmodult és a 308c. és 308d. cikkben meghatározott átmeneti intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók száma;
- c) az illeszkedési korrekció, a volatilitási korrekció, a részvényekre vonatkozó tőkekövetelmény szimmetrikus korrekciós mechanizmusa, az időtartam alapú részvénytőkepiaci kockázati részmodul és a 308c. és 308d. cikkben meghatározott átmeneti intézkedések hatása a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi helyzetére nemzeti szinten és – anonim módon – az egyes biztosítók vonatkozásában;
- d) az illeszkedési korrekció, a volatilitási korrekció, a részvényekre vonatkozó tőkekövetelmény szimmetrikus korrekciós mechanizmusa, az időtartam alapú részvénytőkepiaci kockázati részmodul és a 308c. és 308d. cikkben meghatározott átmeneti intézkedések hatása a biztosítók és viszontbiztosítók befektetői magatartására, illetve, hogy indokolatlanul felszabadítanak-e tőketartalékokat;

- e) a 138. cikk (4) bekezdése szerinti helyreállítási időszak meghosszabbításának hatása a biztosítók és viszontbiztosítók arra irányuló törekvéseire, hogy visszaállítsák a szavatolótőke-szükségletet fedező figyelembe vehető szavatoló tőke szintjét vagy a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés érdekében csökkentsék a kockázati profilt;
- f) amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 308c. és 308d. cikkben meghatározott átmeneti intézkedéseket alkalmazza, annak megállapítása, hogy azok megfelelnek-e a 308e. cikkben említett fokozatos bevezetési tervnek, illetve az ezen átmeneti intézkedésektől való függés csökkentésére vonatkozó kilátások, beleértve a biztosítók és felügyeleti hatóságok által tett és a jövőben várható intézkedéseket, figyelembe véve az érintett tagállam szabályozási környezetét.

(2) Az EIOPA adott esetben az ERKT-val történt és a nyilvános konzultációt követően véleményt nyújt be a Bizottságnak a 77a–77e. és a 106. cikk, a 138. cikk (4) bekezdése, a 304., 308c. és 308d. cikk – és az ezek alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok – alkalmazásának értékeléséről. Ezt az értékelést a biztosítási termékek hosszú távú garanciáinak elérhetősége, a biztosítók és viszontbiztosítók mint hosszú távú befektetők magatartása és általánosságban a pénzügyi stabilitás alapján kell elvégezni.

(3) Az EIOPA által benyújtott, a (2) bekezdésben említett vélemény alapján a Bizottság 2021. január 1-jéig vagy adott esetben korábban jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés különösen az alábbiakra gyakorolt hatásokra összpontosít:

- a) a szerződők védelme;
- b) az európai biztosítási piacok működése és stabilitása;
- c) a belső piac, különösen a verseny és az egyenlő versenyfeltételek az európai biztosítási piacokon;
- d) annak mértéke, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók mennyiben működnek továbbra is hosszú távú befektetők-ként;
- e) az életjáradék-termékek elérhetősége és árazása;
- f) a versengő termékek elérhetősége és árazása;
- g) a biztosítók hosszú távú befektetési stratégiái a 77b. és 77c. cikkek hatálya alá tartozó termékek, illetve az egyéb hosszú távú garanciákhoz kapcsolódó termékek tekintetében;
- h) a fogyasztók választási lehetősége és a fogyasztók kockázattudatossága;
- i) a diverzifikáció mértéke a biztosítási üzletágban és a biztosítók és viszontbiztosítók eszközportfóliója;
- j) pénzügyi stabilitás.

A jelentésnek emellett figyelembe kell vennie a 77a–77e. és a 106. cikk, a 138. cikk (4) bekezdése, valamint a 304., 308c. és 308d. cikk – és az ezek alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok – alkalmazásával kapcsolatos felügyeleti tapasztalatokat is.

(4) A bizottsági jelentést szükség esetén jogalkotási javaslatok kísérik.”;

24. A 86. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„86. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számítására szolgáló aktuáriusi és statisztikai módszertanok;
- b) a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításánál alkalmazandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározására szolgáló elvek és technikák;

- c) a biztosítástechnikai tartalékok egy összegben, illetve a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás összegeként való számításának feltételei, továbbá a biztosítástechnikai tartalékoknak a 77. cikk (4) bekezdésében említett, egy összegben történő számítása esetén alkalmazandó módszerek;
- d) a kockázati ráhagyás számítása során alkalmazandó módszerek és feltevések, beleértve a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek fedezéséhez szükséges figyelembe vehető szavatoló tőke összegének meghatározását, és a 77. cikk (5) bekezdésében említett tőkeköltség-ráta kalibrálását;
- e) azok a biztosítási ágazatok, amelyek szerint a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket a 80. cikkben említett biztosítástechnikai tartalékok számítása során szegmentálni kell;
- f) a biztosítástechnikai tartalékok számításához felhasznált adatok helyessége, teljessége és pontossága tekintetében előírt standardok, továbbá azok a sajátos körülmények, amelyek esetén a legjobb becslés kiszámításánál közelítést – beleértve a 82. cikkben említett egyedi esetelemzést mint megközelítést – célszerű alkalmazni;
- g) a 77b. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények részletezése, a 77b. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett halandósági kockázati stressz hatásának kiszámításához használt módszereket, feltevéseket és standard paramétereket is beleértve;
- h) a 77c. cikkben meghatározott követelmények részletezése, az illeszkedési korrekció és az alapvető kamatkülönbözlet kiszámításához használt módszereket, feltevéseket és standard paramétereket is beleértve;
- i) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció kiszámításához használt módszerek és feltevések, beleértve az e cikk (2) bekezdésében említett, kamatkülönbözlet kiszámításához használt képletet;

(2) A biztosítástechnikai tartalékok módszereivel és kiszámításával kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak pontos meghatározására:

- a) a 81. cikkben említett, a partner nemteljesítése miatti kiigazítás számításához használandó módszertanok, amelyek célja a nemteljesítésből eredő várható veszteségek meghatározása;
- b) szükség esetén a biztosítástechnikai tartalékok számításának egyszerűsített módszerei, annak érdekében, hogy az a) és d) pontban említett aktuáriusi és statisztikai módszerek arányosak legyenek a biztosító vagy viszontbiztosító – ideértve a zárt biztosítót vagy viszontbiztosítót – által vállalt kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) A 77b. cikk következetes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a 77b. cikk (1) bekezdésében említett illeszkedési korrekció alkalmazásának jóváhagyása során követendő eljárásokra vonatkozóan.

Az EIOPA 2014. október 31-ig benyújtja a Bizottsághoz e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

25. A 92. cikk a következőképpen módosul:

- a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok”

- b) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szavatoló tőke meghatározásával kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel – a 90. cikkkel összhangban – a kiegészítő szavatoló tőke felügyeleti jóváhagyásának kritériumaira vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(1a) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben levő – a 212. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének értelmében vett – részesedések kezelésére vonatkozóan a szavatoló tőke meghatározása céljából.”;

c) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 90. cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a kiegészítő szavatoló tőke alkalmazásának felügyeleti jóváhagyása során alkalmazandó eljárásokról.

Az EIOPA 2014. október 31-ig benyújtja a Bizottsághoz e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.”

26. A 97. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„97. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és szabályozástechnikai standardok

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 94. cikkben meghatározott kritériumoknak megfelelőnek tekintett szavatolótőke-elemeknek, köztük a 96. cikkben szereplő elemeknek a felsorolására, amely felsorolás minden egyes szavatolótőke-elem tekintetében tartalmazza az adott elem besorolását eldöntő jellemzők pontos leírását.

(2) A szavatoló tőke besorolásával kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak a módszereknek a meghatározására, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak kell alkalmazniuk az (1) bekezdésben említett felsorolásban nem szereplő szavatolótőke-elemek értékelésének és besorolásának jóváhagyásakor.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A Bizottság az (1) bekezdésben említett felsorolást a piaci fejlemények fényében rendszeresen felülvizsgálja, és szükség esetén frissíti.”

27. A 99. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„99. cikk

A szavatoló tőke figyelembevételére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az alábbiak meghatározása érdekében:

a) a 98. cikk (1) és (2) bekezdésében szereplő mennyiségi korlátok;

b) azon szavatolótőke-elemek átruházhatatlansága miatti kiigazítások, amelyek csak a kötelezettségek egy adott csoportjából vagy adott kockázatokból származó veszteségek fedezésére használhatók fel (elkülönített alapok tőkéje).”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„109a. cikk

Összehangolt biztosítástechnikai adatok a standard formulához

(1) A szavatolótőke-szükséglet standard formula szerinti számítása céljából az EFH-k a vegyes bizottságon keresztül végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoznak ki a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek objektív hitelminősítési kategóriákba sorolására vonatkozóan, a 111. cikk (1) bekezdésének n) pontjával összhangban meghatározott kategóriákat alkalmazva.

Az EFH vegyes bizottsága az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében és a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul kiszámításának, a 105. cikk (6) bekezdésében említett partner általi nemteljesítési kockázati modul kiszámításának megkönnyítése, a 101. cikk (5) bekezdésében említett kockázatmérséklési technikák értékelése és a technikai tartalékok kiszámítása céljából az EIOPA kidolgozza a végrehajtás-technikai standardok tervezetét a következők tekintetében:

- a) azoknak a regionális kormányzatoknak és helyi hatóságoknak a jegyzéke, amelyekkel szemben a kitettségeket úgy kezelik, mint a letelepedésük helye szerinti tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségeket, amennyiben nincs kockázati különbség az ilyen kitettségek között, mert a regionális kormányzatok és helyi hatóságok megfelelő bevételképző hatáskörrel és intézményi háttérrel rendelkeznek, amelyek a nemteljesítés kockázatának csökkentésére szolgálnak;
- b) a 106. cikk (2) bekezdésében említett részvényindex, a 111. cikk (1) bekezdésének c) és o) pontja szerinti részletes feltételekkel összhangban;
- c) kiigazítás az euróhoz kötött pénznemek esetében a 105. cikk (5) bekezdésében említett devizaárfolyam-kockázati részmodul keretében az euróhoz kötött pénznemeknek a devizaárfolyam-kockázati részmodul kiszámításának megkönnyítése céljából történő kiigazítására vonatkozó részletes kritériumokkal összhangban, amelyeket a 111. cikk (1) bekezdésének p) pontjában említett [szabályozástechnikai standardok] állapítanak meg.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az EIOPA negyedévenként közzéteszi a technikai információkat, köztük a 106. cikkben említett szimmetrikus korrekcióra vonatkozó információkat.

(4) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása és a 105. cikk (4) bekezdésében említett egészségbiztosítási kockázati modul kiszámításának megkönnyítése céljából az EIOPA – figyelembe véve az érintett tagállamok felügyeleti hatóságai által közölt számításokat – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a tagállamok egyedi nemzeti jogszabályaihoz kapcsolódó standard eltéréseket, amelyek lehetővé teszik az egészségbiztosítási kockázattal összefüggő igények kifizetéseinek megosztását a biztosítók és viszontbiztosítók között, és amelyek teljesítik az (5) bekezdésben említett kritériumokat, illetve bármely más, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kritériumot.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) A (4) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok csak azon tagállamok nemzeti jogszabályi intézkedéseire alkalmazandók, amelyek lehetővé teszik az egészségbiztosítási kockázattal összefüggő igények kifizetéseinek megosztását a biztosítók és viszontbiztosítók között, és amelyek teljesítik a következő kritériumokat:

- a) az igények megosztásának mechanizmusa átlátható és teljes mértékben előre meghatározott azon éves időszak tekintetében, amelyre vonatkozik;
- b) az igények megosztásának mechanizmusa, az egészségügyi kockázatok kiegyenlítő rendszerében részt vevő biztosítók száma, valamint az egészségügyi kockázatok kiegyenlítő rendszerébe tartozó üzleti tevékenység kockázati jellemzői az egészségügyi kockázatok kiegyenlítő rendszerében részt vevő minden egyes vállalkozás számára biztosítják, hogy a rendszer révén az abban részt vevő vállalkozások éves veszteségeinek volatilitása mind a díj, mind a tartalékkockázat tekintetében jelentősen csökkenjen;

- c) az egészségügyi kockázatok kiegyenlítő rendszere szerinti egészségbiztosítás kötelező, és a törvényben előírt szociális biztonsági rendszer által nyújtott egészségbiztosítás részleges vagy teljes alternatívájaként szolgál;
- d) az egészségügyi kockázatok kiegyenlítő rendszerében részt vevő biztosítók nemteljesítése esetén egy vagy több tagállam kormánya garantálja, hogy maradéktalanul fedezi az egészségügyi kockázatok kiegyenlítő rendszerébe tartozó biztosító szerződőinek igényeit;

A 301. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a nemzeti jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó további kritériumokat, illetve az e cikk (4) bekezdésében említett standard eltérések számítására vonatkozó módszertant és követelményeket.”

29. A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a 103–109. cikkre vonatkozó szabályozástechnikai és végrehajtástechnikai standardok

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) a 101. és a 103–109. cikkel összhangban lévő standard formula;
- b) a 104. cikkben említett kockázati modulokba tartozó kockázatok tükrözéséhez szükséges vagy azt pontosabban lefedő valamennyi részmodul, valamint ezek későbbi frissítései;
- c) a 104., 105. és 304. cikkben meghatározott alapvető szavatolótőke-szükséglet egyes kockázati moduljainak és részmoduljainak számításához alkalmazandó, a 101. cikk (3) bekezdésében említett biztonsági szinthez kalibrált módszerek, feltevések és standard paraméterek, továbbá a 106. cikkben említett szimmetrikus korrekciós mechanizmus és a hónapok számában kifejezett megfelelő időszak, valamint a 304. cikkben leírt módszer beépítésének megfelelő módja, az e módszernek a standard formulával összhangban történő szavatolótőke-szükséglet számításában való használatát illetően;
- d) a korrelációs paraméterek, köztük, szükség esetén, a IV. mellékletben rögzítettek és az e paraméterek frissítésére szolgáló eljárások;
- e) olyan biztosító vagy viszontbiztosító esetén, amely kockázatsökkentési technikákat alkalmaz, a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja megváltozásának értékelésére és a szavatolótőke-szükséglet korrigálására alkalmazandó módszerek és feltevések;
- f) azok a minőségi kritériumok, amelyeknek az e) pontban említett kockázatsökkentési technikáknak meg kell felelniük annak érdekében, hogy a harmadik fél részére történő tényleges kockázattadás megvalósuljon;
- fa) a minősített központi szerződő felek nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkeszükségletének értékelésére használt módszer és paraméterek az engedélyezett központi szerződő féllel szembeni kitettség esetén, amely paraméterek célja az ilyen jellegű kitettség egységes kezelésének biztosítása az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 26. pontja szerinti hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások esetében;
- g) a működési kockázat 107. cikkben meghatározott tőkeszükségletének mérésére alkalmazandó módszerek és paraméterek, köztük a 107. cikk (3) bekezdésében szereplő százalék;
- h) a biztosító vagy viszontbiztosító elkülönített alapok miatti csökkent kockázatdiverzifikációs lehetőségeinek tükrözése érdekében követendő módszerek, illetve korrekciók;
- i) a 108. cikkben meghatározott, a biztosítástechnikai tartalékok vagy halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti korrekció számításához alkalmazandó módszer;
- j) az élet-, a nem-élet-, és az egészségbiztosítási kockázati modulok azon standard paramétereinek köre, amely a 104. cikk (7) bekezdése szerinti, a biztosítóra vagy viszontbiztosítóra jellemző sajátos paraméterekkel helyettesíthető;

- k) a j) pontban említett vállalat-specifikus paraméterek számításához a biztosító vagy viszontbiztosító által alkalmazandó egységes módszerekre vonatkozó kritériumok, valamint a felhasznált adatok teljességére, pontosságára és megfelelőségére vonatkozó követelmények, amelyeknek a felügyeleti jóváhagyás előtt meg kell felelni, valamint az ilyen jóváhagyásra szolgáló eljárás;
- l) a sajátos részmodulok és kockázati modulok esetén alkalmazható egyszerűsített számítási módszerek, valamint azok a kritériumok, amelyeknek a biztosító vagy viszontbiztosító, beleértve a zárt biztosítót vagy viszontbiztosítót, megfelel ahhoz, hogy jogosult legyen a 109. cikknek megfelelő egyszerűsítések alkalmazására;
- m) a 212. cikk szerinti kapcsolt vállalkozások tekintetében a szavatoló-tőke-szükséglet számításakor, különösen a 105. cikk (5) bekezdésében említett részvénytőke kockázati részmodul számításakor alkalmazandó megközelítés, amely figyelembe veszi a kapcsolt vállalkozások értéke volatilitásának valószínűsíthető csökkenését, amely a befektetések stratégiai jellegéből és a részesedő vállalkozás által a kapcsolt vállalkozásokra gyakorolt befolyásból ered;
- n) a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használata a szavatoló-tőke-szükséglet számításánál – a standard formával és a hitelminősítéseknek a 109a. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett hitelminősítési kategóriákba sorolásával összhangban –, olyan módon, hogy azok megegyezzenek a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használatával az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek és 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi intézmények tőkekövetelményeinek kiszámítására vonatkozóan;
- o) a 109a. cikk (2) bekezdése c) pontjában említett részvényindexre vonatkozó részletes kritériumok;
- p) az euróhoz kötött valutákra vonatkozó kiigazítás részletes kritériumai, a 109a. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett devizaárfolyam-kockázati részmodul kiszámításának megkönnyítése céljából;
- q) a 109a. cikk (1a) bekezdésének a) pontjában említett regionális kormányzatok és helyi hatóságok besorolásának feltételei;

(2) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés k) pontjában említett vállalat-specifikus paraméterek alkalmazásához szükséges felügyeleti jóváhagyás tekintetében alkalmazandó eljárásokról.

Az EIOPA 2014. október 31-ig benyújtja a Bizottsághoz e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) 2020. december 31-ig a Bizottság értékelést készít a szavatoló-tőke-szükséglet standard formulájának kiszámításához használt módszerek, feltevések és standard paraméterek helyességére vonatkozóan. Az értékelésnek különösen figyelembe kell vennie bármely eszközosztály és pénzügyi eszköz teljesítményét, az ezen eszközökbe és pénzügyi eszközökbe befektetők magatartását, valamint a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos nemzetközi szabványosítás fejleményeit. Bizonyos eszközkategóriák felülvizsgálatát előnyben kell részesíteni. A Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, adott esetben az ezen irányelv felülvizsgálatára vagy ezen irányelv szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra vagy végrehajtási jogi aktusokra irányuló javaslatokkal együtt.

(4) A szavatoló-tőke-szükséglettel kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amely a részmodulban nem megfelelően fedezett kockázatok esetében meghatározza a mennyiségi korlátokat és az eszköz-alkalmassági kritériumokat.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

E szabályozástechnikai standardok a biztosítástechnikai tartalékok fedezetéül szolgáló eszközökre alkalmazandók, kivéve az olyan életbiztosítási szerződésekkel kapcsolatban tartott eszközöket, amely szerződések esetén a befektetési kockázatot a szerződők viselik. A Bizottság felülvizsgálja ezeket a standard formula továbbfejlesztése és a pénzügyi piacokon bekövetkező fejlemények tükrében.”

30. A 114. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„114. cikk

A szavatolóítéke-szükséglet belső modelljeit érintő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) a 120–125. cikkben meghatározott standardok kiigazítása a részleges belső modell korlátozott alkalmazási körével összefüggésben;
- b) a részleges belső modellnek a 113. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett szavatolóítéke-szükséglet standard formulájába történő teljes mértékű integrálásának módja, valamint az alternatív integrációs módszerekre vonatkozó követelmények;

(2) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak tekintetében alkalmazandó eljárásokról:

- a) a belső modell 112. cikknek megfelelő jóváhagyása; valamint
- b) a belső modellek jelentős módosításaira, valamint a 115. cikkben említett belső modellek módosításának szabályozatára irányuló módosításokra vonatkozó jóváhagyás;

Az EIOPA 2014. október 31-ig benyújtja a Bizottsághoz e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

31. A 127. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„127. cikk

A 120–126. cikkekre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 120–126. cikk tekintetében a biztosítók és viszontbiztosítók kockázati profiljának és üzletvezetésének jobb értékelése céljából, a belső modelleknek az Unió egészére kiterjedő alkalmazására vonatkozóan.”

32. A 129. cikk a következőképpen módosul:

- a) Az (1) bekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

- i. nem-életbiztosítók esetében 2 500 000 EUR, ideértve a zárt biztosítókat is, kivéve, ha az I. melléklet A. pontja 10–15. osztályainak valamelyikében szereplő valamennyi kockázatot, illetve azok közül néhányat fedeznek, mely esetben az abszolút alsó korlát nem lehet kisebb, mint 3 700 000 EUR;
- ii. 3 700 000 EUR életbiztosítók esetében, ideértve a zárt biztosítókat is;
- iii. viszontbiztosító esetén 3 600 000 EUR, kivéve a zárt viszontbiztosítót, amelynek minimális tőkeszükséglete nem lehet kevesebb, mint 1 200 000 EUR;”

- b) A (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamoknak lehetővé kell tenniük felügyeleti hatóságaik számára, hogy a 2014. december 31-ig tartó időszak alatt előírassák valamely biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy az első albekezdésben említett határértékeket kizárólag a vállalkozás VI. fejezet 4. szakaszának 2. alszakasza szerint kiszámított szavatolóítéke-szükségletére vetítve alkalmazza.”

- c) A (4) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A (3) bekezdésben említett határértékek kiszámítása céljából a társaságok nem kötelesek negyedévente kiszámítani a szavatolóítéke-szükségletet.”

d) Az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság 2020. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok és a felügyeleti hatóságok által az (1)–(4) bekezdésnek megfelelően elfogadott szabályokról és gyakorlatokról.”

33. A 130. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„130. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 128. és 129. cikkben említett minimális tőkeszükséglet számításának meghatározására.”

34. A 131. cikk első bekezdésében a „2012. október 31.” és a „2013. október 31.” dátum helyébe a „2015. december 31.” és a „2016. december 31.” dátum lép.

35. A 135. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„135. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a minőségi követelményekre vonatkozó szabályozástechnikai standardok

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyekkel pontosítja az alábbi területekre vonatkozó minőségi követelményeket:

- a) a befektetésekből származó kockázatok azonosítása, mérése, monitoringja és kezelése a 132. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével kapcsolatban;
- b) a 132. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett származtatott termékekbe és eszközökbe történő befektetésekből származó sajátos kockázatok azonosítása, mérése, monitoringja és kezelése, valamint annak meghatározása, hogy ezen eszközök használata milyen mértékben minősül a 132. cikk (4) bekezdése szerinti kockázatsökkentésnek vagy hatékony portfóliókezelésnek.

(2) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) azok a követelmények, amelyeket a hitelkonstrukciót forgalomképes értékpapírokba és más pénzügyi eszközökbe »átcsomagoló« cégeknek (értékpapírosítást kezdeményezők vagy szponzorok) teljesíteniük kell ahhoz, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a 2011. január 1. után kibocsátott ilyen típusú értékpapírba vagy eszközbe befektethessen, ideértve azokat a követelményeket is, amelyek biztosítják, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy eredeti hitelező minden esetben, folyamatosan jelentős mértékű, legalább 5 %-os nettó gazdasági érdekeltséget megtart;
- b) olyan minőségi követelmények, amelyeket az ilyen értékpapírokba vagy eszközökbe befektető biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell teljesítenie;
- c) azon körülmények meghatározása, amelyek között az e bekezdés a) és b) pontja keretében meghatározott követelmények megszegéséért arányos, pótlólagos szavatolóteke-teher írható elő a 101. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A (2) bekezdés c) pontjával kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett pontban foglalt pótlólagos szavatolóteke-teher kiszámítása módszertanának meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

36. A 138. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A jelentős piaci vagy az érintett biztosítási ágazatban szerzett részesedéssel rendelkező biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő – az EIOPA által megállapított – kivételesen kedvezőtlen helyzetekben adott esetben az ERKT-val történt konzultációt követően a felügyeleti hatóság az érintett vállalkozások esetében az összes vonatkozó szempont – többek között a biztosítástechnikai tartalékok átlagos hátralevő tartamának – figyelembevételével legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja a (3) bekezdés második albekezdésében rögzített időszakot.

Az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke alapján fennálló hatásköreinek sérelme nélkül, e bekezdés alkalmazásában, az EIOPA az érintett felügyeleti hatóság kérésére megállapítja a kivételesen kedvezőtlen helyzetet. Az illetékes felügyeleti hatóság kérelmet nyújthat be, ha a jelentős piaci vagy az érintett biztosítási ágazatban szerzett részesedéssel rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók előreláthatóan nem tudják majd teljesíteni a (3) bekezdésben meghatározott követelmények egyikét. Kivételesen kedvezőtlen helyzetekben, amikor jelentős piaci vagy az érintett biztosítási ágazatban szerzett részesedéssel rendelkező biztosítók vagy viszontbiztosítók pénzügyi helyzetét súlyosan vagy kedvezőtlenül befolyásolja a következő feltételek valamelyike:

- a) a pénzügyi piacok előre nem látható, jelentős és mélyreható visszaesése;
- b) huzamosan alacsony kamatkörnyezet;
- c) súlyos hatással járó katasztrófa helyzet.

Az EIOPA az érintett felügyeleti hatóságokkal együttműködve rendszeresen felülvizsgálja, hogy a második albekezdésben említett feltételek még mindig fennállnak-e. Amennyiben a kivételesen kedvezőtlen helyzet megszűnik, az EIOPA a felügyeleti hatóságokkal együttműködve erre vonatkozó bejelentést tesz.

Az érintett biztosító vagy viszontbiztosító háromhavonta eredményjelentést nyújt be a felügyeleti hatóságnak, amelyben közli a szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatoló tőke szintjének visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése révén a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket és az elért eredményeket.

Az első albekezdésben említett hosszabbítást vissza kell vonni abban az esetben, ha az eredményjelentés tanúsága szerint a nem teljesítés megállapítása és a jelentés benyújtása között nem történt lényeges előrelépés a szavatolótőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatoló tőke visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése révén.”

37. A 143. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„143. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a 138. cikk (4) bekezdésére vonatkozó szabályozástechnikai standardok

(1) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek kiegészítik a különösen kedvezőtlen helyzetek típusait és pontosítják az EIOPA által a különösen kedvezőtlen helyzet fennállásának megállapításakor, illetve a felügyeleti hatóságok által a 138. cikk (4) bekezdése szerinti helyreállítási időszak meghosszabbításának megállapításánál figyelembe veendő tényezőket és feltételeket.

(2) A 138. cikk (2) bekezdésével és a 139. cikk (2) bekezdésével, valamint a 141. cikkel kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre tekintettel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy – kellő figyelmet fordítva a prociklikus hatások elkerülésére – pontosan meghatározza a 138. cikk (2) bekezdésében említett helyreállítási tervet, valamint a 139. cikk (2) bekezdésében és a 141. cikkben említett pénzügyi tervet.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

38. A 149. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„149. cikk

A kockázatok vagy kötelezettségek jellegének megváltozása

Minden, a 147. cikkben említett információ tekintetében a biztosító által tervezett változásra a 147. és 148. cikkben előírt eljárást kell alkalmazni.”

39. A 155. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés az első albekezdését követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„Emellett a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága az EIOPA-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EIOPA-val azoknak az eseteknek a számát és típusát, amelyek a 146. vagy a 148. cikk szerinti visszautasításhoz vezettek, vagy amelyekben az e cikk (3) és (4) bekezdése szerinti intézkedéseket hoztak.”

40. A 158. cikk (2) bekezdése az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Emellett a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága az EIOPA-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”

41. A 159. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„159. cikk

A határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozó statisztikai tájékoztatás

Minden biztosítónak tájékoztatnia kell a székhelye szerinti tagállam illetékes felügyeleti hatóságát külön a letelepedés joga alapján és külön a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végrehajtott ügyletekkel kapcsolatban, a biztosítási díjak, a kárigények és jutalékok összegéről a viszontbiztosítás levonása nélkül tagállamonként az alábbiak szerint:

- a) nem-életbiztosítás esetében biztosítási ágazatonként a megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerint;
- b) életbiztosítás esetében minden egyes üzletág tekintetében a megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerint.

Az I. melléklet A. részében felsorolt 10. ágazat tekintetében – a fuvarozók felelősségét nem érintve – az érintett vállalkozás a biztosítóval szembeni kárigények gyakoriságáról és átlagos költségéről is tájékoztatja az említett felügyeleti hatóságot.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága ésszerű időn belül összesített formában benyújtja az első és második albekezdésben említett információkat valamennyi érintett tagállam felügyeleti hatóságaihoz, ha azok ezt kéri.”

42. A 172. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„172. cikk

Egyenértékűség a viszontbiztosítók tekintetében

(1) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák azokat a kritériumokat, amelyek alapján értékelhető, hogy egy harmadik ország szavatolótőke-megfelelési rendszere, amelyet az abban a harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozások viszontbiztosítási tevékenységeire alkalmaznak, egyenértékű-e az I. címben meghatározottal.

(2) Ha valamely harmadik ország teljesíti az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott kritériumokat, a 301a. cikknek megfelelően és az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint az EIOPA támogatásával a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy az adott harmadik ország szavatolótőke-megfelelési rendszere, amelyet az abban a harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozások viszontbiztosítási tevékenységeire alkalmaznak, egyenértékű az e rendelet I. címében meghatározottal.

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat rendszeresen felül kell vizsgálni az I. címben meghatározott felügyeleti rendszer és a harmadik országbeli felügyeleti rendszer jelentős változásainak figyelembevétele céljából.

Az EIOPA a honlapján közzéteszi és naprakészen tartja az első albekezdésben említett harmadik országok listáját.

(3) Ha a (2) bekezdéssel összhangban egy harmadik ország szavatolótőke-megfelelési rendszerét az ezen irányelvben meghatározottal egyenértékűnek tekintik, az ilyen harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozásokkal kötött viszontbiztosítási szerződések ugyanúgy kell kezelni, mint az ezen irányelvvel összhangban engedélyezett vállalkozással kötött viszontbiztosítási szerződéseket.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve és abban az esetben is, ha az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott kritériumok nem teljesülnek, a 301a. cikknek megfelelően és az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint az EIOPA támogatásával a Bizottság meghatározott időre felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy az adott harmadik ország szolvenciarendszere, amelyet az abban a harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozások viszontbiztosítási tevékenységeire alkalmaznak, ideiglenesen egyenértékűnek minősül az ezen irányelv I. címében meghatározottal, amennyiben a harmadik ország teljesíti legalább az alábbi kritériumokat:

- a) kötelezettséget vállalt az Unióval szemben, hogy e korlátozott időszak lejártá előtt a (2) bekezdés szerint egyenértékűként értékelhető szolvenciarendszert fogad el és alkalmaz, és hogy részt vesz az egyenértékűség-értékelési folyamatban;
- b) munkaprogramot dolgozott ki az a) pontban említett kötelezettségek teljesítésére;
- c) elegendő erőforrást különített el az a) pontban említett kötelezettségek teljesítésére;
- d) olyan szolvenciarendszerrel rendelkezik, amely kockázati alapú és mennyiségi és minőségi szolvenciakövetelményeket, valamint a felügyeleti jelentéstételre és átláthatóságra vonatkozó követelményeket állapít meg,
- e) írásbeli megállapodást kötött az EIOPA-val és a felügyeleti hatóságokkal az együttműködésről és a bizalmas felügyeleti információk megosztásáról;
- f) független felügyeleti rendszerrel rendelkezik; és
- g) szakmai titoktartási kötelezettségeket állapított meg a felügyeleti hatóságainak nevében eljáró valamennyi személy számára, különösen az EIOPA és a felügyeleti hatóságok közötti információmegosztás tekintetében.

Az ideiglenes egyenértékűségről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a 177. cikk (2) bekezdésével összhangban figyelembe veszik a Bizottság jelentéseit. E határozatokat az elért eredményekről szóló, az érintett harmadik ország által készített és évente a Bizottsághoz benyújtott és általa értékelt jelentések alapján rendszeresen felül kell vizsgálni. Az EIOPA segítséget nyújt a Bizottságnak az elért eredményekről szóló jelentések értékeléséhez.

Az EIOPA a honlapján közzéteszi és naprakészen tartja az első albekezdésben említett harmadik országok listáját.

A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyek tovább részletezik az első albekezdésben meghatározott feltételeket.

(5) A (4) bekezdés első albekezdésében említett meghatározott időszak 2020. december 31-ig tart, vagy – amennyiben az korábbi – addig az időpontig terjed, amikor a (2) bekezdéssel összhangban a szóban forgó harmadik ország felügyeleti rendszerét az I. címben meghatározottal egyenértékűnek ítélték.

Ez az időszak legfeljebb egy évvel meghosszabbítható, amennyiben ez ahhoz szükséges, hogy az EIOPA és a Bizottság a (2) bekezdés alkalmazásában elvégezze az egyenértékűség értékelését.

(6) A (3) bekezdésben foglalttal azonos elbánásban részesülnek az olyan vállalkozásokkal kötött viszontbiztosítási szerződések, amelyek központi irodája olyan harmadik országban található, amelynek felügyeleti rendszerét a (4) bekezdéssel összhangban ideiglenesen egyenértékűnek minősítették. A 173. cikk azokra a viszontbiztosítóokra is alkalmazandó, amelyek központi irodája olyan harmadik országban található, amelynek felügyeleti rendszerét a (4) bekezdés szerint ideiglenesen egyenértékűnek minősítették.”

43. A 176. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„176. cikk

A tagállamok által a Bizottságnak és az EIOPA-nak nyújtott tájékoztatás

A tagállamok felügyeleti hatóságai tájékoztatják a Bizottságot, az EIOPA-t és más tagállamok felügyeleti hatóságait minden olyan közvetlen vagy közvetett leányvállalat engedélyezéséről, amelynek egy vagy több anyavállalatát harmadik ország joga szabályozza.

Ennek a tájékoztatásnak tartalmaznia kell az érintett csoport szerkezetének megjelölését is.

Amennyiben egy harmadik ország joga által szabályozott vállalat tulajdonrészt szerez egy az Unióban engedélyezett biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amely által ez a biztosító vagy viszontbiztosító a harmadik országbeli vállalat leányvállalatává válik, a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságai tájékoztatják a Bizottságot, az EIOPA-t és a többi tagállam felügyeleti hatóságait.”

44. A 177. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EIOPA-t azokról az általános problémákról, amelyeket a náluk működő biztosítók vagy viszontbiztosítók tapasztaltak harmadik országba történő letelepedésük és működésük, vagy tevékenységük harmadik országban történő folytatása során.”

45. A 210. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyek pontosítják az e cikk (1) bekezdésében említett rendelkezéseket, tekintettel a pénzügyi viszontbiztosítási tevékenységek monitoringjára, kezelésére és az azokból eredő kockázatok ellenőrzésére.”

46. A 211. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a felügyeleti jóváhagyás kritériumainak meghatározása érdekében:

- a) az engedélyezés hatálya;
- b) valamennyi kibocsátott szerződésbe foglalt kötelező tartalmi elem;
- c) a 42. cikkben említett szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények a különleges célú gazdasági egységet vezető személyekkel kapcsolatban;
- d) szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények a részvényesekre vagy azon tagokra vonatkozóan, akik minősített részesedéssel rendelkeznek a különleges célú gazdasági egységben;
- e) megbízható ügyviteli és számviteli eljárások, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési előírások;
- f) számviteli, prudenciális és statisztikai tájékoztatási követelmények;
- g) a szavatolótőke-megfelelésre vonatkozó követelmények.

(2a) A 211. cikk(1) és (2) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a különleges célú gazdasági egységekre irányuló felügyeleti jóváhagyási eljárásra, valamint az (2) bekezdés f) pontja értelmében használandó formanyomtatványokra és mintadokumentumokra vonatkozóan.

Az EIOPA 2014. október 31-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2b) A 211. cikk (1) és (2) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti hatóságok közötti együttműködés és információcsere során alkalmazandó eljárásokról azokban az esetekben, amikor a kockázatot a biztosítóktól vagy viszontbiztosítóktól átvállaló különleges célú gazdasági egység olyan tagállamban található, amely nem egyezik a biztosító vagy viszontbiztosító számára engedélyt adó tagállammal.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) A 2015. december 31. előtt engedélyezett különleges célú gazdasági egységek a különleges célú gazdasági egységet engedélyező tagállam jogának hatálya alá tartoznak. Minden olyan új tevékenység azonban, amelyet egy ilyen különleges célú gazdasági egység az említett időpontot követően kezdett meg, az (1), (2) és (2a) bekezdés hatálya alá tartozik.”

47. A 212. cikk (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) »felügyeleti kollégium«: olyan állandó, de rugalmas szerkezet, amelynek célja az együttműködés, a koordináció és egy csoport felügyeletével kapcsolatos döntéshozatal elősegítése;”

48. A 216. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ilyen esetben a felügyeleti hatóság megindokolja határozatát mind a csoportfelügyeleti hatóságnak, mind az uniós szinten legfőbb anyavállalatnak. A csoportfelügyeleti hatóság a 248. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban tájékoztatja a felügyeleti kollégiumot.

A 218–258. cikk értelemszerűen alkalmazandó, az e cikk (2)–(6) bekezdését figyelembe véve.”;

b) A (4) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti hatóság az ilyen határozatokat megindokolja mind a vállalkozásnak, mind a csoportfelügyeleti hatóságnak. A csoportfelügyeleti hatóság a 248. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban tájékoztatja a felügyeleti kollégiumot.”;

c) A (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyek pontosítják, hogy milyen körülmények között hozható meg az e cikk (1) bekezdésében említett határozat.”

49. A 217. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ilyen esetben a felügyeleti hatóságok megindokolják megállapodásukat mind a csoportfelügyeleti hatóságnak, mind az uniós szinten legfőbb anyavállalatnak. A csoportfelügyeleti hatóság a 248. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban tájékoztatja a felügyeleti kollégiumot.”;

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek pontosítják, milyen körülmények közt hozható meg az e cikk (1) bekezdésében említett határozat.”

50. A 227. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„227. cikk

A harmadik országokbeli kapcsolt biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó egyenértékűség

(1) Egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelésének a 233. cikkel összhangban történő számításakor, amely részesedéssel rendelkezik egy harmadik országbeli biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, a harmadik országbeli biztosítót vagy viszontbiztosítót – kizárólag a számítás céljából – kapcsolt biztosítóként vagy viszontbiztosítóként kell kezelni.

Ha azonban a harmadik országban, ahol a központi irodája található, a vállalkozás engedélyköteles és az I. cím VI. fejezetében meghatározottal legalább egyenértékű szolvenciarendszer vonatkozik rá, a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy a számítás során e vállalkozás tekintetében figyelembe vegyék az érintett harmadik ország által előírt szavatolótőke-szükségletet és az annak teljesítéséhez figyelembe vehető szavatoló tőkét.

(2) Amennyiben nem fogadnak el felhatalmazáson alapuló jogi aktus az e cikk (4) vagy az (5) bekezdésével összhangban, annak ellenőrzését, hogy a harmadik országbeli rendszer legalább egyenértékű-e, a csoportfelügyeleti hatóság végzi, a részesedéssel rendelkező vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésére. Az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdésével összhangban segítséget nyújt a csoportfelügyeleti hatóságnak.

A csoportfelügyeleti hatóság az EIOPA támogatásával konzultál a többi érintett felügyeleti hatósággal mielőtt határozná az egyenértékűségről. Ezt a határozatot a (3) bekezdéssel összhangban elfogadott kritériumok szerint kell meghozni. A csoportfelügyeleti hatóság harmadik országokkal szemben nem hozhat olyan határozatot, amely ellentmond az adott harmadik országgal kapcsolatban hozott korábbi határozatoknak, kivéve, ha figyelembe kell venni az I. cím VI. fejezetében meghatározott felügyeleti rendszerben és a harmadik országbeli felügyeleti rendszerben bekövetkezett jelentős változásokat.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a második albekezdéssel összhangban hozott határozattal, az ügyet a csoportfelügyeleti hatóság határozatáról szóló értesítést követő három hónapon belül az EIOPA-hoz utalhatják, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

(3) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el azon kritériumok pontosítására, amelyek révén felmérhető, hogy a harmadik ország szolvenciarendszere egyenértékű-e az I. cím VI. fejezetében meghatározottal.

(4) Ha valamely harmadik ország teljesíti a (3) bekezdéssel összhangban elfogadott kritériumokat, a 301a. cikknek megfelelően és az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint az EIOPA támogatásával a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy a harmadik ország felügyeleti rendszere legalább az I. cím VI. fejezetében meghatározottal egyenértékű.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat rendszeresen felül kell vizsgálni az I. cím VI. fejezetében meghatározott felügyeleti rendszer és a harmadik országbeli felügyeleti rendszer jelentős változásainak figyelembevétele céljából.

Az EIOPA a honlapján közzéteszi és naprakészen tartja az első albekezdésben említett harmadik országok listáját.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve és abban az esetben is, ha az (3) bekezdéssel összhangban elfogadott kritériumok nem teljesülnek, a (6) bekezdésben említett időszakban és a 301a. cikknek megfelelően, továbbá az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint az EIOPA támogatásával a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja, hogy az adott harmadik ország szolvenciarendszere, amelyet az abban a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozásokra alkalmaznak, ideiglenesen egyenértékűnek minősül az I. cím VI. fejezetében meghatározottal, amennyiben:

- a) bizonyítható, hogy a (4) bekezdés értelmében egyenértékűnek minősíthető szolvenciarendszer érvényben van vagy azt a harmadik ország elfogadhatja és alkalmazhatja;
- b) a harmadik ország olyan szolvenciarendszerrel rendelkezik, amely kockázati alapú, és mennyiségi és minőségi szolvenciakövetelményeket, valamint a felügyeleti jelentéstételre és átláthatóságra vonatkozó követelményeket állapít meg;
- c) a harmadik ország joga elvileg lehetővé teszi az EIOPA-val és a 13. cikk (10) bekezdésében foglalt felügyeleti hatóságokkal folytatott együttműködést és bizalmas felügyeleti információk EIOPA-val és az említett hatóságokkal történő megosztását;
- d) a harmadik ország független felügyeleti rendszerrel rendelkezik; és
- e) a harmadik ország szakmai titoktartásra vonatkozó kötelezettségeket állapított meg felügyeleti hatóságai nevében eljáró valamennyi személy számára.

Az EIOPA a honlapján közzéteszi és naprakésszé teszi az első albekezdésben említett harmadik országok listáját.

(6) Az (5) bekezdésben említett átmeneti egyenértékűsége vonatkozó kezdeti időszak időtartama 10 év, hacsak ezen időszak lejáratá előtt

- a) a felhatalmazáson alapuló jogi aktust visszavonják, vagy
- b) a (4) bekezdés szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus születik arról, hogy az adott harmadik ország felügyeleti rendszerét az I. cím VI. fejezetében foglalttal egyenértékűnek nyilvánították.

Az ideiglenes egyenértékűsége 10 éves megújítási időszakok vonatkoznak az (5) bekezdésben foglalt feltételek teljesítése esetén. A Bizottság az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a 301a. cikknek megfelelően és az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 33. cikke (2) bekezdése értelmében nyújtott segítségével fogadja el.

Az ideiglenes egyenértékűséget megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a 177. cikk (2) bekezdésével összhangban figyelembe veszik a Bizottság jelentéseit. E határozatokat a Bizottság rendszeresen felülvizsgálja. Az EIOPA segítséget nyújt a Bizottságnak e határozatok értékeléséhez. A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet a folyamatban lévő felülvizsgálatokról és következtetéseiről jelentést készít a Parlament számára.

(7) Amennyiben az (5) bekezdéssel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadtak el, amely megállapítja, hogy valamely harmadik ország felügyeleti rendszere ideiglenesen egyenértékű, azt a harmadik országot az (1) bekezdés második albekezdése alkalmazásában egyenértékűnek kell tekinteni.”;

51. A 231. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„231. cikk

Csoportszintű belső modell

(1) Abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói holding-társaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, valamint a csoportban lévő biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének belső modell alapján való számítására, az érintett felügyeleti hatóságok együttműködnek annak eldöntésére, hogy megadják-e az engedélyt, valamint annak megállapítására, hogy az engedélyt adott esetben milyen feltételekhez kötik.

Az első albekezdésben említett kérelmet a csoportfelügyeleti hatósághoz be kell nyújtani.

A csoportfelügyeleti hatóság haladéktalanul benyújtja a felügyeleti kollégium többi tagjának a teljes kérelmet.

(2) Az érintett felügyeleti hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy a kérelemről közös határozatot hozzanak attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor a csoportfelügyeleti hatóság a teljes kérelmet kézhez vette.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett hat hónapos időszak során valamelyik érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalja, akkor a csoportfelügyeleti hatóság elhalasztja döntését és megvárja az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően hozza meg saját határozatát. Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot, és teljesítik az abban foglaltakat.

Az EIOPA egy hónapon belül hozza meg határozatát. A hat hónapos időtartam végét vagy a közös döntés meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

Amennyiben a testület az 1094/2010/EU rendelet 41. cikkének (2) és (3) bekezdésével, illetve 44. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban a javasolt határozatot elutasítja, a csoportfelügyeleti hatóság hozza meg a végső döntést. Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot, és teljesítik az abban foglaltakat. A hat hónapos időtartam az említett rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti egyeztető időszaknak minősül.

(4) Az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (2) bekezdésben említett közös döntéshozatali eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében, az (1) bekezdésben említett engedélyekre irányuló kérvények tekintetében, a közös döntéshozatal elősegítésére.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Ha az érintett felügyeleti hatóságok megállapodtak a (2) bekezdésben említett közös határozatban, a csoportfelügyeleti hatóság a kérelmező rendelkezésére bocsátja a teljes körű indokolással ellátott dokumentációt.

(6) Ha a teljes kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül nem fogadnak el közös határozatot, a csoportfelügyeleti hatóság saját maga határoz a kérelemről.

A csoportfelügyeleti hatóság megfelelően figyelembe vesz minden olyan álláspontot vagy fenntartást, amelyet a többi érintett felügyeleti hatóság a hat hónapos időtartam során kinyilvánított.

A csoportfelügyeleti hatóság a kérelmező és a többi érintett felügyeleti hatóság rendelkezésére bocsátja a teljes körű indokolással ellátott határozatát tartalmazó dokumentumot.

Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot, és teljesítik az abban foglaltakat.

(7) Ha bármelyik érintett felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a felügyelete alá tartozó valamely biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a csoportszinten jóváhagyott belső modell alapjául szolgáló feltételektől, és amíg a vállalkozás nem oszlatja el megfelelően a felügyeleti hatóság kétségeit, a felügyeleti hatóság a 37. cikkkel összhangban többlettőke-követelményt írhat elő a biztosító vagy viszontbiztosító ilyen belső modell alkalmazásából eredő szavatolótőke-szükségletéhez.

Kivételes körülmények közt, ha a többlettőke-követelmény nem lenne megfelelő, a felügyeleti hatóság előírhatja az érintett vállalkozás számára, hogy az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1. és 2. alszakaszában említett standard formula alapján kell kiszámítani a szavatolótőke-szükségletét. A 37. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában foglalt esetekkel összhangban a felügyeleti hatóság többlettőke-követelményt írhat elő az említett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a standard formula alkalmazásából eredő szavatolótőke-szükségletéhez.

A felügyeleti hatóság az első és második albekezdésben említett határozatokat megindokolja mind a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, mind a felügyeleti kollégium többi tagjának.

Az EIOPA e bekezdés egységes és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében iránymutatásokat adhat ki.”

52. A (232) bekezdés első bekezdése bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„Annak meghatározása során, hogy a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet megfelelően tükrözi-e a csoport kockázati profilját, a csoportfelügyeleti hatóság különös figyelmet fordít minden olyan esetre, ahol a 37. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett körülmények csoportszinten felmerülhetnek, különösen ahol:”;

53. A 232. cikk harmadik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 37. cikk (1)–(5) bekezdése, valamint a 37. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok értelemszerűen alkalmazandók.”

54. A 233. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 37. cikk (1)–(5) bekezdése, valamint a 37. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok értelemszerűen alkalmazandók.”

55. A 234. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„234. cikk

A 220–229. és a 230–233. cikkre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el 301a. cikknek megfelelően, amelyek részletezik a 220–229. cikkben meghatározott technikai alapelveket és módszereket, valamint a 230–233. cikk alkalmazását, tükrözve a sajátos jogi struktúrák gazdasági természetét.”

56. A 237. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„237. cikk

Biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatai: határozat a kérelemről

(1) A 238. és 239. cikkben meghatározott szabályok alkalmazása iránti engedélykérelmek esetében az érintett felügyeleti hatóságok a felügyeleti kollégium keretében teljes körűen együttműködnek egyrészt annak eldöntésére, hogy megadják-e a kért engedélyt, másrészt hogy adott esetben meghatározzák a többi feltételt, amelyhez az engedélyt kötik.

Az első albekezdésben említett kérelmet csak a leányvállalatot korábban engedélyező felügyeleti hatóságnak kell benyújtani. A felügyeleti hatóság haladéktalanul benyújtja a felügyeleti kollégium tagjainak a teljes kérelmet.

(2) Az érintett felügyeleti hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy a kérelemről közös határozatot hozzanak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a felügyeleti kollégium valamennyi felügyeleti hatósága a teljes kérelmet kézhez kapta.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett három hónapos időszak alatt valamelyik érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalja, akkor a csoportfelügyeleti hatóság elhalasztja döntését és megvárja az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően hozza meg saját határozatát. Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot és teljesítik az abban foglaltakat.

Az EIOPA egy hónapon belül hozza meg határozatát. A három hónapos időtartam vége után vagy az együttes határozat meghozatala után az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

Amennyiben a testület az 1094/2010/EU rendelet 41. cikkének (2) és (3) bekezdésével, illetve 44. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban a javasolt határozatot elutasítja, a csoportfelügyeleti hatóság hozza meg a végső döntést. Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot és teljesítik az abban foglaltakat. A három hónapos időtartam az említett rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti egyeztető időszaknak minősül.

(4) Az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (2) bekezdésben említett közös döntéshozatali eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében, az (1) bekezdésben említett engedélyekre irányuló kérvények tekintetében, a közös döntéshozatal elősegítésére.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Ha az érintett felügyeleti hatóságok megállapodtak a (2) bekezdésben említett közös határozatban, a leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság a kérelmező rendelkezésére bocsátja a teljes körű indokolást tartalmazó határozatot. A közös határozatot irányadónak kell elismerni és az érintett tagállam felügyeleti hatóságainak alkalmazniuk kell azt.

(6) Ha a (2) bekezdésben meghatározott három hónapos időtartamon belül a felügyeleti hatóságok nem hoznak közös határozatot, a csoportfelügyeleti hatóság saját maga határoz a kérelemről.

Az említett időtartamon belül csoportfelügyeleti hatóság megfelelően figyelembe veszi a következőket:

- a) bármely álláspont vagy fenntartás, amelyet a többi érintett felügyeleti hatóság kifejezett;
- b) bármely fenntartás, amelyet a felügyeleti kollégiumon belüli, többi érintett felügyeleti hatóság kifejezett.

A határozat tartalmazza teljes körű indoklását és a többi érintett felügyeleti hatóság fenntartásaitól való bármely jelentős eltérés magyarázatát. A csoportfelügyeleti hatóság a kérelmező és a többi érintett felügyeleti hatóság rendelkezésére bocsátja a határozat másolatát. A határozatot irányadónak kell tekinteni és az érintett felügyeleti hatóságoknak alkalmazniuk kell azt.”

57. A 238. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A felügyeleti kollégium minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy megállapodás szülessen a leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság javaslatáról, és minden egyéb lehetséges intézkedésről.

A megállapodást irányadónak kell tekinteni, és az érintett felügyeleti hatóságoknak alkalmazniuk kell azt.”

58. A 238. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha a felügyeleti hatóság és a csoportfelügyeleti hatóság nem ért egyet, a felügyeleti hatóság javaslatától számított egy hónapon belül az ügyet bármelyik felügyeleti hatóság az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalhatja és kérheti a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el és a beterjesztéstől számított egy hónapon belül meghozza határozatát. Az egy hónapos időtartam az említett rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti egyeztető időszaknak minősül. Az ebben az albekezdésben említett egy hónapos időszak vége után vagy ha e cikk (4) bekezdésének megfelelően a kollégiumon belül megállapodás jön létre, az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

A leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság elhalasztja határozatának meghozatalát és megvárja az EIOPA által az említett rendelet 19. cikke alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően hozza meg saját határozatát.

Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot, és teljesítik az abban foglaltakat.

A határozatot teljes körű indokolással kell ellátni.

A határozatot mind a leányvállalatnak, mind a felügyeleti kollégiumnak be kell nyújtani.”

59. A 239. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A felügyeleti hatóság vagy a csoportfelügyeleti hatóság az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalhatja az ügyet és kérelmezheti annak segítségét, ha nem ért egyet a következők bármelyikével:

- a) a helyreállítási terv jóváhagyását – beleértve a helyreállításhoz rendelkezésre álló időszak meghosszabbítását – illetően, az (1) bekezdésben említett négy hónapos időszak alatt, illetve
- b) a javasolt intézkedések elfogadását illetően a (2) bekezdésben említett egy hónapos időszak alatt, az ügyet

Ilyen esetekben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el és a beterjesztéstől számított egy hónapon belül meghozza határozatát.

Az ügy nem utalható az EIOPA elé, ha

- a) az első albekezdésben említett négy hónapos vagy egy hónapos időszak letelt;
- b) az (1) bekezdés második albekezdésének vagy a (2) bekezdés második albekezdésének megfelelően a kollégiumon belül megállapodás jött létre;
- c) a (2) bekezdésben említett vészhelyzetek esetén.

A négy, illetve egy hónapos időtartam az említett rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti egyeztető időszaknak minősül.

A leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság elhalasztja határozatának meghozatalát és megvárja az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd e hatósági határozatnak megfelelően hozza meg saját végső határozatát. Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett határozatot, és teljesítik az abban foglaltakat.

A határozatot teljes körű indokolással kell ellátni.

A határozatot mind a leányvállalatnak, mind a felügyeleti kollégiumnak be kell nyújtani.”

60. A 241. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„241. cikk

Biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatai: felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el meghatározva az alábbiakat:

- a) a 236. cikkben megállapított feltételek teljesülésének értékelésekor alkalmazandó kritériumok;
- b) azon kritériumok, amelyek révén értékelhető, hogy mi minősül a 239. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerinti vészhelyzetnek;
- c) a 237–240. cikkel összhangban az információcsere, a jogaik gyakorlása és feladataik teljesítése során a felügyeleti hatóságok által követendő eljárások részletezése.”

61. A 242. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság 2017. december 31-ig értékelést készít a III. cím alkalmazásáról, különösen a felügyeleti kollégiumba tartozó felügyeleti hatóságok felügyeleti kollégium keretében folytatott együttműködéséről és a kollégium működéséről, valamint a többlettőke-követelmény megállapításával kapcsolatos felügyeleti gyakorlatról, és jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, adott esetben az irányelv módosítására irányuló javaslatok kíséretében.”

62. A 242. cikk (2) bekezdésében a „2015. október 31.” dátum helyébe a „2018. december 31.” dátum lép.

63. A 244. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a jelentős kockázat-koncentráció fogalommeghatározására az e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában.

(5) A kockázatkoncentráció felügyeletével kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy a (3) bekezdés alkalmazásában meghatározza a jelentős kockázatkoncentráció azonosítását és a megfelelő küszöbértékeket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés alkalmazásában ilyen kockázatkoncentráció jelentésével kapcsolatos egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EIOPA 2015. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

64. A 245. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a jelentős csoporton belüli ügylet fogalommeghatározására az e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában.

(5) A csoporton belüli ügyletek felügyeletével kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, hogy a (3) bekezdés alkalmazásában részletezze a jelentős, csoporton belüli ügylet azonosítását.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a (2) bekezdés alkalmazásában ilyen csoporton belüli ügyletek bejelentésével kapcsolatos eljárások, formanyomtatványok és mintadokumentumok meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

65. A 247. cikk (3)–(7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Különleges esetekben az érintett felügyeleti hatóságok bármelyik egyéb felügyeleti hatóság kérésére dönthetnek úgy, hogy eltérnek a (2) bekezdésben meghatározott kritériumoktól, ha azok alkalmazása a csoport szerkezetét és a biztosítók vagy viszontbiztosítók különböző országokban folytatott tevékenységeinek relatív fontosságát figyelembe véve nem lenne megfelelő, és másik felügyeleti hatóságot jelölhetnek ki csoportfelügyeleti hatóságnak.

E célból bármelyik érintett felügyeleti hatóság kérheti annak megvitatását, hogy a (2) bekezdésben foglalt kritériumok megfelelők-e. Ilyen célú kezdeményezésre legfeljebb évente egyszer kerülhet sor.

A felügyeleti hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy a csoportfelügyeleti hatóság kiválasztásáról a tanácskozási kérelemről számított három hónapon belül közös határozatot hozzanak. A határozat meghozatala előtt az érintett felügyeleti hatóságok véleménynyilvánítási lehetőséget adnak a csoportnak.

A kijelölt csoportfelügyeleti hatóság a csoport elé terjeszti a teljes körű indokolással ellátott közös határozatot.

(4) Ha a (3) bekezdés harmadik albekezdésében említett három hónapos időszak alatt bármely érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalta, akkor az érintett felügyeleti hatóságok elhalasztják közös döntésüket és megvárják az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően hozzák meg saját közös határozatukat. Az érintett felügyeleti hatóságok irányadónak ismerik el az említett közös határozatot, és teljesítik az abban foglaltakat. A három hónapos időtartam az említett rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti egyeztető időszaknak minősül.

(5) Az EIOPA a (4) bekezdés szerinti beterjesztéstől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A három hónapos időtartam vége után vagy a közös határozat meghozatala után az ügy már nem utalható az EIOPA elé. A kijelölt csoportfelügyeleti hatóság a csoport és a felügyeleti kollégium elé terjeszti a teljes körű indokolással ellátott, közös határozatot.

(6) Ha nem születik közös határozat, a csoportfelügyeleti hatóság feladatát az e cikk (2) bekezdése szerint meghatározott felügyeleti hatóság látja el.

(7) Az EIOPA évente legalább egyszer tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a (2), (3) és (6) bekezdés alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő bármely komoly nehézségről.

Amennyiben az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kritériumok alkalmazásával kapcsolatban komoly nehézségek merülnek fel, a Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a kritériumok további részletezésére.”

66. A 248. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a csoportfelügyeleti hatóság elmulasztja az (1) bekezdésben említett feladatok végrehajtását, vagy a felügyeleti kollégium tagjai nem működnek együtt a csoportfelügyeleti hatósággal az ebben a bekezdésben említett feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, az ügyet az érintett felügyeleti hatóságok bármelyike az EIOPA elé utalhatja, és kérheti a segítségét az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felügyeleti kollégium tagjai közé tartoznak az olyan tagállamok csoportfelügyeleti hatóságai és felügyeleti hatóságai, amelyekben a leányvállalatok központi irodái találhatóak, valamint az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 21. cikkének megfelelően.”;

c) A (4) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az álláspontok eltérnek a koordinációs megállapodásokkal kapcsolatban, a felügyeleti kollégium bármely tagja az EIOPA elé utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. A csoportfelügyeleti hatóság az EIOPA határozatának megfelelően hozza meg saját határozatát. A csoportfelügyeleti hatóság továbbítja a határozatot a többi érintett felügyeleti hatóságnak.”

d) az (5) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az ezen irányelvben a csoportfelügyeleti hatóságra és a többi felügyeleti hatóságra ruházott jogok és kötelezettségek sérelme nélkül a koordinációs megállapodások további feladatokat bízhatnak a csoportfelügyeleti hatóságra, a többi felügyeleti hatóságra vagy az EIOPA-ra, amennyiben ez a csoport hatékonyabb felügyeletét eredményezi, és nem akadályozza a felügyeleti kollégium tagjai által végzett felügyeleti tevékenységeket saját feladataik tekintetében.”;

e) A (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EIOPA a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó iránymutatásokat ad ki azok munkájának átfogó felülvizsgálata alapján, a kollégiumok közötti konvergencia mértékének felmérésére. Az ilyen felülvizsgálatokat legalább háromévente kell elvégezni. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a csoportfelügyeleti hatóság a kollégiumok munkájára és a felülvizsgálatok tekintetében tapasztalt bármely releváns nehézségre vonatkozó információt átadjon az EIOPA-nak.

A felügyeleti hatóságok közötti koordinációval kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgozhat ki, hogy az első albekezdésben említett iránymutatások alapján meghatározza a felügyeleti kollégiumok operatív működését.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A felügyeleti hatóságok közötti koordinációval kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, hogy az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában meghatározza a csoportfelügyelet koordinációját.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a »jelentősebb fióktelep« fogalmát.”

67. A 249. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Annak érdekében, hogy az említett felügyeleti hatóságok – a csoportfelügyeleti hatóságot is beleértve – azonos mennyiségű releváns információval rendelkezzenek, saját kötelezettségeik sérelme nélkül és függetlenül attól, hogy ugyanabban a tagállamban találhatók-e, ellátják egymást minden ilyen jellegű információval azzal a céllal, hogy ezen irányelv keretében lehetővé tegyék és megkönnyítsék a többi hatóság számára felügyeleti feladataik elvégzését. E tekintetben az érintett felügyeleti hatóságok és a csoportfelügyeleti hatóság haladéktalanul közölnek egymással minden releváns információt, amint azok rendelkezésre állnak, illetve az információkat kérésre megosztják egymással. Az ebben az albekezdésben említett információk közé tartoznak többek között, de nem kizárólag a csoport és a felügyeleti hatóságok intézkedéseire vonatkozó információk, valamint a csoport által szolgáltatott információk.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha valamely felügyeleti hatóság releváns információt nem közölt, vagy az együttműködés – különösen releváns információk cseréje – iránti kérést elutasították vagy két héten belül nem teljesítették, a felügyeleti hatóság az EIOPA elé utalhatja az ügyet.

Ha az ügyet az EIOPA elé utalták, az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül az EIOPA ezekben az esetekben az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkében ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”;

c) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felügyeleti hatóságok közötti koordinációval és információcserével kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak meghatározására:

a) azon elemek, amelyeket a csoportfelügyeleti hatóság rendszeresen gyűjt és terjeszt a többi érintett felügyeleti hatóság felé, vagy amelyeket a többi érintett felügyeleti hatóság továbbít a csoportfelügyeleti hatóság felé.

b) a csoportszintű felügyelet számára alapvető vagy releváns elemek a felügyeleti jelentéssel konvergenciájának fokozása érdekében.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A felügyeleti hatóságok közötti koordináció és információcsere egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az információknak a csoportfelügyeleti hatósághoz történő benyújtására vonatkozó eljárások és mintadokumentumok meghatározása céljából, valamint az e cikk alapján megállapított, felügyeleti hatóságok közötti együttműködésnél és információcserénél alkalmazott eljárásra vonatkozóan.

Az EIOPA 2015. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.”

68. A 250. cikk a következőképpen módosul:

„250. cikk

A felügyeleti hatóságok közötti konzultáció

(1) A 248. cikk sérelme nélkül, az érintett felügyeleti hatóságok valamennyi, a többi felügyeleti hatóság felügyeleti feladatai szempontjából fontos határozat meghozatala előtt konzultálnak egymással a felügyeleti kollégium keretében a következőkkel kapcsolatban:

- a) a csoporton belüli biztosítók vagy viszontbiztosítók tulajdonosi szerkezetében, szervezeti vagy irányítási struktúrájában bekövetkező változások, amelyekhez a felügyeleti hatóságok jóváhagyása vagy engedélye szükséges;
- b) a 138. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt helyreállításhoz rendelkezésre álló időszak meghosszabbítására vonatkozó határozat;
- c) a felügyeleti hatóságok által meghozott jelentős szankciók vagy kivételes intézkedések, többek közt a 37. cikk keretében a szavatolótőke-szükségleten felül többlettőke-követelmény előírása és az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 3. alszakasza keretében a szavatolótőke-szükséglet számításához belső modell használatát korlátozó előírás.

Az első albekezdés b) és c) pontja alkalmazásában mindig konzultálni kell a csoportfelügyeleti hatósággal.

Ezenkívül ha egy határozat más felügyeleti hatóságtól kapott információon alapul, a meghozatala előtt az érintett felügyeleti hatóságok konzultálnak egymással.

(2) A 248. cikk sérelme nélkül sürgős esetekben vagy ha a konzultáció veszélyeztetné a határozat hatékonyságát, a felügyeleti hatóság dönthet úgy, hogy nem konzultál a többi felügyeleti hatósággal. Ebben az esetben a felügyeleti hatóság haladéktalanul tájékoztatja a többi érintett felügyeleti hatóságot.”

69. A 254. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a csoportfelügyelet végzéséért felelős hatóságaik minden, a felügyelet céljából fontos információhoz hozzáférjenek, az érintett vállalkozás jellegétől függetlenül. A 35. cikk (1)–(5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

A csoportfelügyeleti hatóság csoportszinten könnyíthet az egy évnél gyakoribb rendszeres felügyeleti jelentéstételi kötelezettségen, amennyiben e könnyítés a 35. cikk (6) bekezdésével összhangban valamennyi csoporton belüli biztosítóra vagy viszontbiztosítóra is vonatkozik, figyelembe véve a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A csoportfelügyeleti hatóság csoportszinten mentesíthet a tételes jelentések készítése alól, ha a mentesítés már a 35. cikk (7) bekezdésével összhangban valamennyi csoporton belüli biztosítóra vagy viszontbiztosítóra vonatkozik, figyelembe véve a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint a pénzügyi stabilitásra vonatkozó célt.”

70. A 255. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha egy másik felügyeleti hatóság felé irányuló, e bekezdés szerinti ellenőrzésre vonatkozó kérelmet két héten belül nem teljesítik, vagy ha a felügyeleti hatóság számára gyakorlatilag lehetetlenné teszik a harmadik albekezdés szerinti részvételhez való jogának gyakorlását, a kérelmező hatóság az EIOPA-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

Az 1094/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EIOPA részt vehet helyszíni vizsgálatokon, amennyiben azokat két vagy több felügyeleti hatóság közösen hajtja végre.”

71. A 256. cikk a következőképpen módosul:

a) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben a (2) bekezdéssel összhangban a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről készült egységes jelentés, valamint az (1) bekezdéssel összhangban a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről készült csoportszintű jelentés tekintetében tovább részletezi a közzéteendő információkat és az információk éves közzétételének határidejét.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az egyedi és csoportszintű szavatolótőke-megfelelésről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel kapcsolatos alkalmazási feltételek egységességének biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az egységes és csoportszintű szavatolótőke-megfelelésről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentés e cikk alapján megállapított közzétételénél követendő eljárások és formanyomtatványok valamint a közzététel módja tekintetében.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.”

72. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„256a. cikk

Csoportszerkezet

A tagállamok előírják a biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy a csoport szintjén évente tegyék közzé a csoport jogi, valamint irányítási és szervezeti felépítését, ideértve a csoporthoz tartozó valamennyi leányvállalat leírását, valamint a csoporthoz tartozó vállalatokkal és a fontosabb fiókvállalatokkal kapcsolatos tájékoztatást.”

73. A 258. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett kikényszerítő intézkedések koordinációjára vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a 301a. cikknek megfelelően.”

74. A 259. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„259. cikk

Az EIOPA általi jelentéstétel

(1) Az 1094/2010/EU rendelet 50. cikkének megfelelően az EIOPA évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek.

(2) Az EIOPA így többek között jelentést tesz a felügyeleti tevékenységek valamennyi releváns és fontos tapasztalatáról és a felügyeleti hatóságok közötti, a III. cím szerinti együttműködésről, különösen pedig a következők tekintetében:

a) a csoportfelügyeleti hatóság kinevezésének folyamata, a csoportfelügyeleti hatóságok száma és földrajzi elhelyezkedése;

b) a felügyeleti kollégium működése, különös tekintettel a nem csoportfelügyeleti hatósági szerepet betöltő felügyeleti hatóságok részvételére és elkötelezettségére.

(3) Az EIOPA e cikk (1) bekezdése alkalmazásában adott esetben jelentést tehet a 248. cikk (6) bekezdésében említett felülvizsgálatokból levont főbb tanulságokról is.”

75. A 260. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„260. cikk

Az Unión kívüli anyavállalatok: az egyenértékűség vizsgálata

(1) A 213. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett esetben az érintett felügyeleti hatóságok ellenőrzik, hogy azok a biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek anyavállalatának központi irodája az Unión kívül található, olyan harmadik országbeli felügyeleti hatóság általi felügyelet alá tartoznak-e, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett biztosítók vagy viszontbiztosítók csoportszintű felügyeletét illetően egyenértékű az e címben előírt felügyelettel.

Amennyiben az e cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésével összhangban nem fogadnak el felhatalmazáson alapuló jogi aktust az ellenőrzést annak a felügyeleti hatóságnak kell elvégeznie, amely a 247. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumok alkalmazása esetén csoportfelügyeleti hatóság lenne (az »eljáró csoportfelügyeleti hatóság«), az anyavállalat vagy az Unióban engedélyezett bármely biztosító vagy viszontbiztosító kérésére, vagy saját kezdeményezésére. Az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdésével összhangban segítséget nyújt az eljáró csoportfelügyeleti hatóságnak.

Ennek során az eljáró csoportfelügyeleti hatóság az EIOPA támogatásával konzultál a többi érintett felügyeleti hatósággal, mielőtt határozna az egyenértékűségről. Ezt a határozatot a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott kritériumok szerint kell meghozni. Az eljáró csoportfelügyeleti hatóság harmadik országokkal szemben nem hozhat olyan határozatot, amely ellentmond az azzal az országgal kapcsolatban hozott korábbi határozatoknak, kivéve, ha az I. címben meghatározott felügyeleti rendszerben és a harmadik országbeli felügyeleti rendszerben bekövetkezett jelentős változásokat kell figyelembe venni.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a harmadik albekezdéssel összhangban hozott határozattal, az ügyet az eljáró csoportfelügyeleti hatóság határozatáról szóló értesítést követő három hónapon belül az EIOPA-hoz utalhatják, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

(2) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően olyan kritériumokat megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyek révén felmérhető, hogy a harmadik ország csoportfelügyeletre vonatkozó prudenciális rendszere egyenértékű-e az e címben meghatározottal.

(3) Ha valamely harmadik ország teljesíti az e cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott kritériumokat, a Bizottság, a 301a. cikknek megfelelően és az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint az EIOPA támogatásával felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el annak megállapítására, hogy a harmadik ország prudenciális rendszere egyenértékű az e címben meghatározottal.

Az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktust rendszeresen felül kell vizsgálni az e címben meghatározott csoportfelügyeletre vonatkozó prudenciális rendszer és a harmadik országbeli csoportfelügyeletre vonatkozó prudenciális rendszer változásainak és a szabályozás minden olyan változásának a figyelembevétele céljából, amely hatással lehet az egyenértékűségről szóló határozatra.

Az EIOPA a honlapján közzéteszi és aktualizálja az első albekezdésben említett harmadik országok listáját.

(4) A Bizottság által az e cikk (3) vagy (5) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hiányában a 262. cikk alkalmazandó.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve és abban az esetben is, ha a (2) bekezdésben meghatározott kritériumok nem teljesülnek, a 301a. cikknek megfelelően és az 1094/2010/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése szerint az EIOPA támogatásával a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el annak megállapítására, hogy az adott harmadik ország prudenciális rendszere, amelyet azon vállalkozásokra alkalmaznak, amelyek anyavállalatának központi irodája 2014. január 1-jén az Unión kívül található, ideiglenesen egyenértékűnek minősül az I. címben meghatározottal, amennyiben a harmadik ország teljesíti legalább az alábbi kritériumokat:

- a) kötelezettséget vállalt az Unióval szemben, hogy e korlátozott időszak lejártá előtt a (3) bekezdés szerint egyenértékűként értékelhető prudenciális rendszert fogad el és alkalmaz, és hogy részt vesz az egyenértékűség-értékelési folyamatban;
- b) munkaprogramot dolgozott ki az a) pont szerinti kötelezettségek teljesítésére;
- c) elegendő erőforrást különített el az a) pont szerinti kötelezettségek teljesítésére;
- d) prudenciális rendszere kockázatalapú, illetve mennyiségi és minőségi szavatolótőke-követelményeket, továbbá a felügyeleti jelentéstételre, az átláthatóságra és a csoportfelügyeletre vonatkozó követelményeket ír elő;
- e) írásbeli megállapodást kötött az EIOPA-val és a felügyeleti hatóságokkal a 13. cikk (10) bekezdésében meghatározott együttműködésről és a bizalmas felügyeleti információk megosztásáról;

- f) független felügyeleti rendszerrel rendelkezik;
- g) szakmai titoktartási kötelezettségeket állapított meg a felügyeleti hatóságainak nevében eljáró valamennyi személy számára, különösen a 13. cikk (10) bekezdésében meghatározott, az EIOPA és a felügyeleti hatóságok közötti információmegosztás tekintetében.

Az ideiglenes egyenértékűségről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 177. cikk (2) bekezdésével összhangban veszi a Bizottság jelentéseit. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az elért eredményekről szóló, az érintett harmadik ország által készített és évente a Bizottsághoz benyújtott és általa értékelt jelentések alapján rendszeresen felül kell vizsgálni. Az EIOPA segítséget nyújt a Bizottságnak az elért eredményekről szóló jelentések értékeléséhez.

Az EIOPA a honlapján közzéteszi és aktualizálja az első albekezdésben említett harmadik országok listáját.

A Bizottság a 301a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyek tovább részletezik az első albekezdésben meghatározott feltételeket. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatáskört ruházhatnak a felügyeleti hatóságokra a tekintetben, hogy az ideiglenes egyenértékűség időszakában további felügyeleti jelentéstételi követelményeket írnak elő.

- (6) A (5) bekezdésben említett korlátozott időszak a 2020. december 31-ig vagy – amennyiben az korábbi – addig az időpontig terjed, amikor a (3) bekezdéssel összhangban a szóban forgó harmadik ország prudenciális rendszerét az I. címben meghatározottal egyenértékűnek ítélték.

Ez az időszak legfeljebb egy évvel meghosszabbítható, amennyiben ez az idő ahhoz szükséges, hogy az EIOPA és a Bizottság a (3) bekezdés alkalmazásában elvégezze az egyenértékűség értékelését.

- (7) Amennyiben az (5) bekezdéssel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadnak el annak megállapításáról, hogy a harmadik ország prudenciális rendszere ideiglenesen egyenértékű, a tagállamok a 261. cikket alkalmazzák, kivéve, ha van olyan tagállami biztosító vagy viszontbiztosító, amelynek mérlegfőösszege meghaladja az Unión kívül található anyavállalat mérlegfőösszegét. Ebben az esetben a csoportfelügyeleti hatóság feladatát a megbízott csoportfelügyeleti hatóság látja el.”

76. A 262. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

- (1) A 260. cikkben említett egyenértékű felügyelet hiányában, vagy ha ideiglenes egyenértékűség esetén valamely tagállam a 260. cikk (7) bekezdésével összhangban nem alkalmazza a 261. cikket, az érintett tagállamnak a biztosítókra vagy viszontbiztosítókra az alábbiak valamelyikét kell alkalmaznia:

- a) a 218–235. cikket és a 244–258. cikket értelemszerűen;
- b) a (2) bekezdésben meghatározott módszerek valamelyikét.”

77. A 300. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ezen irányelvben euróban megadott összegeket ötévente úgy kell kiigazítani, hogy az euróban megállapított bázisösszeget a Bizottság (Eurostat) által közzétett, az összes tagállamot átfogó harmonizált fogyasztói árindexben 2015. december 31. és a felülvizsgálat dátuma között bekövetkezett százalékos változással emelik meg, és ezt 100 000 EUR többszörösére kerekítik.”

78. A 301. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„301. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az 2004/9/EK határozattal (*) létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-Bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

- (2) Az e bekezdésre való hivatkozások esetében a 182/2011/EU rendelet 4. cikke alkalmazandó..

- (3) Az e bekezdésre való hivatkozások esetében a 182/2011/EU rendelet 8. cikke alkalmazandó, annak 4. cikkével összefüggésben.

301a. cikk**A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. és 308b. cikkben említett felhatalmazás a 2014. május 23-át követő négyéves időtartamra vonatkozik.

A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam lejártá előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. és 308b. cikkben említett felhatalmazást.

A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. vagy 308b. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam három hónappal meghosszabbodik.

301b. cikk**Szabályozástechnikai standardok alkalmazásának kezdetére vonatkozó rendelkezés**

(1) 2016. május 24-ig a Bizottság az 50., 58., 75., 86., 92., 97., 111., 135., 143., 244., 245., 248. és 249. cikkeken előírt szabályozástechnikai standardok első elfogadásakor a 301a. cikkben megállapított eljárást követi. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok bármilyen módosítását, illetve az átmeneti időszak lejártát követően bármely új szabályozástechnikai standardot az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadni.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 1094/2010/EU rendelet 12. cikkével összhangban bármikor visszavonhatja a (1) bekezdésben említett felhatalmazást.

(3) 2016. május 24-ig az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket nyújthat be a Bizottsághoz annak érdekében, hogy a 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. és 308b. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat hozzáigazítsa a pénzügyi piacok technikai fejleményeihez.

E szabályozástechnikai standardtervezeteknek az első albekezdésben szereplő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok technikai szempontjaira kell korlátozódniuk, az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkeinek megfelelően.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(*) A Bizottság 2003. november 5-i 2004/9/EK határozata az európai biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-bizottság létrehozásáról (HL L 3., 2004.1.7., 34. o.).

79. A 304. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság legkésőbb 2020. december 31-ig – adott esetben megfelelő javaslatokkal kísért – jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az (1) bekezdésben említett megközelítés alkalmazásáról, valamint a felügyeleti hatóságok által az (1) bekezdésnek megfelelően elfogadott gyakorlatokról. E jelentésnek ki kell térnie különösen e megközelítés alkalmazásának határokön átnyúló hatására annak megakadályozása céljából, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók visszaéljenek a szabályozási arbitrázzsal.”

80. A VI. cím I. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„3. SZAKASZ

BIZTOSÍTÁS ÉS VISZONTBIZTOSÍTÁS

308a. cikk

Fokozatos bevezetés

(1) 2015. április 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatásköre kiterjedjen arra, hogy az alábbiak jóváhagyásáról határozzon:

- a) kiegészítő szavatoló tőke a 90. cikkel összhangban;
- b) a 95. cikk (3) bekezdésében említett szavatolótőke-elemek besorolása;
- c) a 104. cikk (7) bekezdésének megfelelő vállalat-specifikus paraméterek;
- d) a 112. és 113. cikk szerinti teljes vagy részleges belső modell;
- e) a 211. cikk szerinti, a területükön létrehozandó különleges célú gazdasági egységek;
- f) közvetítő biztosítási holdingtársaság kiegészítő szavatoló tőkéje a 226. cikk (2) bekezdésének megfelelően;
- g) a 230. és 231. cikke illetve a 233. cikk (5) bekezdése szerinti csoportszintű belső modell;
- h) a 304. cikk szerinti, időtartam-alapú részvénytőke kockázati részmodul használata;
- i) a 77b. és 77c. cikk szerinti, a releváns kockázatmentes hozamgörbéhez történő illeszkedési korrekció használata;
- j) amennyiben a tagállamok igénylik, a 77d. cikk szerinti, a releváns kockázatmentes hozamgörbéhez történő volatilitási korrekció használata;
- k) a 308c. cikk szerinti, a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedések használata;
- l) a 308d. cikk szerinti, a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések használata.

(2) 2015. április 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatásköre kiterjedjen a következőkre:

- a) a csoportfelügyelet szintjének és hatáskörének megállapítása a III. cím I. fejezetének 2. és 3. szakaszával összhangban;
- b) a csoportfelügyeleti hatóság azonosítása a 247. cikkel összhangban;
- c) felügyeleti kollégium létrehozása a 248. cikkel összhangban.

(3) 2015. július 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatásköre kiterjedjen a következőkre:

- a) részesedés levonására irányuló határozat a 228. cikk második albekezdésének megfelelően;
- b) a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítási módszere kiválasztásának meghatározása a 220. cikkel összhangban;
- c) adott esetben az egyenértékűség meghatározása a 227. és 260. cikkel összhangban;

- d) a 238. és 239. cikk alkalmazásának engedélyezése a biztosítókra és a viszontbiztosítókra a 236. cikkel összhangban;
- e) a 262. és 263. cikkben említett határozatok meghozatala;
- f) adott esetben az átmeneti intézkedések alkalmazásának meghatározása, a 308b. cikkel összhangban.

(4) A tagállamok arra kötelezik az érintett felügyeleti hatóságokat, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók által jóváhagyásra vagy engedélyezésre benyújtott kérelmeket a (2) és (3) bekezdéssel összhangban vizsgálják meg. A felügyeleti hatóságok által a jóváhagyási vagy engedélyezési kérelmekkel kapcsolatban hozott határozatok 2016. január 1-je előtt nem alkalmazhatók.

308b. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A 12. cikk sérelme nélkül ezen irányelv I., II. és III. címének hatálya a (2) bekezdésben meghatározott időpontig nem terjed ki azokra a biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amelyek 2016. január 1-jét követően nem kötnek új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződéseket, és a meglévő szerződésállományukat kizárólag a tevékenységük megszüntetése céljából kezelik, amennyiben teljesül a következő feltételek egyike:

- a) a vállalat 2019. január 1-jéig eleget tesz a felügyeleti hatóság elvárásainak a tevékenysége megszüntetését illetően; vagy
- b) a vállalkozás a IV. cím II. fejezete szerinti reorganizációs intézkedések hatálya alatt áll, illetve vagyongazdálkodóként neveztek ki.

(2) Azokra a biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amelyek:

- a) az (1) bekezdés a) pontjának hatálya alatt állnak, 2019. január 1-jétől, vagy egy korábbi időponttól – amennyiben a felügyeleti hatóság nem találja kielégítőnek a vállalkozás tevékenységének megszüntetése tekintetében elért előrehaladást – ezen irányelv I., II. és III. címe vonatkozik;
- b) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alatt állnak, 2021. január 1-jétől, vagy egy korábbi időponttól – amennyiben a felügyeleti hatóság nem találja kielégítőnek a vállalkozás tevékenységének megszüntetése tekintetében elért előrehaladást – ezen irányelv I., II. és III. címe vonatkozik.

(3) A biztosítók vagy viszontbiztosítók csak akkor tartoznak az (1) és (2) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedések hatálya alá, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a vállalkozás nem egy csoport része, vagy amennyiben az, a csoporthoz tartozó egyetlen vállalkozás sem köt új biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződéseket;
- b) a vállalkozás éves jelentést nyújt be felügyeleti hatósága számára a tevékenysége megszüntetése tekintetében elért előrehaladásról;
- c) a vállalkozás értesíti felügyeleti hatóságát arról, hogy alkalmazza az átmeneti intézkedéseket.

Az (1) és (2) bekezdés nem akadályozza meg a vállalkozásokat abban, hogy ezen irányelv I., II. és III. címével összhangban működjenek.

(4) A tagállamok összeállítják az érintett biztosítók és viszontbiztosítók jegyzékét és azt továbbítják a többi tagállamnak.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a 2016. január 1-jétől négy évet meg nem haladó időtartam során a 35. cikk (1) és (4) bekezdésében említett információk biztosítók és viszontbiztosítók általi éves vagy kisebb gyakoriságú benyújtásának határidejét minden pénzügyi évben két héttel csökkentik, kezdve legfeljebb 20 héttel azon pénzügyi év végét követően, amelyet a vállalkozás 2016. június 30-án vagy azt követően zár le, de 2017. január 1-jét megelőzően, és legfeljebb 14 héttel azon pénzügyi év végét követően, amelyet a vállalkozás 2019. június 30-án azt követően zár le, de 2020. január 1-je előtt.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a 2016. január 1-jétől négy évet meg nem haladó időtartam során az 51. cikkben említett információk biztosítók és viszontbiztosítók általi benyújtásának határidejét minden pénzügyi évben két héttel csökkentik, kezdve legfeljebb 20 héttel azon pénzügyi év végét követően, amelyet a vállalkozás 2016. június 30-án vagy azt követően zár le, de 2017. január 1-jét megelőzően, és legfeljebb 14 héttel azon pénzügyi év végét követően, amelyet a vállalkozás 2019. június 30-án azt követően zár le, de 2020. január 1-je előtt.

(7) A 2016. január 1-jétől négy évet meg nem haladó időtartam során a 35. cikk (1) és (4) bekezdésében említett információk biztosítók és viszontbiztosítók általi, negyedévenkénti benyújtásának határidejét minden pénzügyi évben egy héttel kell csökkenteni, kezdve legfeljebb nyolc héttel a 2016. január 1-jén vagy azután záruló negyedévet követően, de 2017. január 1-jét megelőzően, és legfeljebb öt héttel a 2019. január 1-jén vagy azután záruló negyedévet követően, de 2020. január 1-je előtt.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy e cikk (5), (6) és (7) bekezdéseit értelemszerűen csoportszinten alkalmazzák a részesedéssel rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra, biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra a 254. és 256. cikk értelmében, amely szerint az (5), (6) és (7) bekezdésben említett határidőket hat héttel meg kell hosszabbítani.

(9) A 94. cikktől eltérve az alapvető szavatolótőke-elemeket 2016. január 1-jétől legfeljebb 10 éven keresztül az 1. szintű szavatolótőke-elemek közé kell sorolni, feltéve, hogy ezen elemek:

a) 2016. január 1-je előtt, vagy – ha ez korábbi – a 97. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépése előtt bocsátottak ki;

b) 2015. december 31-én fel lehet használni ahhoz, hogy a rendelkezésre álló szavatoló tőke elérje a szavatoló tőke legalább 50 %-át, a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdése, a 2002/13/EK irányelv 1. cikke, a 2002/83/EK irányelv 27. cikkének (3) bekezdése és a 2005/68/EK irányelv 36. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően;

c) másképpen nem sorolnának az 1. vagy a 2. szintre, a 94. cikknek megfelelően;

(10) A 94. cikktől eltérve az alapvető szavatolótőke-elemeket 2016. január 1-jétől legfeljebb 10 éven keresztül a 2. szintű szavatolótőke-elemek közé kell sorolni, feltéve, hogy ezen elemek:

a) 2016. január 1-je előtt vagy – ha ez korábbi – a 97. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépése előtt bocsátottak ki;

b) 2015. december 31-én fel lehet használni ahhoz, hogy a rendelkezésre álló szavatoló tőke elérje a szavatoló tőke legalább 25 %-át, a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdése, a 2002/13/EK irányelv 1. cikke, a 2002/83/EK irányelv 27. cikkének (3) bekezdése és a 2005/68/EK irányelv 36. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően;

(11) Azon biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében, amelyek 2011. január 1-je előtt kibocsátott, átcsomagolt hitelkonstrukciókon alapuló, forgalomképes értékpapírokba és más pénzügyi eszközökbe fektetnek be, a 135. cikk (2) bekezdésében említett követelmények csak a 2014. december 31-ét követő új kitettségek hozzáadása vagy kitettségek helyettesítése esetén alkalmazandók.

(12) A 100. cikktől, a 101. cikk (3) bekezdésétől és a 104. cikktől eltérve a következőket kell alkalmazni:

a) 2017. december 31-ig a kockázatkonzentráció részmodulnak és a kamatrészkockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor ugyanazokat a standard paramétereket kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amilyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában alkalmaznának;

b) 2018-ban a kockázatkonzentráció részmodulnak és a kamatrészkockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor alkalmazott standard paramétereket 80 %-kal kell csökkenteni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában;

c) 2019-ben a kockázatkonzentráció részmodulnak és a kamatrészkockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor alkalmazott standard paramétereket 50 %-kal kell csökkenteni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában;

d) 2020. január 1-jétől a kockázatkonzentráció részmodulnak és a kamatrészkockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor alkalmazott standard paramétereket nem kell csökkenteni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában;

(13) A 100. cikktől, a 101. cikk (3) bekezdésétől és a 104. cikktől eltérve a 2016. január 1-jén vagy azelőtt vásárolt részvények tekintetében abban az esetben használandó standard paramétereket, amikor a standard formula szerint számítják ki a részvénytőke kockázati részmodult a 304. cikkben meghatározott opció nélkül, a következők súlyozott átlagaként kell kiszámítani:

- a) részvénytőke kockázati részmodul 304. cikk szerinti kiszámításakor használandó standard paraméter; valamint
- b) a részvénytőke kockázati részmodul standard formula szerinti és a 304. cikkben meghatározott opció nélküli kiszámításakor alkalmazandó standard paraméter.

Az első albekezdés b) pontjában említett paraméter súlyozása legalább lineárisan növekszik minden egyes év végén, a 2016. január 1-jével kezdődő év során érvényes 0 %-ról a 2023. január 1-jén érvényes 100 %-ra.

A Bizottság a 301a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletesebben meghatározza a teljesítendő kritériumokat, többek között azokat a részvényeket, amelyekre átmeneti időszak vonatkozhat.

Az átmeneti időszak egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e bekezdés alkalmazásához szükséges eljárásokról.

Az EIOPA 2015. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak e végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap a negyedik albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(14) A 138. cikktől eltérve és e cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító teljesíti ugyan az ezen irányelveknek a 310. cikknek megfelelően történő hatályon kívül helyezése előtti napon a tagállam nemzeti joga szerint alkalmazandó, a 73/239/EGK irányelv 16a. cikkében, 2002/83/EK irányelv 28. cikkében vagy a 2005/68/EK irányelv 37., 38. vagy 39. cikkében említett minimális szavatoló-tőke-szükségletet, de ezen irányelv alkalmazásának első évében nem teljesíti a szavatoló-tőke-szükségletet, úgy a felügyeleti hatóságnak az érintett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak előírja, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megteremtse a szavatoló-tőke-szükségletet fedező figyelembe vehető szavatoló tőke szintjét, vagy pedig a szavatoló-tőke-szükséglet teljesítése céljából 2017. december 31-ig csökkentse kockázati profilját.

Az érintett biztosító vagy viszontbiztosító háromhavonta eredményjelentést nyújt be a felügyeleti hatóságnak, amelyben közli a szavatoló-tőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatoló tőke létrehozása vagy a kockázati profil csökkentése révén tett intézkedéseket és eredményeket.

Az első albekezdésben említett hosszabbítást vissza kell vonni abban az esetben, ha az eredményjelentés tanúsága szerint a nem teljesítés megállapítása és a jelentés benyújtása között nem történt lényeges előrelépés a szavatoló-tőke-szükséglet fedezése érdekében a figyelembe vehető szavatoló tőke visszaállítása vagy a kockázati profil csökkentése révén.

(15) Amennyiben 2014. május 23-án a székhely szerinti tagállamok a 2003/41/EK irányelv 4. cikkében említett rendelkezéseket alkalmazták, akkor ezek a tagállamok 2019. december 31-ig továbbra is alkalmazhatják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket azzal a céllal fogadtak el, hogy megfeleljenek a 2002/83/EK irányelv 1–19. cikkének, 27–30. cikkének, 32–35. cikkének, valamint 37–67. cikkének, a 2002/83/EK irányelv alkalmazásának utolsó időpontjában hatályos változatukban.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az e bekezdésben előírt átmeneti időszak módosítása céljából, amennyiben a 2003/41/EK irányelv 17–17c. cikkének módosításait az e bekezdésben rögzített időpont előtt fogadták el.

(16) A tagállamok 2022. március 31-ig engedélyezhetik a biztosítók vagy viszontbiztosítók legfőbb anyavállalatainak, hogy kérelmezzék egy csoportszintű belső modell alkalmazásának jóváhagyását a csoport egy részére vonatkozóan, amennyiben mind a vállalkozás, mind a legfőbb anyavállalat székhelye ugyanabban a tagállamban van, és a csoportnak ez a része a csoport többi részétől jelentősen különböző kockázati profil miatt egy különálló részt alkot.

(17) A 218. cikk (2) és (3) bekezdésétől eltérve az e cikk (8)–(12) és 15. bekezdésében, valamint a 308c., 308d. és 308e. cikkben meghatározott átmeneti rendelkezések csoportszinten értelem szerűen alkalmazandók.

A 218. cikk (2), (3) és (4) bekezdésétől eltérve az e cikk (14) bekezdésében meghatározott átmeneti rendelkezések értelem szerűen alkalmazandók csoportszinten és azokban az esetekben, amikor egy csoport részesedéssel rendelkező biztosítói vagy viszontbiztosítói, illetve biztosítói vagy viszontbiztosítói teljesítik a 98/78/EK irányelv 9. cikkében rögzített módosított szavatolótőke-követelményt, de nem teljesítik a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet követelményét.

A Bizottság a 301a. cikkel összhangban olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésben bekövetkező változásokat azokban az esetekben, melyekben az e cikk (13) bekezdésében említett átmeneti rendelkezések alkalmazandók, és amely változások a következőkkel kapcsolatosak:

- a) a figyelembe vehető szavatoló tőke kettős felhasználásának kizárása, valamint a 222. és 223. cikkben meghatározott csoporton belüli tőkeképzés kizárása;
- b) az eszközöknek és forrásoknak a 224. cikk szerinti értékelése;
- c) a 225. cikkben meghatározott kapcsolt biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó számítási módszerek alkalmazása;
- d) a 226. cikkben meghatározott köztes biztosítói holdingtársaságokra vonatkozó számítási módszerek alkalmazása;
- e) a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításának módszerei a 230. és a 233. cikk alapján;
- f) a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításának módszerei a 231. cikk alapján;
- g) a 232. cikkben meghatározott csoportszintű többlettőke-követelmény megállapítása;
- h) a 235. cikkben meghatározott biztosítói holdingtársaság csoportszintű szavatolótőke-megfelelése kiszámításának elvei.

308c. cikk

A kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásával az érintett kockázatmentes hozamgörbére vonatkozóan átmeneti kiigazítást alkalmazhatnak az elfogadható biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek tekintetében.

(2) Minden pénznem esetében a kiigazítást a következő mutatók különbségének részeként kell kiszámítani:

- a) a biztosítók vagy viszontbiztosítók által a 2002/83/EK irányelv 20. cikke alapján az irányelv alkalmazásának utolsó időpontjában elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban megállapított kamatláb;
- b) az egyetlen diszkontrataként kiszámított éves tényleges kamatláb, amely az elfogadható biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának pénzáramlásaira alkalmazva az elfogadható biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának legjobb becslés szerinti értékével megegyező értéket eredményez, a pénz időértékét a 77. cikk (2) bekezdésében említett kockázatmentes hozamgörbe alkalmazásával figyelembe véve.

Amennyiben a tagállamok a 2002/83/EK irányelv 20. cikke (1) bekezdésének B(a)(ii) pontja alapján fogadnak el törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kamatlábat a biztosítók vagy viszontbiztosítók által a 2002/83/EK irányelv alkalmazásának utolsó időpontjában használt módszerekkel kell meghatározni.

Az első albekezdésben említett rész minden év végén lineárisan csökken a 2016. január 1-jei kezdő évi 100 %-ról 2032. január 1-jén 0 %-ra.

Ha a biztosítók és viszontbiztosítók a 77d. cikk szerinti volatilitási korrekciót alkalmazzák, a b) pont szerinti vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe a 77d. cikkben meghatározott kiigazított vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe.

(3) Az elfogadható biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek csak a következő feltételeknek megfelelő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket foglalhatják magukban:

- a) a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket eredményező szerződéseket ezen irányelv alkalmazásának első időpontja előtt kötötték, kizárva az ebben az időpontban vagy ezt az időpontot követően meghosszabbított szerződéseket;
- b) a 2002/83/EK irányelv alkalmazásának utolsó időpontjáig a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek biztosítástechnikai tartalékait az irányelv 20. cikke alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban határozták meg ezen irányelv alkalmazásának utolsó időpontjában;
- c) a 77b. cikk a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre nem alkalmazandó.

(4) Az (1) bekezdést alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók:

- a) az elfogadható biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket a 77d. cikkben meghatározott volatilitási korrekció kiszámítása során nem veszik figyelembe;
- b) nem alkalmazhatják a 308d. cikket;
- c) az 51. cikkben foglalt szolvencia- és pénzügyi helyzetről szóló jelentésük részeként nyilvánosságra hozzák egyrészt, hogy az átmeneti kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák, másrészt az ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának hiánya által a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatások számszerűsítését.

308d. cikk

A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásával a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást kérhetnek. A levonás a 80. cikkben említett homogén kockázati csoportok szintjén alkalmazható.

(2) Az átmeneti levonás az alábbi két összeg különbségének egy részére vonatkozik:

- a) biztosítástechnikai tartalékok a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegek levonása után a 76. cikk értelmében ezen irányelv alkalmazásának első időpontjában történő kiszámítás szerint;
- b) biztosítástechnikai tartalékok a 73/239/EGK irányelv 15. cikke, 2002/83/EK irányelv 20. cikke és a 2005/68/EK irányelv 32. cikke alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján ezen irányelvek az ezen irányelv 310. cikkének megfelelően történő hatályon kívül helyezése előtti napon számított, a viszontbiztosítási szerződésekből megtérülő összegek levonása után.

A maximális levonható rész minden év végén lineárisan csökken a 2016. január 1-jén kezdődő év során érvényes 100 %-ról 2032. január 1-jén 0 %-ra.

Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók ezen irányelv alkalmazásának első időpontjában a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, az a) pontban említett összeg az azon időpontban érvényes volatilitási korrekcióval számítandó.

(3) A felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyása esetén vagy annak kezdeményezésére a 2. cikk a) és b) pontjában említett átmeneti levonás kiszámítása céljából felhasznált biztosítástechnikai tartalékok összege, beleértve adott esetben a volatilitási korrekciót, kétévente, vagy ha a vállalkozás kockázati profilja alapvetően megváltozott, gyakrabban újraszámolható.

(4) A felügyeleti hatóság korlátozhatja a (2) bekezdésben említett levonást, amennyiben annak alkalmazása az adott vállalkozásra vonatkozó pénzügyiforrás-követelmények csökkenését eredményezheti a 73/239/EGK, a 2002/83/EK és a 2005/68/EK irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban, ezen irányelvek az ezen irányelv 310. cikkének megfelelően történő hatályon kívül helyezése előtti napon kiszámított összegekhez képest.

(5) Az (1) bekezdést alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók:

- a) nem alkalmazhatják a 308c. cikket;
- b) amennyiben az átmeneti levonás alkalmazása nélkül nem felelnek meg a szavatolótőke-szükségletnek, évente jelentést nyújtanak be a felügyeleti hatóságnak, amely tartalmazza a szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló figyelembe vehető szavatoló tőke szintjének a (2) bekezdésben megállapított átmeneti időszak végéig történő visszaállítására vagy a szavatolótőke-szükségletnek történő megfelelés visszaállítása érdekében kockázati profiljának csökkentésére irányuló megtett intézkedéseket és az ez irányba történő előrelépéseket;
- c) az 51. cikkben foglalt szolvencia- és pénzügyi helyzetről szóló jelentésük részeként nyilvánosságra hozzák egyrészt, hogy a biztosítástechnikai tartalommal kapcsolatban az átmeneti levonást alkalmazzák, másrészt az ezen átmeneti levonás alkalmazásának hiánya által a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatások számszerűsítését.

308e. cikk

A kockázatmentes hozamgörbére és a biztosítástechnikai tartalmakra vonatkozó átmeneti intézkedésekkel kapcsolatos fokozatos bevezetési terv

A 308c. és 308d. cikkben megállapított átmeneti intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók amint észlelik, tájékoztatják a felügyeleti hatóságot, hogy az átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül nem fognak tudni eleget tenni a szavatolótőke-szükségletnek. A felügyeleti hatóság előírja az érintett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés átmeneti időszak végén történő biztosítása érdekében.

A szavatolótőke-szükségletnek ezen átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül történő nem megfelelés észlelésétől számított két hónapon belül az érintett biztosító vagy viszontbiztosító fokozatos bevezetési tervet nyújt be a felügyeleti hatóságnak, amelyben ismerteti a szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló figyelembe vehető szavatoló tőke szintjének létrehozására vagy kockázati profiljának csökkentésére irányuló tervezett intézkedéseket a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végére történő megfelelés biztosítása érdekében. Az érintett biztosító vagy viszontbiztosító az átmeneti időszak során frissítheti a fokozatos bevezetési tervet.

Az érintett biztosítók vagy viszontbiztosítók évente jelentést nyújtanak be felügyeleti hatóságukhoz a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végére történő megfelelés biztosítása érdekében tett intézkedésekről és az ez irányba történő előrelépésről. A felügyeleti hatóságok visszavonják az átmeneti intézkedések alkalmazására vonatkozó jóváhagyást, amennyiben az eredményjelentés alapján a szavatolótőke-szükséglet átmeneti időszak végére történő megfelelésének megvalósulása nem realiztikus.”

81. A 309. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) Az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 4., 10., 13., 14., 18., 23., 26–32., 34–49., 51–55., 67., 68., 71., 72., 74–85., 87–91., 93–96., 98., 100–110., 112., 113., 115–126., 128., 129., 131–134., 136–142., 144., 146., 148., 162–167., 172., 173., 178., 185., 190., 192., 210–233., 235–240., 243–258., 260–263., 265., 266., 303. és 304. cikknek, valamint a III. és IV. mellékletnek 2015. március 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.”;

- b) A szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A második albekezdéstől eltérve a tagállamok alkalmazzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a 308a. cikknek 2015. április 1-jétől megfeleljenek.”

82. A rendelet az alábbi cikkel egészül ki

„310a. cikk

Az EIOPA személyzete és erőforrásai

Az EIOPA felméri az ezen irányelv értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

83. A 311. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„311. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 308a. cikket 2015. április 1-jétől kell alkalmazni.

Az 1., 2., 3., 5–9., 11., 12., 15., 16., 17., 19–22., 24., 25., 33., 57–66., 69., 70., 73., 145., 147., 149–161., 168–171., 174–177., 179–184., 186–189., 191., 193–209., 267–300., 302., 305–308., 308b. cikket és az I., II., V., VI. és VII. mellékletet 2016. január 1-jétől kell alkalmazni.

A Bizottság a harmadik bekezdésben említett időpont előtt is elfogadhat felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, szabályozástechnikai standardokat és végrehajtás-technikai standardokat.”

84. A III. melléklet A. részének (28) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(28) bármely esetben és az (1)–(27) és (29) pontban felsorolt nem-életbiztosítók társasági formáinak alternatívájaként az európai részvénytársaság (SE) formája, a 2157/2001/EK tanácsi rendelet(1) meghatározása szerint;

(29) amennyire az érintett tagállamokban lehetőség van arra, hogy a szövetkezeti társasági formák nem életbiztosítási tevékenységet is folytassanak, és az (1)–(28) pontban felsorolt nem-életbiztosítók társasági formáinak alternatívájaként az európai szövetkezet formája, az 1435/2003/EK tanácsi rendelet (*) meghatározása szerint.

(*) A Tanács 1435/2003/EK rendelete (2003. július 22.) az európai szövetkezet (SCE) statútumáról (HL L 207., 2003.8.18., 1. o.);

85. A III. melléklet B. részének (28) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(28) bármely esetben és az (1)–(27) és (29) pontban felsorolt életbiztosítók társasági formáinak alternatívájaként az európai részvénytársaság (SE) formája, a 2157/2001/EK tanácsi rendelet meghatározása szerint;

(29) amennyire az érintett tagállamokban lehetőség van arra, hogy a szövetkezeti társasági formák életbiztosítási tevékenységet is folytassanak, és az (1)–(28) pontban felsorolt életbiztosítók társasági formáinak alternatívájaként az európai szövetkezet formája, az 1435/2003/EK rendelet meghatározása szerint.”

86. A III. melléklet C. részében a (28) pont helyébe a következő szöveg lép:

„(28) bármely esetben és az (1)–(27) és (29) pontban felsorolt viszontbiztosítók társasági formáinak alternatívájaként az európai részvénytársaság (SE) formája, a 2157/2001/EK rendelet meghatározása szerint;

(29) amennyire az érintett tagállamokban lehetőség van arra, hogy a szövetkezeti társasági formák viszontbiztosítási tevékenységet is folytassanak, és az (1)–(28) pontban felsorolt viszontbiztosítók társasági formáinak alternatívájaként az európai szövetkezet formája, az 1435/2003/EK rendelet meghatározása szerint.”

87. A VII. mellékletben levő megfelelési táblázatban az „ez az irányelv” oszlopban beillesztésre kerül a 13. cikk (27) bekezdés a 73/239/EGK irányelv 5. cikke d) pontjának megfelelőjeként.

3. cikk

Az 1060/2009/EK rendelet módosítása

Az 1060/2009/EK rendeletben a 2. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

4. cikk

Az 1094/2010/EU rendelet módosításai

Az 1094/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam három hónappal meghosszabbodik.

Ha a Bizottság a Hatóság által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam egy hónappal meghosszabbodik. A meghosszabbított időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére további egy hónappal meghosszabbítható.”

2. A 17. cikk (2) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül az illetékes hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatóság rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart, beleértve azt, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokat az uniós jognak megfelelően alkalmazzák-e.”

5. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosításai

Az 1095/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardról szóló értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam három hónappal meghosszabbodik.

Ha a Bizottság a Hatóság által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam egy hónappal meghosszabbodik. A meghosszabbított időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére további egy hónappal meghosszabbítható.”

2. A 17. cikk (2) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 35. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül az illetékes hatóság minden olyan információt haladéktalanul a Hatóság rendelkezésére bocsát, amelyet a Hatóság a vizsgálatához szükségesnek tart, beleértve azt, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusokat az uniós jognak megfelelően alkalmazzák-e.”

6. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2017. január 1-jéig és ezt követően évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megállapítja, hogy az EFH-k benyújtották-e a 2003/71/EK és a 2009/138/EK irányelvben meghatározott szabályozástechnikai standardtervezeteket és végrehajtás-technikai standardtervezeteket, valamint hogy azok benyújtása kötelező-e vagy opcionális, és adott esetben javaslatokat tesz.

7. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2015. március 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének és a 2. cikk 1), (3), (6)–(11), (13), (14), (17)–(23), (32), (34), (36), (38)–(44), (46)–(54), (56)–(59) (65)–(70), (72), (75), (76), (80), (81), (84), (85) és (86) bekezdésének megfeleljenek. Haladéktalanul közlik a Bizottsággal ezen intézkedések szövegét.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket 2016. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

A 2. cikk (25), (43) és (82) bekezdését 2015. március 31-től kell alkalmazni.

9. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/53/EU IRÁNYELVE

(2014. április 16.)

a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították. Mivel további módosításokra van szükség, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében új irányelvvel kell felváltani.
- (2) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ megállapítja a megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának szabályait, megteremti a termékek piacfelügyeletének és a harmadik országokból érkező termékek ellenőrzésének keretét, valamint meghatározza a CE-jelölés általános elveit.
- (3) A 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ közös elveket és referenciarendelkezőket írt elő, amelyeket ágazati jogszabályokban kívánatos alkalmazni annak érdekében, hogy koherens alapot biztosítsanak a jogszabályok felülvizsgálatához és átdolgozásához. Az 1999/5/EK irányelvet ennek megfelelően hozzá kell igazítani az említett határozathoz.
- (4) Az 1999/5/EK irányelvben meghatározott, a vezetékes végberendezésekre vonatkozó alapvető követelményeket – azaz a személyek és a háziállatok egészségének és biztonságának védelme, valamint a tulajdon védelme, illetve az elektromágneses összeférhetőség megfelelő szintje biztosítását – megfelelő mértékben lefedi a 2014/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ és a 2014/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾. Ez az irányelv tehát nem vonatkozik a vezetékes végberendezésekre.

⁽¹⁾ HL C 133., 2013.5.9., 58. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. március 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. április 14-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1999. március 9-i 1999/5/EK irányelve a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről (HL L 91., 1999.4.7., 10. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 765/2008/EK rendelete a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 768/2008/EK határozata a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i 2014/35/EU irányelve a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett elektromos berendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról (HL L 96., 2014.3.29., 357. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i 2014/30/EU irányelve az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizálásáról (HL L 96., 2014.3.29., 79. o.).

- (5) A végberendezések piacán folyó versennyel kapcsolatos kérdéseket kellőképpen szabályozza a 2008/63/EK bizottsági irányelv ⁽¹⁾, különösen azáltal, hogy előírja a tagállami szabályozó hatóságok számára, hogy gondoskodjanak az interfészek műszaki előírásainak nyilvánosságra hozataláról a hálózathoz való csatlakozás érdekében. Ezért ebbe az irányelvbe nem kell azokat a követelményeket átvenni, amelyek a 2008/63/EK irányelv hatálya alá tartozó végberendezések piacán zajló versenyt hivatottak megkönnyíteni.
- (6) Ha egy berendezés rádiós távközlés vagy rádiós helyzetmeghatározás céljából rendeltetésszerűen rádióhullámokat bocsát ki vagy fogad, akkor a rádióspektrum szisztematikus használatáról van szó. A rádióspektrum hatékony felhasználása – azaz a káros zavarás elkerülése – érdekében minden ilyen berendezésnek ezen irányelv hatálya alá kell tartoznia.
- (7) A 2014/35/EU irányelvben meghatározott, a biztonsági követelményekkel kapcsolatos célkitűzések megfelelőek a rádióberendezések szempontjából, ezért ezen irányelvben hivatkozni kell ezekre és elő kell írni az alkalmazásukat. Az ilyen követelményekre vonatkozóktól eltérő rendelkezések szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében célszerű lenne, ha a rádióberendezések nem tartoznának a 2014/35/EU irányelv hatálya alá.
- (8) A 2014/30/EU irányelvben az elektromágneses összeférhetőség tekintetében meghatározott alapvető követelmények megfelelőek a rádióberendezések szempontjából, ezért ezen irányelvben hivatkozni kell ezekre és elő kell írni az alkalmazásukat. Az alapvető követelményekre vonatkozóktól eltérő rendelkezések szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében célszerű lenne, ha a rádióberendezések nem tartoznának a 2014/30/EU irányelv hatálya alá.
- (9) Az irányelvet a rendelkezésre bocsátás valamennyi formájára, így a távértékesítésre is alkalmazni kell.
- (10) Annak biztosítása érdekében, hogy a rádióberendezés eredményesen használja a rádióspektrumot, valamint elősegítse a hatékony rádióspektrum-használatot, a rádióberendezést úgy kell kialakítani, hogy: jeladó berendezés esetén, amennyiben a jeladót megfelelően telepítik, karbantartják, és rendeltetésszerűen használják, a készülék olyan rádióhullámokat bocsásson ki, amelyek nem okoznak káros zavarást, míg a jeladó készülékek által (például szomszédos csatornában) keltett nem szándékos, a rádióspektrum-politika céljait valószínűleg kedvezőtlenül befolyásoló rádióhullám-kibocsátásokat olyan szintre kell korlátozni, amely mellett a tudomány mindenkori állásának megfelelően elkerülhető a káros zavarás; továbbá vevőkészülék esetében a készülék teljesítményszintje tegye lehetővé a rendeltetésszerű működést, és védje a készüléket különösen a megosztott vagy szomszédos csatornákból származó káros zavarás kockázatával szemben, és ezáltal segítse elő a megosztott vagy szomszédos csatornák hatékony használatának javítását.
- (11) Bár maguk a vevőkészülékek nem okoznak káros zavarást, a vételi képesség, az uniós összehangolási jogszabályok releváns alapvető biztonsági követelményei alapján a vevőkészülékeknek a káros zavarással és a nem kívánt jelekkel szembeni fokozott ellenállása egyre fontosabb tényezőnek számít a rádióspektrum hatékony használata terén.
- (12) Néhány esetben szükség van az egész EU-ra kiterjedően más rádióberendezésekkel való, hálózatokon keresztül történő együttműködésre, illetve a megfelelő típusú interfészekkel való összekapcsolódásra. A rádióberendezések és a tartozékok, például a töltők közötti interoperabilitás egyszerűbbé teszi a rádióberendezések használatát, illetve csökkenti a felesleges hulladékok mennyiségét és a költségeket. Újbóli erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy elsősorban a fogyasztók és más végfelhasználók javát szolgálva egységes töltőt fejlesszenek ki a rádióberendezések bizonyos kategóriái vagy csoportjai számára; ezért erre a területre vonatkozóan egyedi követelményeket kell beilleszteni ebbe az irányelvbe. Különösen a piacon forgalmazott mobiltelefonok esetében kívánatos, hogy kompatibilisek legyenek egy egységes töltővel.
- (13) A rádióberendezések felhasználói és előfizetői személyes adatainak és magánéletének védelme, valamint a csalással szembeni védelem a rádióberendezések egyedi funkciói által javítható. A rádióberendezéseket a megfelelő esetekben tehát úgy kell megtervezni, hogy támogassák ezeket a funkciókat.

⁽¹⁾ A Bizottság 2008. június 20-i 2008/63/EK irányelve a távközlési végberendezések piacán folyó versenyről (HL L 162., 2008.6.21., 20. o.).

- (14) A rádióberendezések fontos szerepet játszhatnak a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférésben. A rádióberendezéseket a megfelelő esetekben tehát úgy kell megtervezni, hogy támogassák a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáféréshez szükséges funkciókat.
- (15) A rádióberendezések fontosak a fogyatékos személyek jóléte és foglalkoztatása szempontjából, akik a tagállamok lakosságának számottevő és egyre növekvő részét képezik. A rádióberendezéseket ezért a megfelelő esetekben tehát úgy kell megtervezni, hogy azokat a fogyatékkal élő személyek átalakítás nélkül vagy minimális átalakítással tudják használni.
- (16) Azt, hogy a rádióberendezések bizonyos kategóriái megfelelnek-e az ezen irányelvben meghatározott alapvető követelményeknek, az is befolyásolja, hogy tartalmazzanak-e szoftvert, illetve a már meglévő szoftverüket módosítják-e. Szoftvereknek a felhasználó, a rádióberendezés vagy egy harmadik fél által a rádióberendezésbe való betöltése csak akkor megengedhető, ha a szoftver a továbbiakban nem veszélyezteti az adott rádióberendezés alapvető követelményeknek való megfelelését.
- (17) Ezen irányelv egyes nem lényeges elemeinek kiegészítése vagy módosítása céljából a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (18) Az interoperabilitással, a felhasználók és előfizetők személyes adatainak és magánéletének védelmével, a csalás elleni védelemmel, a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáféréssel, a fogyatékos személyek általi használatával, illetve a nem megfelelő rádióberendezés-szoftver kombinációk megelőzésével kapcsolatos szükségletek eredményes kezelése érdekében a Bizottságot fel kell ruházni az EUMSZ 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskörrel a rádióberendezések azon kategóriáinak vagy csoportjainak meghatározása tekintetében, amelyeknek meg kell felelniük az ezen irányelvben meghatározott egy vagy több, e szükségletekre vonatkozó kiegészítő alapvető követelménynek.
- (19) A szoftver-vezérelt rádióberendezés megfelelőségének a rádióberendezés általi ellenőrzésével tilos visszaélni, az nem fordítható annak megakadályozására, hogy a berendezést független felek által nyújtott szoftverrel használják. A tervezett szoftver-vezérelt rádióberendezések megfelelőségével kapcsolatban a hatóságok, a gyártók és a felhasználók rendelkezésére bocsátott információk a versenyt hivatottak elősegíteni. E célok elérése érdekében a Bizottságot fel kell ruházni az EUMSZ 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskörrel a rádióberendezések azon kategóriáinak vagy csoportjainak meghatározása tekintetében, amelyek esetében a gyártóknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a tervezett szoftver-vezérelt rádióberendezés ezen irányelvben foglalt alapvető követelményeknek való megfelelőségéről.
- (20) A forgalomba hozandó rádióberendezések központi rendszerben való nyilvántartásba vételére vonatkozó követelmény várhatóan fokozza a piacfelügyelet hatékonyságát és hatásosságát, és ezáltal hozzájárul az ezen irányelv előírásainak való megfelelés magas szintjéhez. Ez a követelmény további terheket ró a gazdasági szereplőkre, ezért csak azon rádióberendezés-kategóriák tekintetében kerül bevezetésre, amelyek esetében a megfelelés magas szintjét nem sikerült elérni. E követelmény alkalmazásának biztosítása érdekében az alapvető követelmények végrehajtásának elmulasztásában rejlő kockázat értékelését követően a Bizottságot fel kell ruházni az EUMSZ 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskörrel a rádióberendezések azon kategóriáinak meghatározása tekintetében, amelyeket a gyártóknak egy központi rendszerben nyilvántartásba kell venniük, valamint azon benyújtandó műszakidokumentáció-elemek tekintetében, amelyek a tagállamok által nyújtandó, a rádióberendezések megfelelőségére vonatkozó információkon alapulnak.
- (21) A vonatkozó alapvető követelményeknek megfelelő rádióberendezések szabad forgalmazását engedélyezni kell. Az ilyen berendezések üzembe helyezése és rendeltetésszerű használata – adott esetben a rádióspektrum használatára és az érintett szolgáltatás nyújtására vonatkozó szabályoknak megfelelően – megengedett.

- (22) Annak érdekében, hogy a rádióberendezések kereskedelmét a belső piacon ne gátolják felesleges akadályok, a tagállamoknak a 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ keretében értesíteniük kell a többi tagállamot és a Bizottságot a műszaki szabályozás terén, például a rádióinterfészekkel kapcsolatban készülő új szabályokról, kivéve, ha az említett műszaki szabályozás megengedi a tagállamok számára, hogy betartsák az olyan kötelező uniós jogi aktusokat, mint például a 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽²⁾ szerinti, a rádió-spektrum harmonizált használatáról elfogadott bizottsági határozatok, vagy ha olyan rádióberendezésekre vonatkoznak, amelyek az Unióban korlátozások nélkül üzembe helyezhetők és használhatók.
- (23) A szabályozás tárgyát képező rádióinterfészek egyenértékűségére és használati feltételeikre vonatkozó információ-szolgáltatás segít elhárítani azokat az akadályokat, amelyek a rádióberendezések belső piacra való jutását gátolják. A Bizottságnak ezért fel kell mérnie és meg kell állapítania, hogy a szabályozás tárgyát képező rádióinterfészek egyenértékűek-e, és az erre vonatkozó információkat rádióberendezés-csoportok formájában teszi közzé.
- (24) A 2007/344/EK bizottsági határozat⁽³⁾ szerint a tagállamoknak az Európai Hírközlési Hivatal (ECO) frekvenciainformációs rendszerét (EFIS) kell használniuk annak érdekében, hogy minden tagállamban összehasonlítható rádió-spektrum-használati információkat tehessenek közzé az interneten. A gyártók a rádióberendezés forgalomba hozatala előtt valamennyi tagállam vonatkozásában előre kikérhetnek az EFIS-ben a frekvenciainformációkat, és ezáltal felmérhetik, hogy mely tagállamban milyen feltételek mellett, és egyáltalán használhatók lesznek-e majd a szóban forgó berendezések. Ezért ebben az irányelvben nincs szükség kiegészítő rendelkezésekre, például az előzetes bejelentéssel kapcsolatban, amely célja az lenne, hogy tájékoztassa a gyártókat a nem harmonizált frekvenciasávokat használó rádióberendezések használati feltételeiről.
- (25) A kutatási és demonstrációs tevékenységek előmozdítása céljából szakmai vásárokon, kiállításokon, bemutatókon és hasonló rendezvényeken lehetővé kell tenni az ennek az irányelvnek meg nem felelő, tehát forgalomba nem hozható rádióberendezések kiállítását is, amennyiben a kiállítók ellátják a közönséget a megfelelő információkkal.
- (26) A személyek és háziállatok egészsége és biztonsága magas szintű védelmének, valamint a tulajdon védelmének, az elektromágneses összeférhetőség megfelelő szintjének, az eredményes és hatékony rádióspektrum-használatnak a biztosítása és adott esetben más közérdekek magas szintű védelmének biztosítása, továbbá az uniós piacon megvalósuló tisztességes verseny biztosítása érdekében a gazdasági szereplőknek az ellátási láncban betöltött szerepüktől függően felelősséget kell vállalniuk a rádióberendezések ezen irányelvnek való megfeleléséért.
- (27) Az ellátási és értékesítési láncba bekapcsolódó valamennyi gazdasági szereplőnek meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan rádióberendezéseket forgalmazzon, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek. Az egyes gazdasági szereplőkhöz rendelt szerepkörhöz tartozó kötelezettségeket egyértelműen és arányosan kell elosztani az ellátási és az értékesítési láncban.
- (28) A gazdasági szereplők, a piacfelügyeleti hatóságok és a fogyasztók közötti kommunikáció elősegítése érdekében a tagállamoknak ösztönözniük kell a gazdasági szereplőket arra, hogy postai címük mellett internetes elérhetőségeket is adják meg.
- (29) Mivel a gyártó részletes ismerettel rendelkezik a tervezési és gyártási eljárásról, ő van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy elvégezze a megfelelőségértékelési eljárást. A megfelelőségértékelésnek ezért kizárólagosan a gyártó kötelezettségének kell maradnia.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1998. június 22-i 98/34/EK irányelve a műszaki szabványok és szabályok terén történő információ-szolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 7-i 676/2002/EK határozata az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keret-szabályozásáról (rádióspektrum-határozat) (HL L 108., 2002.4.24., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2007. május 16-i 2007/344/EK határozata a spektrumhasználatra vonatkozó információk Közösségen belüli harmonizált rendelkezésre állásáról (HL L 129., 2007.5.17., 67. o.).

- (30) A gyártónak megfelelő információkat kell rendelkezésre bocsátania a rádióberendezés rendeltetésszerű használatáról, hogy lehetővé tegye az alapvető követelményeknek megfelelő használatot. Ezen információk körébe tartozhat a tartozékok, mint például az antennák és, az összetevők, mint például a szoftverek ismertetése, valamint a rádióberendezés üzembe helyezésének leírása.
- (31) Az 1999/5/EK irányelvben foglalt követelményről, miszerint a berendezéshez EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell mellékelni, bebizonyosodott, hogy egyszerűsíti és javítja a tájékoztatást, valamint a piacfelügyelet hatékonyságát. Mivel az egyszerűsített EU-megfelelőségi nyilatkozat kiállításának lehetősége révén csökkent az ezzel a követelménnyel járó teher, anélkül, hogy ez a hatékonyság rovására ment volna, ezért ebben az irányelvben is így kell rendelkezni. Továbbá az EU-megfelelőségi nyilatkozathoz, többek között az egyszerűsített EU-megfelelőségi nyilatkozathoz való könnyű és hatékony hozzáférés biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a nyilatkozat elhelyezését az érintett rádióberendezés csomagolásán.
- (32) Gondoskodni kell arról, hogy a harmadik országokból az uniós piacra kerülő rádióberendezések megfeleljenek ennek az irányelvnek és különösen arról, hogy a gyártók ezeken a rádióberendezéseken a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat elvégezzék. Rendelkezéseket kell ezért hozni az importőrök tekintetében annak biztosítására, hogy az általuk forgalomba hozott rádióberendezések megfeleljenek az ebben az irányelvben előírt követelményeknek, továbbá azért, hogy ne hozzanak forgalomba olyan rádióberendezéseket, amelyek e követelményeknek nem felelnek meg, vagy kockázatot jelentenek. Rendelkezéseket kell hozni továbbá az importőrök tekintetében annak ellenőrzésére is, hogy a megfelelőségértékelési eljárásokat elvégezték, illetve hogy a rádióberendezések jelölése és a gyártók által elkészített dokumentáció az illetékes nemzeti hatóságok részére ellenőrzés céljából rendelkezésre áll.
- (33) Amikor egy rádióberendezést forgalomba hoznak, minden importőrnek fel kell tüntetnie a rádióberendezésen a nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét és postai kapcsolattartási címét. Ez alól kivételt lehet tenni, ha a rádióberendezés mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé. Ide tartoznak azok az esetek is, amikor az importőrnek fel kellene bontania a csomagolást ahhoz, hogy nevét és címét a rádióberendezésen feltüntethesse.
- (34) A gyártó vagy az importőr által már forgalomba hozott rádióberendezést a forgalmazó forgalmazza, akinek megfelelő gondossággal kell eljárnia, hogy a rádióberendezést olyan módon kezelje, hogy az ne befolyásolja hátrányosan a rádióberendezés megfelelőségét.
- (35) Minden olyan gazdasági szereplőt, amely saját neve vagy védjegye alatt hoz forgalomba rádióberendezést, illetve azt olyan módon módosítja, hogy az befolyásolja az ezen irányelvnek való megfelelést, gyártónak kell tekinteni, és vállalnia kell a gyártót terhelő kötelezettségeket.
- (36) A forgalmazókat és importőröket, mivel helyileg közel vannak a piachoz, be kell vonni az illetékes nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, és fel kell készülniük az aktív részvételre oly módon, hogy az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják az adott rádióberendezéssel kapcsolatban az összes szükséges információt.
- (37) A rádióberendezés teljes ellátási láncot átfogó nyomonkövethetőségének biztosítása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi a piacfelügyeletet. A hatékony nyomonkövetési rendszer megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságok feladatait a nem megfelelő rádióberendezést forgalmazó gazdasági szereplők nyomonkövetésében. Az egyéb gazdasági szereplők azonosításához ezen irányelv által előírt információk tárolása esetén nem követelhető meg a gazdasági szereplőtől, hogy ezeket az információkat olyan egyéb gazdasági szereplők tekintetében aktualizálja, amelyek a szóban forgó gazdasági szereplő számára rádióberendezéseket szállítottak, illetve amelyek számára a szóban forgó gazdasági szereplő rádióberendezéseket szállított.
- (38) Ennek az irányelvnek az alapvető követelmények megfogalmazására kell korlátozódnia. Az említett követelményeknek való megfelelés értékelését megkönnyítendő, azon rádióberendezéseket, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően elfogadott harmonizált szabványoknak, az e követelmények részletes műszaki leírásai céljából megfelelőnek kell tekinteni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1025/2012/EU rendelete az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EGK, a 94/25/EGK, a 95/16/EGK, a 97/23/EGK, a 98/34/EGK, a 2004/22/EGK, a 2007/23/EGK, a 2009/23/EGK és a 2009/105/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

- (39) Az 1025/2012/EU rendelet meghatározza az abban az esetben alkalmazandó eljárást, amikor a harmonizált szabványok ellen kifogást emelnek amiatt, hogy azok nem teljes mértékben tesznek eleget az ezen irányelvben előírt követelményeknek.
- (40) Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők igazolni, az illetékes hatóságok pedig biztosítani tudják, hogy a forgalmazott rádióberendezés megfelel az alapvető követelményeknek, megfelelőségértékelési eljárásokat kell előírni. A 768/2008/EK határozat a megfelelőségértékelési eljárásokra különböző modulokat határoz meg, amelyek köre – az adott kockázat és a szükséges biztonsági szint arányától függően – a leginkább megengedőtől a legszigorúbbig terjed. Az ágazatok közötti koherencia biztosítása és az eseti változatok elkerülése érdekében a megfelelőségértékelési eljárásokat e modulok közül kell kiválasztani.
- (41) A gyártóknak EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell készíteniük arra vonatkozóan, hogy megadják az ezen irányelvben előírt információt arról, hogy a rádióberendezés megfelel az ebben az irányelvben előírt követelményeknek és az egyéb vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályoknak.
- (42) Az információkhoz piacfelügyeleti célból történő hatékony hozzáférés érdekében az alkalmazandó uniós jogi aktusok meghatározásához szükséges információt egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatban kell rendelkezésre bocsátani. A gazdasági szereplők adminisztratív terhének csökkentése érdekében ezen egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat lehet az egyes vonatkozó megfelelőségi nyilatkozatokból összeállított dokumentáció.
- (43) A tágabb értelemben vett megfelelőségértékelésre irányuló eljárás egészének látható végeredménye a rádióberendezés megfelelőségét igazoló CE-jelölés. A CE-jelölésre irányadó általános elveket a 765/2008/EK rendelet határozza meg. A CE-jelölés elhelyezésére vonatkozó szabályokat ebben az irányelvben kell megállapítani.
- (44) A CE-jelölés termékeken való elhelyezésére vonatkozó követelmény fontos a fogyasztók és a hatóságok tájékoztatása céljából. Az 1999/5/EK irányelvben foglalt azon lehetőség, hogy a kisméretű berendezéseken kicsinyített CE-jelölést lehet elhelyezni, amennyiben a jelölés láthatósága és olvashatósága nem csökken, egyszerűbbé tette a követelmény alkalmazását, anélkül, hogy ez a hatékonyság rovására ment volna, ezért ennek az irányelvnek is biztosítania kell ezt a lehetőséget.
- (45) Az 1999/5/EK irányelvben foglalt azon követelményről, miszerint a CE-jelölést a berendezés csomagolásán el kell helyezni, bebizonyosodott, hogy egyszerűbbé teszi a piacfelügyeletet, ezért ennek az irányelvnek is tartalmaznia kell ezt a rendelkezést.
- (46) A tagállamoknak meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket annak biztosításához, hogy valamely rádióberendezés csak akkor kerülhessen forgalomba a piacon, ha megfelelő üzembe helyezés, karbantartás és rendeltetészerű használat mellett – valamint a személyek és háziállatok egészsége és biztonsága védelmének, valamint a tulajdon védelmének biztosítását szolgáló alapvető követelmények esetében ésszerűen előrelátható használati feltételek mellett – megfelel az ezen irányelvben foglalt alapvető követelményeknek. A rádióberendezéseket csak ésszerűen előrelátható használati feltételek mellett – azaz ha a szóban forgó használat törvényes és kiszámítható emberi viselkedés eredménye – kell úgy tekinteni, hogy nem felelnek meg az említett alapvető biztonsági előírásoknak.
- (47) Tekintettel a papírmentes környezet felé tartó technológiai fejlődés gyors ütemére, amelynek eredményeként a rádióberendezések beépített képernyővel rendelkeznek, a Bizottságnak ezen irányelv működésének felülvizsgálata során meg kell vizsgálnia a gyártó nevének, bejegyzett kereskedelmi nevének vagy bejegyzett védjegyének és az elérhetőségének vagy postai kapcsolattartási címének feltüntetésére, továbbá a CE-jelölésre és az EU-megfelelőségi nyilatkozat elhelyezésére vonatkozó követelmények felváltását egy olyan funkció beiktatásával, amellyel a fenti információk automatikusan megjelennek a képernyőn a rádióberendezés bekapcsolásakor, vagy egy olyan funkcióval, amely révén a végfelhasználó kiválaszthatja a megfelelő információ megjelenítését. Továbbá a kivitelezhető ségre vonatkozó említett vizsgálat részeként a beépített képernyővel ellátott és kezdeti töltéssel nem rendelkező beépített akkumulátorral működő rádióberendezések esetében a Bizottságnak mérlegelnie kell a beépített képernyőt fedő, olyan eltávolítható átlátszó címkék használatát, amelyek ugyanezeket az információkat tartalmazzák.

- (48) Az ebben az irányelvben előírt egyes megfelelőségértékelési eljárások megfelelőségértékelő szervezetek bevonását teszik szükségessé, amelyeket a tagállamok bejelentenek a Bizottságnak.
- (49) A tapasztalat azt mutatja, hogy a 1999/5/EK irányelvben meghatározott kritériumok, amelyeket a Bizottsághoz való bejelentés céljából a megfelelőségértékelő szervezeteknek teljesíteniük kell, nem elégségesek annak biztosításához, hogy a bejelentett szervezetek az egész Unióban egységesen magas szintű teljesítményt nyújtsanak. Mindazonáltal elengedhetetlen, hogy valamennyi bejelentett szervezet azonos színvonalon és tisztességes versenyfeltételek mellett lássa el feladatait. Ezért kötelező követelményeket kell megállapítani azokra a megfelelőségértékelő szervezetekre, amelyek megfelelőségértékelési szolgáltatások nyújtása céljából be kívánják jelentetni magukat.
- (50) Amennyiben egy megfelelőségértékelő szervezet igazolja a harmonizált szabványokban rögzített kritériumok teljesítését, akkor vélelmezni kell, hogy megfelel ezen irányelv vonatkozó követelményeinek.
- (51) A megfelelőségértékelés egységes minőségi színvonalának biztosítása érdekében a bejelentő hatóságokra, valamint a bejelentett szervezetek értékelésében, bejelentésében és monitoringjában részt vevő egyéb szervezetekre szintén követelményeket kell előírni.
- (52) Az ebben az irányelvben megállapított rendszert a 765/2008/EK rendeletben meghatározott akkreditálási rendszer egészíti ki. Mivel az akkreditálás alapvető eszközt jelent a megfelelőségértékelő szervezetek alkalmasságának ellenőrzéséhez, a bejelentés céljából ezt is alkalmazni kell.
- (53) A nemzeti hatóságoknak szerte az Unióban előnyben kell részesíteniük a 765/2008/EK rendelet szerinti – a megfelelőségi tanúsítványokba vetett bizalom szükséges szintjét biztosító – átlátható akkreditálást mint a megfelelőségértékelő szervezetek műszaki alkalmasságának bizonyítására szolgáló módszert. A nemzeti hatóságok ugyanakkor úgy ítélik meg, hogy rendelkeznek a megfelelő eszközökkel ahhoz, hogy maguk végezzék el ezt az értékelést. Annak érdekében, hogy az ilyen esetekben biztosítsák a többi nemzeti hatóság által elvégzett értékelések megfelelő szintű hitelességét, a Bizottság és a többi tagállam számára be kell nyújtaniuk a szükséges dokumentumokat annak alátámasztására, hogy a megfelelőségértékelő szervezetek teljesítik az adott szabályozási követelményeket.
- (54) A megfelelőségértékelő szervezetek gyakran alvállalkozásba adják a megfelelőségértékeléshez kapcsolódó tevékenységeik bizonyos részeit, vagy e célból leányvállalatot vesznek igénybe. Az uniós piacon forgalomba hozandó rádióberendezésre előírt védelmi szint megóvása érdekében elengedhetetlen, hogy a megfelelőségértékelési feladatok ellátását illetően az alvállalkozók és leányvállalatok ugyanazokat a követelményeket teljesítsék, mint a bejelentett szervezetek. Ezért fontos, hogy a bejelentendő szervezetek alkalmasságának és teljesítményének értékelése, valamint a már bejelentett szervezetek felügyelete az alvállalkozók és leányvállalatok által végzett tevékenységekre is kiterjedjen.
- (55) Javítani kell a bejelentési eljárás hatékonyságát és átláthatóságát és különösen az online bejelentés lehetővé tétele érdekében hozzá kell igazítani az új technológiákhoz.
- (56) Mivel a bejelentett szervezetek az Unió egészében kínálhatják szolgáltatásaikat, lehetővé kell tenni a többi tagállam és a Bizottság számára, hogy egy adott bejelentett szervezettel szemben kifogást emelhessenek. Ezért fontos kijelölni egy olyan időtartamot, amely során tisztázhatók a megfelelőségértékelő szervezetek alkalmasságával kapcsolatos kétségek vagy aggályok, mielőtt még bejelentett szervezetként megkezdénék működésüket.
- (57) A versenyképesség érdekében döntő jelentőségű, hogy a bejelentett szervezetek úgy alkalmazzák a megfelelőségértékelési eljárásokat, hogy közben ne hárítsanak szükségtelen terheket a gazdasági szereplőkre. Ugyanebből az okból és a gazdasági szereplők közötti egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a megfelelőségértékelési eljárások technikai alkalmazásában biztosítani kell a következetességet. Ez legjobban a bejelentett szervezetek közötti megfelelő koordinációval és együttműködéssel érhető el.
- (58) A jogbiztonság érdekében egyértelműsíteni kell, hogy a 765/2008/EK rendeletnek az uniós piacfelügyeletre és az uniós piacra belépő termékek ellenőrzésére vonatkozó szabályai az ezen irányelv hatálya alá tartozó rádióberendezésekre is alkalmazandók. Ez az irányelv nem gátolhatja a tagállamokat abban a választásban, hogy mely illetékes hatóságot bízzák meg e feladatok ellátásával.

- (59) Az 1999/5/EK irányelv már jelenleg is rendelkezik védintézkedési eljárásról, amely kizárólag az egyes tagállamok által hozott intézkedésekkel kapcsolatos, tagállamok közötti nézeteltérés esetén alkalmazandó. Az átláthatóság javítása és az eljárási idő csökkentése érdekében javítani kell a hatályos védintézkedési eljárásról azzal a céllal, hogy az hatékonyabbá váljon, és hasznosuljon a tagállamokban rendelkezésre álló szakértelem.
- (60) A Bizottság által a 676/2002/EK határozat értelmében elfogadott határozatok kitérhetnek a rádióspektrum hozzáférhetőségére és hatékony használatára vonatkozó feltételekre, amelyeknek következképpen előfordulhat, hogy korlátozniuk kell az összes üzembe helyezett rádióberendezési elem számát, meghatározva például a lejáratási időt, a maximális elterjedési arányt vagy a rádióberendezési elemek maximális számát az egyes tagállamokban vagy az Unióban. E feltételek lehetővé teszik a piac új rádióberendezések számára történő megnyílását, egyúttal korlátozva a túl sok üzembe helyezett rádióberendezés felhalmozódása miatti káros zavarás kockázatát, amely annak ellenére bekövetkezhet, hogy e berendezések egyenként megfelelnek az ezen irányelvben foglalt alapvető követelményeknek. E feltételek megsértése az alapvető követelmények tekintetében kockázattal, különösen a káros zavarás kockázatával járhat.
- (61) A jelenlegi rendszert olyan eljárással kell kiegészíteni, amely során az érdekelt felek tájékoztatást kapnak az olyan rádióberendezésekre irányuló tervezett intézkedésekről, amelyek kockázatot jelentenek a személyek egészségére vagy biztonságára, illetve a közérdek védelmének egyéb, ezen irányelv hatályába tartozó szempontjait tekintve. Lehetővé kell tenni továbbá azt is, hogy a piacfelügyeleti hatóságok a megfelelő gazdasági szereplőkkel együttműködve e berendezéseket illetően már korábban fel tudjanak lépni.
- (62) Amennyiben a tagállamok és a Bizottság egyetértenek valamely tagállam által hozott intézkedés indokoltágát illetően, nincs szükség a Bizottság további közreműködésére, kivéve az olyan eseteket, ahol a megfelelés hiánya a harmonizált szabvány hiányosságainak tulajdonítható.
- (63) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Az említett hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ foglaltak szerint kell gyakorolni.
- (64) Tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni azon végrehajtási jogi aktusok elfogadására, amelyek meghatározzák, hogy az üzembe helyezést korlátozó esetekről vagy a használat engedélyezésére vonatkozó hatályos követelményekről szóló információt milyen módon kell megadni, valamint amelyek felszólítják a bejelentő tagállamot a bejelentési követelményeket nem vagy már nem teljesítő bejelentett szervezetre vonatkozó szükséges kiigazító intézkedések megtételére,
- (65) Vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni a következőkre vonatkozó végrehajtási jogi aktusok elfogadása esetén: annak meghatározása, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezések bizonyos kategóriái megfelelnek-e a „rádióberendezés” definíciójának; a megfelelőségi információk megadása gyakorlati szabályainak meghatározása; a nyilvántartásba vételre vonatkozó gyakorlati szabályok és az azonosító szám rádióberendezésen való elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályok meghatározása; a bejelentett rádióinterfészek egyenértékűségének megállapítása és a rádióberendezések valamely csoportjába való besorolás. Vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni azon megfelelő rádióberendezésekre vonatkozóan is, amelyek kockázatot jelentenek a személyek egészségére vagy biztonságára, illetve, a közérdek védelmének egyéb szempontjaira vonatkozóan.
- (66) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, ha az emberi egészségre és biztonságra kockázatot jelentő megfelelő rádióberendezésekkel összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges.
- (67) A kialakult gyakorlatnak megfelelően az ezen irányelv értelmében felállított bizottság hasznos szerepet tölthet be az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatos olyan ügyeknek a kivizsgálásában, amelyeket vagy az elnök vagy egy tagállam képviselője vet fel az eljárási szabályzatával összhangban.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (68) Ha az irányelv végrehajtásának vagy megsértésének kivételével az ezen irányelvvel kapcsolatos ügyeket vizsgálnak például a Bizottság szakértői csoportjában, az Európai Parlamentet a meglévő gyakorlatnak megfelelően teljes körűen tájékoztatni kell és rendelkezésére kell bocsátani a hiánytalan dokumentációt, valamint szükség esetén meg kell hívni az ilyen ülésekre.
- (69) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén és – tekintetbe véve különleges tulajdonságait – a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül eljárva meghatározza, hogy indokoltak voltak-e a tagállam által a nem megfelelő rádióberendezések tekintetében hozott intézkedések.
- (70) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (71) Az 1999/5/EK irányelv szerint már forgalomba hozott rádióberendezések forgalmazásának és üzemeltetésének lehetővé tételére átmeneti intézkedéseket kell meghatározni.
- (72) Az európai adatvédelmi biztossal konzultációt folytattak.
- (73) Mivel ezen irányelv célkitűzését, nevezetesen annak biztosítását, hogy a forgalomba hozott rádióberendezések – a belső piac megfelelő működésének biztosítása mellett – megfeleljenek az egészség és a biztonság magas szintű védelmére, továbbá az elektromos összeférhetőség megfelelő szintjének és az eredményes és hatékony rádió-spektrum-használatnak a káros zavarás elkerülése érdekében történő biztosítására vonatkozó követelményeknek, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelmük és hatásaik miatt e célkitűzések jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében említett szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (74) Az 1999/5/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (75) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv szabályozási keretet teremt a rádióberendezések Unión belüli forgalmazása és üzembe helyezése számára.
- (2) Ezt az irányelvet az I. mellékletben felsorolt berendezésekre nem kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(3) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a rádióberendezésekre sem, amelyeket kizárólag a közbiztonságot, a védelmet, az állam biztonságát – beleértve az állam gazdasági jólétét az állambiztonsággal kapcsolatos tevékenységek esetében – érintő tevékenységek során alkalmaznak, vagy amelyeket az állam a büntetőjoghoz kapcsolódó tevékenysége során használ.

(4) Az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kivételektől eltekintve az ezen irányelv hatálya alá tartozó rádióberendezések nem képezik a 2014/35/EU irányelv tárgyát.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „rádióberendezés”: rádiótávközlés és/vagy rádiós helyzetmeghatározás céljából rendeltetésszerűen rádióhullámokat kibocsátó és/vagy vevő elektromos vagy elektronikus termék, illetve olyan elektromos vagy elektronikus termék, amelyet tartozékokkal, például antennával kell kiegészíteni ahhoz, hogy rádiótávközlés és/vagy rádiós helyzetmeghatározás céljából a rendeltetésszerű használat érdekében rádióhullámokat tudjon kibocsátani és/vagy venni;
2. „rádiótávközlés”: rádióhullámokkal történő kommunikáció;
3. „rádiós helymeghatározás”: valamely tárgy helyzetének, sebességének és/vagy más jellemzőinek meghatározása, illetve az e paraméterekre vonatkozó információ megszerzése felhasználva a rádióhullámok terjedésének tulajdonságait;
4. „rádióhullámok”: a 3 000 GHz-nél alacsonyabb frekvenciájú elektromágneses hullámok, amelyek mesterséges irányítás nélkül terjednek a térben;
5. „rádióinterfész”: a rádióspektrum szabályozott használatának meghatározása;
6. „rádióberendezés-csoport”: az ezen irányelv értelmében hasonlóknak tekintendő rádióberendezés-kategóriák és azon rádióinterfészek besorolására szolgáló csoport, amelyekhez a rádióberendezéseket tervezték;
7. „káros zavarás”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkének r) pontjában meghatározott káros zavarás;
8. „elektromágneses zavar”: a 2014/30/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott elektromágneses zavar;
9. „forgalmazás”: rádióberendezések kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása forgalmazás, fogyasztás vagy felhasználás céljából az uniós piacon, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen;
10. „forgalomba hozatal”: a rádióberendezés első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
11. „üzembe helyezés”: a rádióberendezés végfelhasználó általi első használata az Unióban;
12. „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki rádióberendezést gyárt, tervezet vagy gyárttat, és a terméket saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza;
13. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott, hogy meghatározott feladatok céljából a gyártó nevében eljárjon;
14. „importőr”: az Unióban letelepedett, bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó rádióberendezést hoz forgalomba az uniós piacon;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 7-i 2002/21/EK irányelve az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról („Keretirányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

15. „forgalmazó”: bármely, a gyártótól vagy importőrtől különböző természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, aki vagy amely rádióberendezést forgalmaz;
16. „gazdasági szereplő”: a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr és a forgalmazó;
17. „műszaki leírás”: a rádióberendezés által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;
18. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. c) pontjában meghatározott harmonizált szabvány;
19. „akkreditálás”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott akkreditálás;
20. „nemzeti akkreditáló testület”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 11. pontjában meghatározott nemzeti akkreditáló testület;
21. „megfelelőségértékelés”: eljárás, amely bizonyítja a rádióberendezéssel kapcsolatos, az ezen irányelvben foglalt alapvető biztonsági követelmények teljesülését;
22. „megfelelőségértékelő szervezet”: megfelelőségértékelési tevékenységeket folytató szervezet;
23. „visszahívás”: minden olyan intézkedés, amelynek célja a végfelhasználók számára hozzáférhető rádióberendezés visszavétele;
24. „forgalomból történő kivonás”: minden olyan intézkedés, amelynek célja, hogy megelőzze az elektromos berendezés forgalmazását az ellátási láncban;
25. „uniós harmonizációs jogszabály”: minden, a termékek forgalomba hozatalának feltételeit harmonizáló uniós jogszabály;
26. „CE-jelölés”: olyan jelölés, amely által a gyártó jelzi, hogy a rádióberendezés megfelel a jelölés elhelyezéséről rendelkező uniós harmonizációs jogszabályokban rögzített alkalmazandó követelményeknek.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek megállapítják, hogy az elektromos vagy elektronikus termékek egyes kategóriái megfelelnek-e az e cikk (1) bekezdésének 1. pontjában foglalt meghatározásnak. E végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. cikk

Alapvető követelmények

- (1) A rádióberendezést úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa:
 - a) a személyek és háziállatok egészségének és biztonságának védelmét, valamint a tulajdon védelmét, beleértve a 2014/35/EU irányelvben szereplő biztonsági követelmények tekintetében megállapított célkitűzéseket is, de feszültségkorlátozás nélkül;
 - b) az elektromágneses összeférhetőség megfelelő szintjét a 2004/30/EU irányelv szerint.
- (2) A rádióberendezéseket úgy kell kialakítani, hogy a rádióspektrumot eredményesen használják, és egyúttal támogassák a rádióspektrum hatékony használatát.
- (3) A bizonyos kategóriákba vagy csoportokba tartozó rádióberendezéseket úgy kell kialakítani, hogy megfeleljenek a következő alapvető követelményeknek:
 - a) együttműködnek a tartozékokkal, különösen az egységes töltővel;
 - b) a hálózatokon keresztül együttműködnek más rádióberendezésekkel;

- c) az Unió egészében összekapcsolhatók a megfelelő típusú interfészekkel;
- d) nem okoznak kárt a hálózatban vagy annak működésében, és nem élnek vissza a hálózati forrásokkal, amivel a szolgáltatás minőségének elfogadhatatlan romlását okoznák;
- e) biztonsági berendezéseket tartalmaznak a felhasználó és az előfizető személyes adatainak és magánéletének védelmére;
- f) támogatják a csalás elleni védelmet biztosító egyes funkciókat;
- g) támogatják a segélyhívó szolgálatokhoz való hozzáférést biztosító funkciókat;
- h) támogatják azokat a funkciókat, amelyek megkönnyítik a fogyatékos személyek általi használatukat;
- i) támogatnak bizonyos funkciókat annak érdekében, hogy abban az esetben lehet szoftvert a rádióberendezésbe betölteni, ha a rádióberendezés és a szoftver kombinációja bizonyítottan megfelel az előírásoknak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja, hogy az e bekezdés első albekezdése a)–i) pontjában meghatározott követelmények közül melyek vonatkoznak a rádióberendezések egyes kategóriáira vagy csoportjaira.

4. cikk

Tájékoztatás a rádióberendezés és szoftver kombinációk megfelelőségéről

(1) A rádióberendezések, valamint azok rendeltetésszerű használatát lehetővé tevő szoftverek gyártói tájékoztatják a tagállamokat és a Bizottságot arról, hogy a tervezett rádióberendezés-szoftver kombinációk megfelelnek-e a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek. E tájékoztatás a 17. cikkben foglaltakkal összhangban végzett megfelelőségértékelésen alapul, és a VI. mellékletben említett elemeket magában foglaló megfelelési tanúsítvány formájában kell megadni. Az adott rádióberendezés és szoftver kombinációja függvényében a tájékoztatás pontosan meghatározza az értékelt rádióberendezést és szoftvert, és azt folyamatosan naprakészen kell tartani.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény a rádióberendezések mely kategóriáira vagy csoportjaira vonatkozik.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek az e cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kategóriák és csoportok tekintetében meghatározzák a megfelelőségre vonatkozó tájékoztatás megadásának gyakorlati szabályait. E végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. cikk

A rádióberendezések típusainak nyilvántartásba vétele bizonyos kategóriákon belül

(1) A gyártók 2018. június 12-től az e cikk (4) bekezdésében említett központi rendszerben még forgalomba hozataluk előtt nyilvántartásba veszik azokat a rádióberendezés-típusokat, amelyek a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel csak alacsony szintű megfelelőséget mutató kategóriákba tartoznak. Az ilyen rádióberendezés-típusok nyilvántartásba vételekor a gyártók rendelkezésre bocsátják a műszaki dokumentációnak az V. melléklet a), d), e), f), g), h) és i) pontjában felsorolt egyes, vagy indokolt esetben az összes elemét. A Bizottság minden nyilvántartásba vett rádióberendezés-típushoz azonosító számot rendel, amelyet a gyártók elhelyeznek a forgalomba hozott rádióberendezésen.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben – a tagállamok által a 47. cikk (1) bekezdése szerint a rádióberendezés megfelelőségével kapcsolatban benyújtott információk figyelembevételével és az alapvető követelmények végrehajtásának elmulasztása kockázatának értékelését követően – megállapítja, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény a rádióberendezések mely kategóriáira vonatkozik, és hogy a műszaki dokumentáció mely elemeit kell benyújtani.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek az e cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kategóriák tekintetében meghatározzák a nyilvántartásba vételre és az azonosító szám rádióberendezésen való elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat. E végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság központi rendszert bocsát rendelkezésre, amelyben a gyártók rögzíteni tudják az előírt információkat. Az említett rendszer biztosítja a bizalmas jellegű információkhoz való hozzáférés megfelelő ellenőrzését.

(5) Az e cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási idejét követően a 47. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban készített jelentések értékelik e jogi aktusok hatását.

6. cikk

Forgalmazás

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan rádióberendezéseket forgalmazzanak, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek.

7. cikk

Üzembe helyezés és használat

Amennyiben egy rádióberendezés megfelel ennek az irányelvnek, emellett megfelelően telepítik, karbantartják, és rendeltetésszerűen használják, a tagállamok engedélyezik az üzembe helyezését és rendeltetésszerű használatát. A 676/2002/EK határozatból fakadó kötelezettségeik, valamint azon feltételek sérelme nélkül, amelyekhez a frekvenciahasználati engedélyeket az uniós jog, különösen a 2002/21/EK irányelv 9. cikkének (3) és (4) bekezdése alapján kötik, a tagállamok csak akkor vezethetnek be további követelményeket a rádióberendezések üzembe helyezésével és használatával kapcsolatban, ha azokra a rádióspektrum eredményes és hatékony használatával, a káros zavarás és az elektromágneses zavarok elkerülésével, az elektromágneses zavarok elkerülésével, illetve a közegészséggel kapcsolatos okokból van szükség.

8. cikk

A rádióinterfészekre vonatkozó előírások bejelentése és a rádióberendezések csoportjainak kijelölése

(1) A tagállamok a 98/34/EK irányelvben meghatározott eljárással bejelentik azokat a rádióinterfészeket, amelyeket nemzeti szabályozás tárgyává kívánnak tenni, kivéve:

- a) azokat a rádióinterfészeket, amelyek teljes mértékben és eltérés nélkül megfelelnek a 676/2002/EK határozat értelmében a rádióspektrum harmonizált használatáról elfogadott bizottsági határozatoknak; valamint
- b) azokat a rádióinterfészeket, amelyek az e cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal összhangban az Unióban korlátozás nélkül üzembe helyezhető és használható rádióberendezésekhez tartoznak.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek révén meghatározza a bejelentett rádióinterfészek egyenértékűségét, és besorolja azokat a rádióberendezések valamely csoportjába, amelynek részleteit közzéteszik az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A rádióberendezések szabad mozgása

(1) A tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó szempontokkal kapcsolatos okokból nem akadályozhatják az ezen irányelvnek megfelelő rádióberendezések területükön történő forgalmazását.

(2) Szakmai vásárok, kiállítások és hasonló események alkalmával a tagállamok nem akadályozhatják meg, hogy olyan berendezések is kiállíthatók legyenek, amelyek nem felelnek meg ezen irányelvnek, feltéve, hogy egy jól látható felirat egyértelműen jelzi, hogy ezek a rádióberendezések nem forgalmazhatók vagy nem helyezhetők üzembe mindaddig, amíg nem felelnek meg ennek az irányelvnek. Rádióberendezés bemutatására csak abban az esetben kerülhet sor, ha megteszik a tagállamok által előírt megfelelő intézkedéseket a káros interferencia, az elektromágneses zavarok, illetve a személyek és háziállatok egészségének és biztonságának védelmével, valamint a tulajdon védelmével kapcsolatos kockázatok elkerülése érdekében.

II. FEJEZET

A GAZDASÁGI SZEREPLŐK KÖTELEZETTSÉGEI

10. cikk

A gyártók kötelezettségei

(1) Rádióberendezéseik forgalomba hozatalakor a gyártók biztosítják, hogy azok tervezése és gyártása a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel összhangban történt.

(2) A gyártók gondoskodnak arról, hogy a rádióberendezések úgy legyenek kialakítva, hogy legalább egy tagállamban működtetni lehessen őket a spektrumhasználatra vonatkozó előírások megsértése nélkül.

(3) A gyártók elkészítik a 21. cikkben említett műszaki dokumentációt, és elvégzik vagy elvégeztetik a 17. cikkben említett megfelelő megfelelőségértékelési eljárást.

Amennyiben az említett megfelelőségértékelési eljárás során bizonyítást nyer, hogy a rádióberendezés megfelel az alkalmazandó követelményeknek, a gyártók elkészítik az EU-megfelelőségi nyilatkozatot, és elhelyezik a terméken a CE-jelölést.

(4) A gyártók a műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a rádióberendezés forgalomba hozatalát követően tíz évig megőrzik.

(5) A gyártó biztosítja a sorozatgyártás ezen irányelvnek való megfelelőségének fenntartását szolgáló eljárások működését. Megfelelően figyelembe kell venni a rádióberendezés tervezésének és jellemzőinek változásait, valamint azon harmonizált szabványok vagy más műszaki leírások változásait, amelyek alapján a rádióberendezés megfelelőségét megállapították.

Amennyiben a rádióberendezés jelentette kockázatokra tekintettel indokolt, a gyártók a végfelhasználók egészsége és biztonsága érdekében elvégzik a forgalmazott rádióberendezés mintavizsgálatát, kivizsgálják a panaszokat, amelyekről, valamint a nem megfelelő rádióberendezésekről és a nem megfelelő rádióberendezések visszahívásáról szükség esetén nyilvántartást vezetnek, és folyamatosan tájékoztatják a forgalmazókat minden ilyen felügyeleti intézkedésről.

(6) A gyártók biztosítják, hogy az általuk forgalomba hozott rádióberendezésen fel legyen tüntetve a termék azonosítását lehetővé tevő típus-, tétel- vagy sorozatszám vagy egyéb ilyen elem, illetve ha a rádióberendezés mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, akkor a rádióberendezés csomagolása vagy a kísérő dokumentáció tartalmazza az előírt információkat.

(7) A gyártók a rádióberendezésen, illetve ha a rádióberendezés mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, annak csomagolásán vagy a kísérő dokumentációban feltüntetik nevüket, bejegyzett márkanévüket vagy bejegyzett védjegyüket és postai kapcsolattartási címüket. Címként egy olyan pontot jelölnek meg, ahol a gyártóval kapcsolatba lehet lépni. Az elérhetőséget a végfelhasználók és a piacfelügyeleti hatóságok számára könnyen érthető nyelven tüntetik fel.

(8) A gyártók gondoskodnak arról, hogy az érintett tagállam által meghatározott módon a rádióberendezéshez a fogyasztók és más végfelhasználók által könnyen érthető nyelven mellékeljék a használati utasítást és a biztonsági tájékoztatót. A használati utasítás magában kell, hogy foglalja azokat az információkat, amelyekre a rádióberendezés rendeltetésszerű használatához szükség van. Ide tartozik adott esetben a tartozékok és alkatrészek, többek között azon szoftverek leírása, amelyek a rádióberendezés rendeltetésszerű működését lehetővé teszik. Az ilyen használati utasításnak és biztonsági tájékoztatónak, illetve a jelölésnek egyértelműnek, érthetőnek és könnyen értelmezhetőnek kell lennie.

A rendeltetésszerű használat érdekében rádióhullámokat kibocsátó rádióberendezések esetében a következő információkat is fel kell tüntetni:

- a) az(ok) a frekvenciasáv(ok), amely(ek)en a rádióberendezés működik;
- b) az abban a frekvenciasávban vagy azokban a frekvenciasávokban továbbított maximális jelerősség, amely(ek)ben a rádióberendezés üzemel.

(9) A gyártók gondoskodnak arról, hogy minden egyes rádióberendezéshez mellékelve legyen az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példánya vagy az egyszerűsített EU-megfelelőségi nyilatkozat. Amennyiben a terméket egyszerűsített EU-megfelelőségi nyilatkozat kíséri, annak tartalmaznia kell azon internetes címet, ahol az EU-megfelelőségi nyilatkozat teljes szövege elérhető.

(10) Az üzembe helyezésre vonatkozó korlátozások vagy a használat engedélyezésére vonatkozó követelmények esetén a csomagoláson feltüntetett információ elegendő kell, hogy legyen azon tagállam vagy valamely tagállam azon földrajzi területének azonosítására, ahol az üzembe helyezésre vonatkozó korlátozások vagy a használat engedélyezésére vonatkozó hatályos követelmények vannak érvényben. Ezeket az információkat a rádióberendezés használati utasításában ki kell egészíteni. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza ezen információk megadásának módját. A szóban forgó végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(11) Azok a gyártók, amelyek úgy ítélik meg, illetve okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott rádióberendezés nem felel meg ezen irányelv követelményeinek, azonnal meghozzák a szükséges kiigazító intézkedéseket a rádióberendezés megfelelőségének biztosítására, és a rádióberendezést adott esetben kivonják a forgalomból vagy visszahívják. Továbbá amennyiben a rádióberendezés kockázatot jelent, a gyártók erről azonnal tájékoztatják azon tagállamok illetékes nemzeti hatóságait, amelyekben a rádióberendezést forgalmazzák, részletes tájékoztatást adva elsősorban a megfelelés hiányáról és valamennyi elfogadott kiigazító intézkedésről és ezek eredményeiről.

(12) A gyártók valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére az adott hatóság számára könnyen érthető nyelven átadják a rádióberendezés ezen irányelvnek való megfelelőségének igazolásához szükséges összes papíralapú vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt. Amennyiben az említett hatóság kéri, a gyártók együttműködnek vele minden olyan intézkedés terén, amelyeket az általuk forgalomba hozott rádióberendezés jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hoznak.

11. cikk

Meghatalmazott képviselők

- (1) A gyártók írásbeli megbízással meghatalmazott képviselőt nevezhetnek ki.

A 10. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek és a 10. cikk (3) bekezdésében meghatározott műszaki dokumentáció elkészítésére vonatkozó kötelezettség nem képezik a meghatalmazott képviselő megbízatásának részét.

(2) A meghatalmazott képviselő a gyártótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat látja el. A megbízásnak legalább az alábbiak elvégzését kell engedélyeznie a meghatalmazott képviselőnek:

- a) a rádióberendezés forgalomba hozatalát követően tíz évig megőrzi és a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátja az EU-megfelelőségi nyilatkozatot és a műszaki dokumentációt;
- b) átadja az illetékes nemzeti hatóságnak – annak indokolt kérésére – a rádióberendezés megfeleltetése igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt;
- c) az illetékes nemzeti hatóságok kérésére együttműködik velük a megbízatása körébe tartozó rádióberendezés jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében tett intézkedések terén.

12. cikk

Az importőrök kötelezettségei

(1) Az importőrök kizárólag az előírásoknak megfelelő rádióberendezést hozhatnak forgalomba.

(2) A rádióberendezés forgalomba hozatalát megelőzően az importőrök meggyőződnek arról, hogy a gyártó elvégezte a 17. cikkben említett megfeleltetésközpontú eljárást, továbbá hogy a rádióberendezést úgy alakították ki, hogy legalább egy tagállamban működtetni lehet a spektrumhasználatra vonatkozó előírások megsértése nélkül. Gondoskodnak továbbá arról, hogy a gyártó elkészítette a műszaki dokumentációt, a rádióberendezésen fel van tüntetve a CE-jelölés, és mellékelte hozzá a 10. cikk (8), (9) és (10) bekezdésében említett információkat és dokumentumokat, valamint arról, hogy a gyártó teljesítette a 10. cikk (6) és (7) cikkében meghatározott követelményeket.

Amennyiben az importőr úgy ítéli meg, vagy okkal feltételezi, hogy a rádióberendezés nem felel meg a 3. cikkben előírt alapvető követelményeknek, a rádióberendezést nem hozhatja mindaddig forgalomba, amíg el nem végzik rajtuk a megfeleléshez szükséges változtatásokat. Továbbá amennyiben a rádióberendezés kockázatot jelent, az importőr tájékoztatja erről a gyártót, valamint a piacfelügyeleti hatóságokat.

(3) Az importőrök feltüntetik nevüket, bejegyzett márkanevüket vagy bejegyzett védjegyüket és postai kapcsolattartási címüket a rádióberendezésen, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy a kísérő dokumentáción. Ide tartozik az az eset, ha a rádióberendezés mérete nem teszi lehetővé a megfelelő információk elhelyezését, vagy ha az importőröknek fel kell nyitniuk a berendezés csomagolását ahhoz, hogy feltüntessék a nevüket és a címüket a rádióberendezésen. Az elérhetőséget a végfelhasználók és a piacfelügyeleti hatóságok számára könnyen érthető nyelven tüntetik fel.

(4) Az importőrök gondoskodnak arról, hogy a rádióberendezésekhez használati utasítást és biztonsági tájékoztatót mellékeljenek, az érintett tagállam által meghatározott, a fogyasztók és más végfelhasználók által könnyen érthető nyelven.

(5) Az importőrök gondoskodnak arról, hogy mindaddig, amíg egy rádióberendezésért ők felelnek, a rádióberendezés tárolási vagy szállítási feltételei ne veszélyeztessék a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést.

(6) Amennyiben a rádióberendezés jelentette kockázatokra tekintettel indokolt, az importőrök a végfelhasználók egészsége és biztonsága érdekében elvégzik a forgalmazott rádióberendezés mintavizsgálatát, kivizsgálják a panaszokat, amelyekről, valamint a nem megfelelő rádióberendezésekről és a nem megfelelő rádióberendezések visszahívásáról szükség esetén nyilvántartást vezetnek, és folyamatosan tájékoztatják a forgalmazókat minden ilyen felügyeleti intézkedésről.

(7) Azok az importőrök, amelyek úgy ítélik meg, illetve okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott rádióberendezés nem felel meg ezen irányelvnek, azonnal meghozzák a szükséges kiigazító intézkedéseket a rádióberendezés megfelelőségének biztosítására, és adott esetben a rádióberendezést kivonják a forgalomból vagy visszahívják. Továbbá amennyiben a rádióberendezés kockázatot jelent, az importőrök erről azonnal tájékoztatják azon tagállamok illetékes nemzeti hatóságait, amelyekben a rádióberendezést forgalmazzák, részletes tájékoztatást adva elsősorban a megfelelés hiányáról és valamennyi elfogadott kiigazító intézkedésről.

(8) Az importőrök a rádióberendezés forgalomba hozatalát követően a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok számára tíz évig elérhetővé teszik az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát, és biztosítják, hogy a műszaki dokumentáció kérésre e hatóságok rendelkezésére bocsátható legyen.

(9) Az importőrök valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére az adott hatóság számára könnyen érthető nyelven átadják a rádióberendezés megfelelőségének igazolásához szükséges összes papíralapú vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt. Amennyiben az említett hatóság kéri, az importőrök együttműködnek vele az általuk forgalomba hozott rádióberendezés jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében tett intézkedések terén.

13. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

(1) A rádióberendezések forgalmazásakor a forgalmazók az ebben az irányelvben előírt követelményekkel kapcsolatban kellő gondossággal járnak el.

(2) A rádióberendezések forgalmazását megelőzően a forgalmazók ellenőrzik, hogy a rádióberendezésen fel van-e tüntetve a CE-jelölés, mellékeltek-e hozzá az ezen irányelvben előírt dokumentációt, valamint a használati utasítást és a biztonsági tájékoztatót a rádióberendezést forgalmazni szándékozó tagállam fogyasztói és egyéb végfelhasználói által könnyen érthető nyelven, továbbá arról is, hogy a gyártó és az importőr megfelelt-e a 10. cikk (2) és (6)–(10) bekezdésében, valamint a 12. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

Amennyiben a forgalmazó úgy ítéli meg, vagy okkal feltételezi, hogy a rádióberendezés nem felel meg a 3. cikkben előírt alapvető követelményeknek, a rádióberendezést nem forgalmazhatja mindaddig, amíg el nem végzik rajtuk a megfeleléshez szükséges változtatásokat. Továbbá amennyiben a rádióberendezés kockázatot jelent, a forgalmazó tájékoztatja erről a gyártót vagy az importőrt, valamint a piacfelügyeleti hatóságokat.

(3) A forgalmazók gondoskodnak arról, hogy mindaddig, amíg egy rádióberendezésért ők felelnek, a rádióberendezés tárolási vagy szállítási feltételei ne veszélyeztessék a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést.

(4) Azok a forgalmazók, amelyek úgy ítélik meg, illetve okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalmazott rádióberendezés nem felel meg ezen irányelvnek, gondoskodnak arról, hogy meghozzák a szükséges kiigazító intézkedéseket a rádióberendezés megfelelőségének biztosítására, és adott esetben a rádióberendezést kivonják a forgalomból vagy visszahívják. Továbbá amennyiben a rádióberendezés kockázatot jelent, a gyártók erről azonnal tájékoztatják azon tagállamok illetékes nemzeti hatóságait, amelyekben a rádióberendezést forgalmazzák, részletes tájékoztatást adva elsősorban a megfelelés hiányáról és valamennyi elfogadott kiigazító intézkedésről.

(5) A forgalmazók valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére az említett illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják a rádióberendezés megfelelőségének igazolásához szükséges összes papíralapú vagy elektronikus formátumú információt és dokumentációt. Amennyiben az említett hatóság kéri, a forgalmazók együttműködnek vele az általuk forgalmazott rádióberendezés jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében tett intézkedések terén.

14. cikk

Azon esetek, amikor gyártói kötelezettségek vonatkoznak az importőrökre és a forgalmazókra

Amennyiben egy importőr vagy forgalmazó a saját neve vagy védjegye alatt hoz forgalomba rádióberendezést, illetve olyan módon módosít egy már forgalomba hozott rádióberendezést, ami befolyásolja a rádióberendezés ezen irányelvnek való megfelelését, akkor őt ezen irányelv alkalmazásában gyártónak kell tekinteni, és a 10. cikkben a gyártókra előírt kötelezettségek vonatkoznak rájuk.

15. cikk

A gazdasági szereplők azonosítása

A gazdasági szereplőknek kérésre azonosítaniuk kell a piacfelügyeleti hatóságok felé a következőket:

- a) minden olyan gazdasági szereplőt, amely rádióberendezést szállított nekik;
- b) minden olyan gazdasági szereplőt, amelynek ők szállítottak rádióberendezést.

A gazdasági szereplőknek az első bekezdésben előírt információkat a rádióberendezés hozzájuk történő szállítását, illetve az általuk történő szállítását követően tíz évig be kell tudniuk mutatni.

III. FEJEZET

A RÁDIÓBERENDEZÉSEK MEGFELELŐSÉGE

16. cikk

A rádióberendezések megfelelőségének vélelmezése

Amennyiben a rádióberendezések megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak, illetve azok egy részének, úgy vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 3. cikkben meghatározott azon alapvető követelményeknek is, amelyekre e szabványok vagy részeik vonatkoznak.

17. cikk

Megfelelőségértékelési eljárások

(1) A gyártó a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelés céljából elvégzi a rádióberendezés megfelelőségértékelését. A megfelelőségértékelésnél figyelembe kell venni valamennyi rendeltetésszerű üzemeltetési körülményt, továbbá a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alapvető követelmény tekintetében figyelembe kell venni az ésszerűen előrelátható feltételeket is. Amennyiben a rádióberendezés különféle konfigurációkban is üzemelhet, a megfelelőségértékelésnek meg kell erősítenie azt, hogy a rádióberendezés valamennyi konfiguráció esetében megfelel a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek.

(2) A gyártók a következő megfelelőségértékelési eljárások valamelyikével bizonyítják, hogy a rádióberendezések megfelelnek a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeknek:

- a) a II. mellékletben meghatározott belső gyártásellenőrzés;
- b) EU-típusvizsgálat, amelyet a III. mellékletben meghatározott, belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelés követ;
- c) a IV. melléklet szerinti teljes körű minőségbiztosításon alapuló megfelelőség.

(3) Amennyiben a gyártó az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványok segítségével vizsgálta, hogy a rádióberendezés megfelel-e a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeknek, az alábbi eljárások valamelyikét választja:

- a) a II. mellékletben meghatározott belső gyártásellenőrzés;
- b) EU-típusvizsgálat, amelyet a III. mellékletben meghatározott, belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelés követ;
- c) a IV. melléklet szerinti teljes körű minőségbiztosításon alapuló megfeleléség.

(4) Amennyiben a gyártó nem vagy csak részben az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványok segítségével vizsgálta, hogy a rádióberendezés megfelel-e a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeknek, illetve amennyiben ilyen harmonizált szabványok nem léteznek, a rádióberendezést az alapvető követelmények tekintetében az alábbi eljárások valamelyikének kell alávetni:

- a) EU-típusvizsgálat, amelyet a III. mellékletben meghatározott, belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelés követ;
- b) a IV. melléklet szerinti teljes körű minőségbiztosításon alapuló megfeleléség.

18. cikk

EU-megfeleléségi nyilatkozat

(1) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat igazolja, hogy a 3. cikkben meghatározott alapvető követelmények bizonyítottan teljesültek.

(2) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat szerkezete megfelel a VI. mellékletben meghatározott mintának, tartalmazza az abban a mellékletben meghatározott elemeket, és azt folyamatosan aktualizálják. Az egyszerűsített nyilatkozatot le kell fordítani az azon tagállam által kívánt nyelvre vagy nyelvekre, amelynek területén a rádióberendezést forgalomba hozták vagy forgalmazzák.

A 10. cikk (9) bekezdésében említett, egyszerűsített EU-megfeleléségi nyilatkozat a VII. mellékletben meghatározott elemekből áll, és azt folyamatosan naprakészen kell tartani. Az egyszerűsített nyilatkozatot le kell fordítani az azon tagállam által kívánt nyelvre vagy nyelvekre, amelynek piacán a rádióberendezést forgalomba hozták vagy forgalmazzák. Az EU-megfeleléségi nyilatkozat teljes szövegét elérhetővé kell tenni az egyszerűsített EU-megfeleléségi nyilatkozatban említett internetes címen keresztül az azon tagállam által kívánt nyelven vagy nyelveken, amelynek piacán a rádióberendezést forgalomba hozták vagy forgalmazzák.

(3) Amennyiben a rádióberendezésre több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfeleléségi nyilatkozatot ír elő, elég egyetlen EU-megfeleléségi nyilatkozatot kiállítani valamennyi ilyen uniós jogi aktus vonatkozásában. Ez a nyilatkozat tartalmazza az érintett uniós jogi aktusok azonosítását, ideértve közzétételük hivatkozásait is.

(4) Az EU-megfeleléségi nyilatkozat kiállításával a gyártó felelősséget vállal a rádióberendezés ezen irányelvben meghatározott követelményeknek való megfeleléséért.

19. cikk

A CE-jelölésre vonatkozó általános elvek

(1) A CE-jelölésre a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében meghatározott általános elvek vonatkoznak.

(2) Ha a rádióberendezés jellege ezt kívánja, 5 mm-nél kisebb CE-jelölést is el lehet helyezni rajta, feltéve, hogy a jelölés látható és olvasható marad.

20. cikk

A CE-jelölésnek és a bejelentett szervezet azonosító számának elhelyezésére vonatkozó szabályok és feltételek

(1) A CE-jelölést jól láthatóan, olvashatóan és letörölhetetlenül kell elhelyezni a rádióberendezésen vagy annak adat-tábláján, kivéve, ha erre a rádióberendezés jellege miatt nincs mód, vagy ez nem indokolt. A CE-jelölést a csomagoláson is el kell helyezni láthatóan és olvashatóan.

(2) A CE-jelölést a rádióberendezés forgalomba hozatala előtt kell elhelyezni a rádióberendezésen.

(3) A CE-jelölést a bejelentett szervezet azonosító száma követi, amennyiben a IV. mellékletben meghatározott megfelelőségértékelési eljárást alkalmazzák.

A bejelentett szervezet azonosító száma ugyanolyan méretű kell, hogy legyen, mint a CE-jelölés.

A bejelentett szervezet azonosító számát vagy maga a bejelentett szervezet, vagy annak utasításai alapján a gyártó, illetve annak meghatalmazott képviselője helyezi el.

(4) A tagállamok a meglévő mechanizmusokra támaszkodnak a CE-jelölést szabályozó rendszer megfelelő alkalmazása céljából, és a jelölések nem megfelelő használata esetén meghozzák a szükséges intézkedéseket.

21. cikk

Műszaki dokumentáció

(1) A műszaki dokumentáció az összes olyan módszer releváns adatait és részleteit tartalmazza, amelyet a gyártó a rádióberendezés 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelése érdekében alkalmazott. A dokumentációnak legalább az V. mellékletben meghatározott elemeket tartalmaznia kell.

(2) A műszaki dokumentációt a rádióberendezés forgalomba hozatala előtt kell összeállítani, és azt folyamatosan naprakészen kell tartani.

(3) A EU-típusvizsgálati eljárásokkal kapcsolatos műszaki dokumentáció és levélváltás nyelve vagy a bejelentett szervezet székhelye szerinti tagállam valamely hivatalos nyelve, vagy bármely, e szervezet számára elfogadható más nyelv.

(4) Amennyiben a műszaki dokumentáció nem felel meg e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének, azaz nem tartalmaz kellőképpen releváns adatokat a rádióberendezés 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelésének érdekében alkalmazott módszerekről, a piacfelügyeleti hatóság felkérheti a gyártót vagy az importőrt, hogy meghatározott határidőn belül egy, a piacfelügyeleti hatóság számára megfelelő szervezettel saját költségére végeztesen vizsgálatot, amely során ellenőrzik, hogy a rádióberendezés megfelel-e a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek.

IV. FEJEZET

A MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELŐ SZERVEZETEK BEJELENTÉSE

22. cikk

Bejelentés

A tagállamok bejelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak azokat a szervezeteket, amelyeket felhatalmaztak az ezen irányelv szerinti, harmadik fél által végzendő megfelelőségértékelési feladatok ellátására.

23. cikk

Bejelentő hatóságok

- (1) A tagállamok kijelölnek egy bejelentő hatóságot, amely felelősséget vállal a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez és bejelentéséhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért, valamint a bejelentett szervezetek felügyeletéért, ideértve a 28. cikk rendelkezéseinek való megfelelést is.
- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett értékelést és felügyeletet egy, a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testület végzi el az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban.
- (3) Amennyiben a bejelentő hatóság az (1) bekezdés szerinti értékelést, bejelentést vagy felügyeletet átruházza vagy más módon egy olyan szervezetre bízta, amely nem kormányzati szervezet, akkor e szervezetnek jogi személynek kell lennie, és értelemszerűen meg kell felelnie a 24. cikkben foglalt követelményeknek. Emellett a szervezetnek gondoskodnia kell a tevékenységeivel összefüggő felelősség kérdésének teljes körű rendezéséről.
- (4) A bejelentő hatóság teljes felelősséget vállal a (3) bekezdésben említett szervezet által elvégzett feladatokért.

24. cikk

A bejelentő hatóságokra vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentő hatóságot úgy kell létrehozni, hogy ne alakuljon ki összeférhetetlenség a megfelelőségértékelő szervezetekkel.
- (2) A bejelentő hatóság szervezetét és működési rendjét úgy kell kialakítani, hogy biztosítva legyen tevékenységeinek objektivitása és pártatlansága.
- (3) A bejelentő hatóság szervezetét úgy kell kialakítani, hogy a bejelentett szervezetek bejelentésével összefüggésben minden döntést olyan, kellően felkészült személy hozzon meg, aki az értékelés elvégzésében nem vett részt.
- (4) A bejelentő hatóság kereskedelmi vagy piaci alapon nem kínálhat vagy végezhet olyan tevékenységet, amelyet a megfelelőségértékelő szervezetek végeznek, illetve nem nyújthat szaktanácsadási szolgáltatást.
- (5) A bejelentő hatóság bizalmasan kezeli a hozzá beérkező információkat.
- (6) A bejelentő hatóság elegendő számú felkészült személyzettel rendelkezik feladatai megfelelő ellátására.

25. cikk

A bejelentő hatóságok tájékoztatási kötelezettségei

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a megfelelőségértékelő szervezetek értékelésére és bejelentésére, valamint a bejelentett szervezetek felügyeletére irányuló eljárásairól, továbbá ezek bármilyen változásáról.

A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat.

26. cikk

A bejelentett szervezetekre vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentés érdekében a megfelelőségértékelő szervezet teljesíti a (2)–(11) bekezdésben meghatározott követelményeket.
- (2) A megfelelőségértékelő szervezet egy tagállam nemzeti jogszabályai szerint jön létre, és jogi személyiséggel rendelkezik.

(3) A megfelelőségértékelő szervezet olyan harmadik fél, amely független az általa értékelt szervezettől vagy rádióberendezéstől.

Ilyen szervezetnek tekinthető az a szervezet is, amely az általa értékelt rádióberendezés tervezésében, gyártásában, szállításában, összeszerelésében, használatában vagy karbantartásában részt vevő vállalkozásokat képviselő üzleti szerveződésekhez vagy szakmai szövetségekhez tartozik, feltéve, hogy függetlenségét és az összeférhetetlenség hiányát igazolni tudja.

(4) A megfelelőségértékelő szervezet, valamint annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző személyzete nem lehet annak a rádióberendezésnek a tervezője, gyártója, szállítója, üzembe helyezője, vásárlója, tulajdonosa, felhasználója vagy karbantartója, amelyet értékeli, valamint nem lehet e felek képviselője sem. Ez nem zárja ki az értékelt rádióberendezések felhasználását a megfelelőségértékelő szervezet működésének biztosítására, illetve az ilyen rádióberendezések személyes célra történő használatát sem.

A megfelelőségértékelő szervezet, valamint annak felső szintű vezetése és megfelelőségértékelést végző személyzete nem vehet részt közvetlenül e rádióberendezések tervezésében, gyártásában vagy kialakításában, forgalomba hozatalában, üzembe helyezésében, használatában vagy karbantartásában, és nem képviselhet ilyen tevékenységben részt vevő feleket sem. Nem vehet részt továbbá olyan tevékenységben, amely veszélyeztetné a bejelentett megfelelőségértékelési tevékenységekkel kapcsolatos döntéshozói függetlenségét vagy feddhetetlenségét. Ez különösen érvényes a szaktanácsadási szolgáltatásokra.

A megfelelőségértékelő szervezetek biztosítják, hogy leányvállalataik és alvállalkozóik tevékenysége ne befolyásolja megfelelőségértékelési tevékenységeik bizalmas jellegét, objektivitását és pártatlanságát.

(5) A megfelelőségértékelő szervezetek és személyzetük a megfelelőségértékelési tevékenységeket az adott területtel kapcsolatos legmagasabb szintű szakmai feddhetetlenséggel és a szükséges műszaki szaktudással végzik el, és függetlenek minden olyan, különösen az ilyen tevékenységek eredményeiben érdekelt személyektől vagy személyek csoportjaitól eredő – főként pénzügyi – nyomásgyakorlástól és ösztönzéstől, amely befolyásolhatná döntésüket vagy megfelelőségértékelési tevékenységeik eredményeit.

(6) A megfelelőségértékelő szervezet alkalmas a számára a III. és a IV. melléklet által elrendelt valamennyi olyan megfelelőségértékelési feladat elvégzésére, amelyek elvégzésére bejelentették, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat a megfelelőségértékelő szervezet maga végzi el, vagy a nevében és felelősségi körében végzik el.

A megfelelőségértékelő szervezet – mindig és minden egyes megfelelőségértékelési eljárás, valamint a rádióberendezések minden olyan fajtája vagy kategóriája tekintetében, amelyre bejelentették – rendelkezik a következőkkel:

- a) olyan személyzet, amely műszaki ismeretekkel, valamint elegendő és megfelelő tapasztalattal rendelkezik a megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséhez;
- b) azon eljárások leírása, amelyek szerint a megfelelőségértékelést végzik, biztosítva ezen eljárások átláthatóságát és megismételhetőségét. Rendelkezik megfelelő stratégiákkal és eljárásokkal a bejelentett szervezetenként végzett feladatoknak és egyéb tevékenységeinek elkülönítésére;
- c) olyan eljárások, amelyek segítségével tevékenysége végzése során megfelelően figyelembe tudja venni egy vállalkozás méretét, azon ágazatot, amelyben az tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozatjellegét.

A megfelelőségértékelő szervezet rendelkezik a megfelelőségértékelési tevékenységekkel kapcsolatos műszaki és adminisztratív feladatok megfelelő ellátásához szükséges eszközökkel.

- (7) A megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséért felelős személyzet a következőkkel rendelkezik:
- a) alapos műszaki és szakképzettség, amely kiterjed az összes olyan megfelelőségértékelési tevékenységre, amelyekre a megfelelőségértékelő szervezetet bejelentették;
 - b) megfelelő ismeretek az általuk végzett értékelések követelményeiről és megfelelő hatáskör az ilyen értékelések elvégzésére;
 - c) A 3. cikkben meghatározott alapvető követelmények, az alkalmazandó harmonizált szabványok, valamint az uniós harmonizációs jogszabályok és a nemzeti jogszabályok alkalmazandó rendelkezéseinek megfelelő ismerete és megértése;
 - d) az értékelés elvégzését bizonyító EU-típusvizsgálati tanúsítványok vagy minőségbiztosítási rendszerek jóváhagyásai, nyilvántartások és jelentések elkészítéséhez szükséges alkalmasság.

(8) Biztosítani kell a megfelelőségértékelő szervezet, valamint annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkavállalója pártatlanságát.

A megfelelőségértékelő szervezet felső szintű vezetésének és a megfelelőségértékelést végző munkavállalójának javadalmazása nem függhet az elvégzett értékelések számától vagy azok eredményétől.

(9) A megfelelőségértékelő szervezetek felelősségbiztosítást kötnek, kivéve, ha a felelősséget a nemzeti jog szerint az állam vállalja át, vagy ha a tagállam közvetlenül maga felel a megfelelőségértékelésért.

(10) A megfelelőségértékelő szervezet személyzete betartja a szakmai titoktartás követelményeit minden olyan információ tekintetében, amely a III. és a IV. melléklet vagy az azt átültető nemzeti jogszabály rendelkezései alapján ellátott feladataik végrehajtása során jutott birtokukba, kivéve annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, ahol a szervezet tevékenységét gyakorolja. A tulajdonjogokat védelmezni kell.

(11) A megfelelőségértékelő szervezetek részt vesznek a vonatkozó szabványosítási tevékenységekben, a rádióberendezések területét érintő szabályozási tevékenységekben és a frekvenciatervezésben, valamint az alkalmazandó uniós harmonizációs jogszabály alapján létrehozott, a bejelentett szervezeteket koordináló csoport tevékenységeiben, illetve gondoskodnak arról, hogy a megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzetük tájékoztatást kapjon ezekről, továbbá általános útmutatóként alkalmazzák az említett csoport munkája eredményeként létrejött adminisztratív döntéseket és dokumentumokat.

27. cikk

A bejelentett szervezetek megfelelőségének vélelmezése

Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy megfelel az olyan vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben rögzített kritériumoknak, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, akkor vélelmezik, hogy megfelel a 26. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

28. cikk

A bejelentett szervezetek leányvállalatai és alvállalkozói

(1) Amennyiben a bejelentett szervezet bizonyos megfelelőségértékelési feladatokat alvállalkozásba ad, vagy leányvállalatot bíz meg velük, biztosítja, hogy az alvállalkozó vagy a leányvállalat megfelel a 26. cikkben meghatározott követelményeknek, és ennek megfelelően tájékoztatja erről a bejelentő hatóságot.

- (2) A bejelentett szervezetek teljes felelősséget vállalnak az alvállalkozók vagy leányvállalatok által elvégzett feladatokért, függetlenül attól, hogy azok hol vannak letelepedve.
- (3) Tevékenységeket alvállalkozásba adni vagy leányvállalattal elvégeztetni csak az ügyfél beleegyezésével lehet.
- (4) A bejelentett szervezetek a bejelentő hatóság számára elérhetővé teszik az alvállalkozó vagy a leányvállalat szakmai képzésének értékelésére és az általuk a III. és a IV. melléklet szerint elvégzett munkára vonatkozó dokumentumokat.

29. cikk

Bejelentés iránti kérelem

- (1) A megfelelőségértékelő szervezet bejelentés iránti kérelmet nyújt be a székhelye szerinti tagállam bejelentő hatóságához.
- (2) A bejelentés iránti kérelemhez mellékelik azon megfelelőségértékelési tevékenység, megfelelőségértékelési modul vagy modulok és azon rádióberendezések leírását, amelyek tekintetében a szervezet szakmailag alkalmasnak tekinti magát, továbbá – amennyiben van ilyen – a nemzeti akkreditáló testület által kiállított akkreditációs tanúsítványt, amely tanúsítja, hogy a megfelelőségértékelő szervezet teljesíti a 26. cikkben rögzített követelményeket.
- (3) Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet nem tud akkreditációs tanúsítványt bemutatni, a bejelentő hatóságnak benyújt minden a 26. cikkben rögzített követelményeknek való megfelelésének igazolásához, elismeréséhez és rendszeres ellenőrzéséhez szükséges igazoló dokumentumot.

30. cikk

Bejelentési eljárás

- (1) A bejelentő hatóságok csak olyan megfelelőségértékelő szervezeteket jelenthetnek be, amelyek megfelelnek a 26. cikkben meghatározott követelményeknek.
- (2) A bejelentő hatóságok a Bizottság és a többi tagállam értesítésére a Bizottság által kifejlesztett és kezelt elektronikus bejelentési eszközt használják.
- (3) A bejelentés részletes információkat tartalmaz a megfelelőségértékelési tevékenységekről, a megfelelőségértékelési modulról vagy modulokról, a szóban forgó rádióberendezésről, tartalmazza továbbá a szakmai alkalmasság megfelelő igazolását.
- (4) Amennyiben a bejelentés nem a 29. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási tanúsítványon alapul, a bejelentő hatóság benyújtja a Bizottságnak és a többi tagállamnak a megfelelőségértékelő szervezet alkalmasságát igazoló dokumentumokat, valamint gondoskodik azokról a megfelelő intézkedésekről, amelyek biztosítják a szervezet rendszeres felügyeletét és azt, hogy az továbbra is megfeleljen a 26. cikkben meghatározott követelményeknek.
- (5) Az érintett szervezet csak akkor láthatja el egy bejelentett szervezet tevékenységeit, ha a Bizottság vagy a többi tagállam – akkreditálási tanúsítvány használata esetén a bejelentést követő két héten belül, akkreditálás hiányában a bejelentést követő két hónapon belül – nem emelt kifogást.

Ezen irányelv alkalmazásában csak ilyen szervezet tekinthető bejelentett szervezetnek.

- (6) A bejelentő hatóság értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot a bejelentés bármely későbbi változásáról.

31. cikk

Azonosító számok és a bejelentett szervezetek listája

- (1) A Bizottság a bejelentett szervezetet azonosító számmal látja el.

A Bizottság egyetlen azonosító számot ad ki még akkor is, ha a szervezetet több uniós jogi aktus szerint is bejelentik.

- (2) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az ezen irányelv szerint bejelentett szervezetek listáját, beleértve a hozzájuk rendelt azonosító számokat és azokat a tevékenységeket is, amelyekre bejelentették őket.

A Bizottság biztosítja, hogy a listát folyamatosan naprakészen tartsák.

32. cikk

A bejelentés változásai

- (1) Amennyiben a bejelentő hatóság megállapítja, vagy tájékoztatják arról, hogy a bejelentett szervezet már nem teljesíti a 26. cikkben meghatározott követelményeket, vagy elmulasztja teljesíteni kötelezettségeit, akkor a bejelentő hatóság adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a bejelentést, attól függően, hogy mennyire súlyos mértékben mulasztották el teljesíteni a követelményeket vagy kötelezettségeket. Erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

- (2) Amennyiben a bejelentést korlátozzák, felfüggesztik vagy visszavonják, illetve ha a bejelentett szervezet megszüntette tevékenységét, a bejelentő tagállam megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az említett szervezet dokumentációját vagy egy másik bejelentett szervezet dolgozza fel, vagy pedig kérésre az illetékes bejelentő vagy piacfelügyeleti hatóságok számára elérhető legyen.

33. cikk

A bejelentett szervezet alkalmasságának vitatása

- (1) A Bizottság kivizsgál minden olyan esetet, amikor kétségei támadnak, vagy mások kétségüket közlik vele a bejelentett szervezet alkalmasságával, illetve azzal kapcsolatban, hogy a bejelentett szervezet folyamatosan eleget tesz-e a rá vonatkozó követelményeknek, és teljesíti-e kötelezettségeit.

- (2) A bejelentő tagállam kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátja az érintett bejelentett szervezet bejelentésének vagy szakmai alkalmassága fenntartásának alapjául szolgáló összes információt.

- (3) A Bizottság biztosítja a vizsgálati során kapott különleges adatok bizalmas kezelését.

- (4) Ha a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy egy bejelentett szervezet nem vagy már nem tesz eleget a bejelentése alapjául szolgáló követelményeknek, végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben felszólítja a bejelentő tagállamot a szükséges kiigazító intézkedések megtételére, ideértve szükség esetén a bejelentés visszavonását is.

A végrehajtási jogi aktust a 45. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

34. cikk

A bejelentett szervezetek működési kötelezettségei

- (1) A bejelentett szervezetek a III. és a IV. mellékletben előírt megfelelőségértékelési eljárásokkal összhangban végzik el a megfelelőségértékelést.

(2) A megfelelőségértékelést az arányosság elvével összhangban, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen terhek elkerülésével végzik el. A megfelelőségértékelő szervezetek a vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott rádióberendezés-technológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozat jellegét megfelelően figyelembe véve végzik tevékenységüket.

Ennek során ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk a rádióberendezés ezen irányelvnek való megfeleléséhez szükséges szigorúság mértékét és a védelem szintjét.

(3) Amennyiben a bejelentett szervezet megállapítja, hogy a gyártó nem teljesítette a 3. cikkben, a megfelelő harmonizált szabványokban vagy egyéb műszaki leírásokban megállapított alapvető követelményeket, akkor felszólítja a gyártót a megfelelő kiigazító intézkedések megtételére, és nem ad ki EU-típusvizsgálati tanúsítványt vagy minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó jóváhagyást.

(4) Amennyiben az EU-típusvizsgálati tanúsítvány vagy a minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó jóváhagyás kiadását követően, a megfelelőség felügyelete keretében a bejelentett szervezet megállapítja, hogy a rádióberendezés már nem megfelelő, akkor felszólítja a gyártót a megfelelő kiigazító intézkedések megtételére, és szükség esetén felfüggeszti vagy visszavonja az EU-típusvizsgálati tanúsítványt vagy a minőségbiztosítási rendszer jóváhagyását.

(5) Ha a kiigazító intézkedéseket nem teszik meg, vagy nem érik el a kívánt hatást, a bejelentett szervezet adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja az EU-típusvizsgálati tanúsítványokat vagy a minőségbiztosítási rendszer jóváhagyásait.

35. cikk

Fellebbezés a bejelentett szervezetek döntésével szemben

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bejelentett szervezet döntése ellen fellebbezési eljárást lehessen kezdeményezni.

36. cikk

A bejelentett szervezetek tájékoztatási kötelezettsége

(1) A bejelentett szervezetek a következőkről tájékoztatják a bejelentő hatóságot a következőkről:

- a) az EU-típusvizsgálati tanúsítványnak vagy a minőségbiztosítási rendszer jóváhagyásának a III. és a IV. melléklettel összhangban történő bárminemű elutasítása, korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása;
- b) azokról a körülményekről, amelyek érinthetik a bejelentés hatályát vagy feltételeit;
- c) a piacfelügyeleti hatóságoktól a megfelelőségértékelési tevékenységek kapcsán hozzájuk beérkezett valamennyi információkérés;
- d) kérésre a bejelentésük hatálya alá tartozó megfelelőségértékelési tevékenységek, valamint minden más elvégzett tevékenység, köztük a határon átnyúló tevékenységek és a tevékenységek alvállalkozásba adása.

(2) A bejelentett szervezetek a III. és a IV. melléklet követelményeivel összhangban az ezen irányelv szerint bejelentett, ugyanazokra a rádióberendezés-kategóriákra kiterjedő megfelelőségértékelési tevékenységeket végző más szervezetek rendelkezésére bocsátanak minden releváns információt a negatív és – kérésre – a pozitív megfelelőségértékelési eredményekkel kapcsolatban.

(3) A bejelentett szervezetek teljesítik a III. és a IV. mellékletben meghatározott tájékoztatási kötelezettségeket.

37. cikk

Tapasztalatcsere

A Bizottság gondoskodik a tagállamok bejelentéssel kapcsolatos szakpolitikai intézkedésekért felelős nemzeti hatóságai közötti tapasztalatcsere megszervezéséről.

38. cikk

A bejelentett szervek koordinálása

A Bizottság biztosítja, hogy megfelelő koordináció és együttműködés jöjjön létre az ezen irányelv szerint bejelentett szervezetek között, és az a bejelentett szervezetek ágazati csoportja formájában megfelelően működjön.

A tagállamok biztosítják, hogy az általuk bejelentett szervezetek közvetlenül vagy kijelölt képviselőkön keresztül részt vegyenek a csoport munkájában.

V. FEJEZET

UNIÓS PIACFELÜGYELET, AZ UNIÓS PIACRA BELÉPŐ RÁDIÓBERENDEZÉSEK ELLENŐRZÉSE ÉS AZ UNIÓS VÉDINTÉZKEDÉSI ELJÁRÁS

39. cikk

Uniósi piacfelügyelet és az uniós piacra belépő rádióberendezések ellenőrzése

A rádióberendezésekre a 765/2008/EK rendelet 15. cikkének (3) bekezdése, valamint 16–29. cikke vonatkozik.

40. cikk

A kockázatot jelentő rádióberendezések kezelésére vonatkozó nemzeti szintű eljárások

(1) Ha valamelyik tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elégséges indokuk van azt feltételezni, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó rádióberendezés jelent a személyek egészségére és biztonságára, illetve a közérdek védelmének ezen irányelv hatálya alá tartozó egyéb szempontjait tekintve, akkor elvégzik az érintett rádióberendezés ebben az irányelvben meghatározott összes vonatkozó követelményre kiterjedő ellenőrzését. Az érintett gazdasági szereplők e célból a szükséges módon együttműködnek a piacfelügyeleti hatóságokkal.

Amennyiben az első albekezdésben említett értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy a rádióberendezés nem felel meg az ebben az irányelvben megállapított követelményeknek, akkor haladéktalanul felszólítják az érintett gazdasági szereplőt az ahhoz szükséges kiigazító intézkedések megtételére, hogy a rádióberendezés megfeleljen az említett követelményeknek, vagy – egy általuk meghatározott, a kockázat jellegével arányos, ésszerű határidőn belül – kivonják a rádióberendezést a forgalomból, vagy visszahívják azt.

A piacfelügyeleti hatóságok tájékoztatják erről az érintett bejelentett szervezetet.

Az e bekezdés második albekezdésében említett intézkedésekre a 765/2008/EK rendelet 21. cikke alkalmazandó.

(2) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy a megfelelés hiánya nem csak a nemzeti területükre korlátozódik, akkor tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azokról az intézkedésekről, amelyek meghozatalára felszólították a gazdasági szereplőt.

(3) A gazdasági szereplő biztosítja, hogy minden megfelelő kiigazító intézkedést meghoz az uniós piacon általa forgalmazott, valamennyi érintett rádióberendezés tekintetében.

(4) Amennyiben az érintett gazdasági szereplő nem hozza meg a megfelelő kiigazító intézkedéseket az (1) bekezdés második albekezdésében említett határidőn belül, a piacfelügyeleti hatóságok minden megfelelő átmeneti intézkedést meghoznak az országukban forgalmazott rádióberendezés betiltására vagy korlátozására, forgalomból történő kivonására vagy visszahívására.

A piacfelügyeleti hatóságok ezekről az intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

(5) A (4) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatásban megadják az összes rendelkezésre álló adatot, különösen a nem megfelelő rádióberendezés azonosításához szükséges adatokat, a rádióberendezés származási helyét, a megfelelés állítólagos hiányának és a felmerülő kockázatnak a jellegét, a meghozott tagállami intézkedések jellegét és időtartamát, valamint az érintett gazdasági szereplő által felhozott érveket. A piacfelügyeleti hatóságok külön jelzik, hogy a megfelelés hiánya a következők egyike miatt következett-e be:

- a) a rádióberendezés nem tesz eleget a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek; vagy
- b) a megfelelőség vélelmezését megalapozó, a 16. cikkben említett harmonizált szabványok hiányosságai.

(6) Az eljárást e cikk értelmében kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és azokról a további információkról, amelyek az érintett rádióberendezés megfelelésének hiányáról a rendelkezésükre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet az elfogadott nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.

(7) Amennyiben a (4) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül egyik tagállam és a Bizottság sem emel kifogást az egyik tagállam által hozott átmeneti intézkedéssel szemben, az intézkedés indokoltnak tekintendő.

(8) Az érintett rádióberendezéssel kapcsolatban a tagállamok gondoskodnak a megfelelő korlátozó intézkedések haladéktalan meghozataláról, így például a rádióberendezés forgalomból való kivonásáról.

41. cikk

Unió védintézkedési eljárás

(1) Amennyiben a 40. cikk (3) és (4) bekezdésében rögzített eljárás befejezését követően kifogást emelnek egy tagállam valamelyik intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós jogszabályokkal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a nemzeti intézkedést. Az értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el arról, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e.

A Bizottság határozatának címzettje az összes tagállam, és azt haladéktalanul megküldi számukra, valamint a megfelelő gazdasági szereplőknek vagy szereplőknek.

(2) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik, valamennyi tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem megfelelő rádióberendezést kivonja piacáról, és erről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a nemzeti intézkedést indokolatlannak ítélik, az érintett tagállam visszavonja azt.

(3) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik, és a rádióberendezés megfelelésének hiánya az ezen irányelv 40. cikke (5) bekezdésének b) pontjában említett harmonizált szabványok hiányosságainak eredménye, akkor a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.

42. cikk

Az előírásoknak megfelelő rádióberendezések, amelyek kockázatot jelentenek

(1) Amennyiben egy tagállam a 40. cikk (1) bekezdése szerinti értékelés elvégzését követően megállapítja, hogy bár a rádióberendezés megfelel ennek a irányelvnek, azonban mégis kockázatot jelent a személyek egészségére vagy biztonságára, vagy a közérdek védelmének valamely más vonatkozására, felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy előírásának megfelelően a kockázat jellegével arányosan ésszerű időn belül vagy tegyen megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az érintett pirotechnikai termék a forgalomba hozatalkor többé ne jelentsen kockázatot, vagy vonja ki a pirotechnikai terméket a forgalomból vagy hívja vissza azt

(2) A gazdasági szereplő az uniós piacon általa forgalmazott valamennyi érintett rádióberendezés tekintetében kiigazító intézkedést hoz.

(3) A tagállam erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot. A tájékoztatásban meg kell adni az összes rendelkezésre álló adatot, különösen az érintett rádióberendezés azonosításához szükséges adatokat, a rádióberendezés származási helyét és értékesítési láncát, a felmerülő kockázat jellegét, valamint a meghozott tagállami intézkedések jellegét és időtartamát.

(4) A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a meghozott nemzeti intézkedéseket. Az értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben határozatot hoz arról, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e, és szükség esetén megfelelő intézkedésekre tesz javaslatot.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 45. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A személyek egészségének és biztonságának védelmével kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 45. cikk (4) bekezdésében említett eljárással összhangban azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(5) A Bizottság határozatának címzettje az összes tagállam, és határozatát haladéktalanul megküldi számukra, valamint a megfelelő gazdasági szereplőnek vagy szereplőknek.

43. cikk

Az alaki megfelelés hiánya

(1) A 40. cikk sérelme nélkül, ha egy tagállam a következő megállapítások egyikére jut, akkor felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy vessen véget a megfelelés érintett hiányának:

- a) a CE-jelölést a 765/2008/EK rendelet 30. cikkét vagy ezen irányelv 20. cikkét megsértve helyezték el;
- b) a CE-jelölést nem helyezték el;
- c) a bejelentett szervezet azonosító számát – a IV. mellékletben előírt megfelelőségértékelési eljárás alkalmazásakor – a 20. cikket megsértve helyezték el vagy nem helyezték el;
- d) nem készítették el EU-megfelelőségi nyilatkozatot;
- e) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot helytelenül készítették el;
- f) a műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre vagy hiányos;

- g) a 10. cikk (6) vagy (7) bekezdésében, illetve a 12. cikk (3) bekezdésében említett információt egyáltalán nem, hamisan vagy hiányosan tüntették fel;
- h) a rádióberendezéshez nem mellékeltek az annak rendeltetésszerű használatához szükséges információkat, az EU-megfelelőségi nyilatkozatot vagy a használatára vonatkozó korlátozásokat, amelyeket az irányelv a 10. cikk (8), (9), illetve (10) bekezdésében ír elő;
- i) a gazdasági szereplők azonosítására vonatkozó, a 15. cikkben előírt követelményeket nem teljesül;
- j) az 5. cikk megsértése.

(2) Amennyiben a megfelelés (1) bekezdésben említett hiánya továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz a forgalmazott rádióberendezés korlátozására vagy betiltására, vagy gondoskodik a forgalomból történő kivonásáról vagy a visszahívásáról.

VI. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK, VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK ÉS A BIZOTTSÁG

44. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 3. cikk (3) bekezdése második albekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2014. június 11-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (3) bekezdése második albekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 3. cikk (3) bekezdése második albekezdése, a 4. cikk (2) bekezdése és az 5. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

45. cikk

A bizottsági eljárás

(1) Az Európai Bizottság munkáját a távközlési megfelelőségértékelési és piacfelügyeleti bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.
- (5) A Bizottság minden olyan kérdésben konzultál a bizottsággal, amellyel kapcsolatban a 1025/2012/EU rendelet vagy bármely más uniós jogszabály szakértőkkel folytatott konzultációt ír elő.

A bizottság eljárási szabályzatával összhangban minden, az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatos olyan kérdést is megvizsgálhat, amelyet akár az elnök, akár egy tagállam képviselője vet fel.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

46. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ennek az irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések gazdasági szereplők általi megsértése esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és meghoznak minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák ezek végrehajtását. Ezek a szabályok a súlyos szabálysértések esetén büntetőjogi szankciókat is magukban foglalhatnak.

A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

47. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) A tagállamok 2017. június 12-ig rendszeresen, majd azt követően legalább két évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az irányelv alkalmazásáról. A jelentések a tagállamok által végzett piacfelügyeleti tevékenységeket mutatják be, továbbá tájékoztatást nyújtanak arról, hogy teljesültek-e az ebben az irányelvben meghatározott követelmények, és ha igen, milyen mértékben, különösen ami a gazdasági szereplők azonosítására vonatkozó előírásokat illeti.

(2) A Bizottság felül kívánja vizsgálni ennek az irányelvnek a működését, és erről legkésőbb 2018. június 12-ig, azt követően pedig öt évente jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára. E jelentés kitér a vonatkozó szabványok kidolgozása terén elért haladásra, valamint a végrehajtás során esetleg felmerült valamennyi problémára. A jelentésben vázolni kell a távközlési megfelelőségértékelési és piacfelügyeleti bizottság tevékenységét is, értékelni kell a rádióberendezések nyílt, versenyképes, uniós szintű piacának kialakítása terén elért haladást, valamint meg kell vizsgálni, hogy miként kellene a rádióberendezések forgalmazásának és üzembe helyezésének szabályozási keretét továbbfejleszteni az alábbi célok elérése érdekében:

- a) valamennyi rádióberendezés tekintetében koherens, uniós szintű rendszer;
- b) a távközlési, audiovizuális és informatikai ágazatok konvergenciája;

- c) a szabályozó intézkedések nemzetközi szintű összehangolásának lehetővé tétele;
- d) a fogyasztóvédelem magas szintjének megvalósítása;
- e) a rádióberendezések tartozékokkal, különösen az egységes töltőkkel való együttműködésének biztosítása;
- f) beépített képernyővel felszerelt rádióberendezések esetében a szükséges információk megjelenítésének lehetővé tétele a beépített képernyőn.

48. cikk

Átmeneti rendelkezések

A tagállamok az ezen irányelvben foglalt szempontok tekintetében nem akadályozzák meg az ezen irányelv hatálya alá tartozó és a 2016. június 13. előtt alkalmazandó vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályoknak megfelelő azon rádióberendezések forgalmazását vagy üzembe helyezését, amelyeket 2017. június 13. előtt hoztak forgalomba.

49. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2016. június 12-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ennek az irányelvnek. Ezen intézkedések szövegét háladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2016. június 13-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

50. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1999/5/EK irányelv 2016. június 13-án hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre vonatkozó hivatkozásnak kell tekinteni, és a VIII. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

51. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

52. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

AZ IRÁNYELV HATÁLYÁN KÍVÜL ESŐ BERENDEZÉSEK

1. A Nemzetközi Távközlési Egyesület (International Telecommunications Union, ITU) rádiós szabályzata 1. cikkének 56. meghatározása értelmében a rádióamatőrök által használt rádióberendezések, kivéve, ha forgalmazott berendezésekről van szó.

Nem forgalmazott berendezésnek tekintendők a következők:

- a) a rádióamatőrök által összeszerelendő és használandó rádiós készletek;
 - b) a rádióamatőrök által saját használatra átalakított rádióberendezések;
 - c) a rádióamatőrök által készített, a rádióamatőr-szolgálat keretében tudományos és kísérleti célokat szolgáló berendezések.
2. A 96/98/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó tengerészeti berendezés.
 3. A 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 3. cikke hatálya alá tartozó repülőgépfedélzeti termékek, alkatrészek és berendezések.
 4. Szakembereknek szánt, csak kutatási és fejlesztési létesítményekben, kizárólag kutatási és fejlesztési célokra használandó, egyedi készítésű értékelő készlet.

⁽¹⁾ A Tanács 1996. december 20-i 96/98/EK irányelve a tengerészeti felszerelésekről (HL L 46., 1997.2.17., 25. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. február 20-i 216/2008/EK rendelete a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi rendelet, 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 79., 2008.3.19., 1. o.).

II. MELLÉKLET

MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELÉS, A MODUL

BELSŐ GYÁRTÁSSELLENŐRZÉS

1. A belső gyártásellenőrzés az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel a gyártó eleget tesz az e melléklet 2., 3. és 4. pontjában megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja, és saját kizárólagos felelőssége mellett nyilatkozik arról, hogy a szóban forgó rádióberendezés megfelel a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek.
2. **Műszaki dokumentáció**
A gyártó a 21. cikknek megfelelően elkészíti a műszaki dokumentációt.
3. **Gyártás**
A gyártónak minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy a legyártott rádióberendezés a gyártási eljárásnak és a gyártási eljárás felügyeletének köszönhetően megfeleljen az e melléklet 2. pontjában említett műszaki dokumentációnak és a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek.
4. **CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat**
 - 4.1. A gyártó az ezen irányelv vonatkozó követelményeinek megfelelő minden rádióberendezésen elhelyezi a CE-jelölést a 19. és 20. cikknek megfelelően.
 - 4.2. A gyártó a rádióberendezés mindegyik típusára vonatkozóan írásos EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, amelyet a műszaki dokumentációval együtt a rádióberendezés forgalomba hozatala után tíz évig megőriz a nemzeti hatóságok számára történő bemutatás céljából. Az EU-megfelelőségi nyilatkozat azonosítja azt a rádióberendezést, amelyre vonatkozóan elkészítették.
Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát az érintett hatóság kérésére hozzáférhetővé kell tenni.
5. **Meghatalmazott képviselő**
A gyártó 4. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártó nevében és felelősségére eljáró, meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben e kötelezettségek szerepelnek a megbízatásában.

III. MELLÉKLET

MEGFELELŐSÉGTÉRTÉKELÉS, B ÉS C MODUL

EU-TÍPUSVIZSGÁLAT ÉS TÍPUSMEGFELELŐSÉG A BELSŐ GYÁRTÁSELLENŐRZÉS ALAPJÁN

Az erre a mellékletre való hivatkozáskor a megfelelőségértékelési eljárás során e melléklet B (EU-típusvizsgálat) és C (típusmegfelelőség a belső gyártásellenőrzés alapján) modulját kell követni.

B modul

EU-típusvizsgálat

1. Az EU-típusvizsgálat a megfelelőségértékelési eljárásnak az a része, amely révén a bejelentett szervezet megvizsgálja a rádióberendezés műszaki tervezését, valamint ellenőrzi és tanúsítja, hogy a termék műszaki tervezése megfelel a 3. cikkben megállapított alapvető követelményeknek.
2. Az EU-típusvizsgálatot a rádióberendezés műszaki tervezése megfelelőségének értékelése révén a 3. pontban említett műszaki dokumentáció és alátámasztó bizonyítékok vizsgálatával, mintadarab (tervezési típus) vizsgálata nélkül kell végezni.
3. A gyártónak elég az EU-típusvizsgálatra vonatkozó kérelmet egyetlen bejelentett szervezethez benyújtani, amelyet ő választ meg.
A kérelem a következőket tartalmazza:
 - a) a gyártó neve és címe, illetve ha a kérelmet a meghatalmazott képviselő nyújtja be, akkor annak neve és címe is;
 - b) írásos nyilatkozat arról, hogy a kérelmet más bejelentett szervezethez nem nyújtották be;
 - c) a műszaki dokumentáció. A műszaki dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy a rádióberendezés megfelel-e ezen irányelv alkalmazandó követelményeinek, és tartalmaznia kell a kockázat(ok) megfelelő elemzését és értékelését. A műszaki dokumentációban meg kell adni az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából szükséges mértékben – ismertetni kell a rádióberendezés tervét, gyártását és működését. A műszaki dokumentációnak adott esetben tartalmaznia kell az V. mellékletben meghatározott elemeket;
 - d) a műszaki tervezésnél alkalmazott megoldás megfelelőségét alátámasztó bizonyíték. E bizonyítéknak utalnia kell minden olyan vonatkozó dokumentumra, amelyet felhasználtak, különösen, ha a releváns harmonizált szabványokat nem alkalmazták, vagy nem teljes mértékben alkalmazták. Az alátámasztó bizonyítéknak, amennyiben szükséges, tartalmaznia kell a gyártó megfelelő laboratóriumában vagy a gyártó nevében és felelősségére egy másik vizsgálati laborban az egyéb vonatkozó műszaki előírásokkal összhangban elvégzett vizsgálatok eredményeit.
4. A bejelentett szervezet a rádióberendezés megfelelő műszaki tervezésének értékelése céljából megvizsgálja a műszaki dokumentációt és az alátámasztó bizonyítékot.
5. A bejelentett szervezet elkészíti a 4. ponttal összhangban vállalt tevékenységek eredményeit rögzítő értékelő jelentést. A bejelentő hatóságokkal szembeni, a 8. pontban meghatározott kötelezettségeinek sérelme nélkül a bejelentett szervezet e jelentés – részleges vagy teljes – tartalmát kizárólag a gyártó hozzájárulásával teszi közzé.
6. Amennyiben a típus megfelel ezen irányelv érintett rádióberendezésre alkalmazandó követelményeinek, a bejelentett szervezet EU-típusvizsgálati tanúsítványt állít ki a gyártó számára. Ez a tanúsítvány tartalmazza a gyártó nevét és címét, a vizsgálat eredményeit, az alapvető követelmények vizsgálatnak alávetett szempontjait, érvényességének (esetleges) feltételeit és az értékelt típus azonosításához szükséges adatokat. Az EU-típusvizsgálati tanúsítványnak egy vagy több melléklete is lehet.

Az EU-típusvizsgálati tanúsítványnak és mellékleteinek minden olyan releváns információt tartalmazniuk kell, amelyek alapján értékelni lehet, hogy a gyártott rádióberendezés megfelel-e a vizsgált típusnak, továbbá amelyek lehetővé teszik az üzemelés közbeni ellenőrzést.

Amennyiben a típus nem felel meg ezen irányelv alkalmazandó követelményeinek, a bejelentett szervezet visszautasítja az EU-típusvizsgálati tanúsítvány kiállítását, és a visszautasítás részletes indoklása mellett tájékoztatja erről a kérelmezőt.

7. A bejelentett szervezet a tudomány általánosan elismert jelenlegi állásának valamennyi olyan változásáról tájékozik, amely azt jelzi, hogy a jóváhagyott típus a továbbiakban nem felelhet meg ezen irányelv alkalmazandó követelményeinek, és meghatározza, hogy ezek a változások további vizsgálatot igényelnek-e. Amennyiben igen, a bejelentett szervezet tájékoztatja erről a gyártót.

A gyártó értesíti az EU-típusvizsgálati tanúsítvánnyal kapcsolatos műszaki dokumentációt őrző bejelentett szervezetet a jóváhagyott típus minden olyan módosításáról, amely befolyásolhatja a rádióberendezésnek az ezen irányelvben szereplő alapvető követelményeknek való megfelelőségét vagy e tanúsítvány érvényességének feltételeit. Az ilyen módosítások az eredeti EU-típusvizsgálati tanúsítvány kiegészítésének formájában további jóváhagyást igényelnek.

8. Mindegyik bejelentett szervezet tájékoztatja bejelentő hatóságát az általa kibocsátott vagy visszavont EU-típusvizsgálati tanúsítványokról és/vagy ezek kiegészítéseiről, továbbá – rendszeres időközönként vagy kérésre – bejelentő hatósága rendelkezésére bocsátja az ilyen visszautasított, felfüggesztett vagy más módon korlátozott tanúsítványok és/vagy kiegészítések listáját.

Minden bejelentett szervezet tájékoztatja a többi bejelentett szervezetet az ilyen, általa visszautasított, visszavont, felfüggesztett vagy más módon korlátozott EU-típusvizsgálati tanúsítványokról és/vagy kiegészítésekről, továbbá kérésre az általa kiadott tanúsítványokról és/vagy kiegészítésekről.

Minden bejelentett szervezet tájékoztatja a tagállamokat az általa kiadott EU-típusvizsgálati tanúsítványokról és/vagy kiegészítésekről, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* hivatkozással közzétett harmonizált szabványok nem kerültek alkalmazásra, vagy azokat nem teljes mértékben alkalmazták. A tagállamok, a Bizottság és a többi bejelentett szervezet – kérésre – megkaphatják az EU-típusvizsgálati tanúsítványok és/vagy kiegészítéseik egy példányát. Kérésre a tagállamok és a Bizottság megkaphatják a műszaki dokumentáció és a bejelentett szervezet által végzett vizsgálatok eredményeinek egy példányát. A bejelentett szervezet a rádióberendezés vizsgálatát követő tíz éven keresztül vagy az adott tanúsítvány érvényességének végéig megőrzi az EU-típusvizsgálati tanúsítvány, a tanúsítvány mellékleteinek és kiegészítéseinek egy példányát, valamint a gyártó által benyújtott dokumentációt tartalmazó műszaki dokumentációt.

9. A gyártó a rádióberendezés forgalomba hozatalát követő tíz éven keresztül elérhetővé teszi a nemzeti hatóságok számára az EU-típusvizsgálati tanúsítvány, a tanúsítvány mellékleteinek és kiegészítéseinek egy példányát, valamint a műszaki dokumentációt.
10. A gyártó meghatalmazott képviselője is benyújthatja a 3. pontban említett kérelmet, és teljesítheti a 7. és a 9. pontban meghatározott kötelezettségeket, amennyiben ez szerepel a megbízatásában.

C modul

Típusmegfelelőség a belső gyártásellenőrzés alapján

1. A belső gyártásellenőrzésen alapuló típusmegfelelőség a megfelelőségértékelési eljárás azon része, amellyel a gyártó eleget tesz a 2. és a 3. pontban megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja és kijelenti, hogy a szóban forgó rádióberendezés megfelel az EU-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak, és eleget tesz ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek.

2. Gyártás

A gyártónak minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy a gyártási eljárás és annak felügyelete biztosítsa, hogy a gyártott rádióberendezések megfelelnek az EU-típusvizsgálati tanúsítványban leírt jóváhagyott típusnak és ezen irányelv vonatkozó követelményeinek.

3. CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat

- 3.1. A gyártó a 19. és 20. cikknek megfelelően minden olyan rádióberendezésen elhelyezi a CE-jelölést, amely megfelel az EU-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak, és eleget tesz ezen irányelv vonatkozó követelményeinek.
- 3.2. A gyártó a rádióberendezés minden típusára vonatkozóan írásos EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, amelyet a rádióberendezés forgalomba hozatala után tíz évig megőrizz a nemzeti hatóságok számára történő bemutatás céljából. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban meg kell nevezni azt a rádióberendezés-típust, amely tekintetében a nyilatkozatot kiállították.

Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát az érintett hatóság kérésére hozzáférhetővé kell tenni.

4. Meghatalmazott képviselő

A gyártó 3. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártó nevében és felelősségére eljáró, meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben e kötelezettségek szerepelnek a megbízatásában.

IV. MELLÉKLET

MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELÉS, H MODUL

A TELJES MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSON ALAPULÓ MEGFELELŐSÉG

1. A teljes minőségbiztosításon alapuló megfelelés az a megfelelésértékelési eljárás, amellyel a gyártó eleget tesz a 2. és 5. pontban megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja és saját kizárólagos felelőssége mellett nyilatkozik arról, hogy a szóban forgó rádióberendezés megfelel ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek.

2. **Gyártás**

A gyártó a 3. pontnak megfelelő, jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert működtet az érintett rádióberendezések tervezése, gyártása, végső termékellenőrzése és vizsgálata céljából, a gyártót pedig a 4. pontban meghatározott módon felügyelik.

3. **Minőségbiztosítási rendszer**

- 3.1. A gyártó egy általa választott bejelentett szervezethez kérelmet nyújt be, hogy a szóban forgó rádióberendezés tekintetében alkalmazott minőségbiztosítási rendszerét értékeltesse.

A kérelem a következőket tartalmazza:

- a) a gyártó neve és címe, illetve ha a kérelmet a meghatalmazott képviselő nyújtja be, akkor annak neve és címe is;
 - b) a műszaki dokumentáció, a gyártásra szánt rádióberendezések mindegyik típusára vonatkozóan. A műszaki dokumentációnak adott esetben tartalmaznia kell az V. mellékletben meghatározott elemeket;
 - c) a minőségbiztosítási rendszerrel kapcsolatos dokumentáció; valamint
 - d) egy írásos nyilatkozat arról, hogy a kérelmet más bejelentett szervezethez nem nyújtották be.
- 3.2. A minőségbiztosítási rendszer biztosítja, hogy a rádióberendezés megfelel ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek.

A gyártó által alkalmazott összes elemet, követelményt és rendelkezést rendszeres és rendezett módon dokumentálni kell írásban rögzített elvek, eljárások és utasítások formájában. A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának lehetővé kell tennie a minőségbiztosítási programok, tervek, kézikönyvek és nyilvántartások következetes értelmezését.

Különösen a következők megfelelő leírását kell tartalmaznia:

- a) minőségi célkitűzések és szervezeti felépítés, a vezetőségnek a tervezéssel és a termék minőségével kapcsolatos felelőssége és hatásköre;
- b) a tervezésre vonatkozó műszaki előírások, ideértve az alkalmazandó szabványokat, és amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványokat nem teljes egészükben alkalmazzák, az ezen irányelv rádióberendezésekre vonatkozó alapvető követelményeinek teljesítésére használt módszerek;
- c) azok a tervezésellenőrzési és tervezésértékelési technikák, folyamatok és módszeres intézkedések, amelyeket az irányelv hatálya alá tartozó rádióberendezés-típus tervezése során alkalmaznak;
- d) az ezeknek megfelelő gyártási, minőségellenőrzési és minőségbiztosítási technikák, folyamatok és módszeres intézkedések, amelyeket alkalmazni fognak;
- e) a gyártás előtt, közben és után elvégzendő vizsgálatok és tesztek, valamint ezek elvégzésének gyakorisága;
- f) a minőségbiztosítási nyilvántartás, mint például az ellenőrzési jelentések és vizsgálati adatok, kalibrációs adatok, a személyzet képesítéséről szóló jelentések stb.;
- g) az előírt tervezési és termékminőség, valamint a minőségbiztosítási rendszer hatékony működésének felügyeletére szolgáló eszközök.

- 3.3. A bejelentett szervezet értékeli a minőségbiztosítási rendszert annak megállapítása érdekében, hogy megfelel-e a 3.2. pontban említett követelményeknek.

A vonatkozó harmonizált szabvány megfelelő előírásait teljesítő minőségbiztosítási rendszer elemei tekintetében a bejelentett szervezet vélelmezi az ezeknek a követelményeknek való megfelelést.

A minőségirányítási rendszerekkel kapcsolatos tapasztalatok mellett az értékelést végző csoportban legalább egy olyan tag van, aki tapasztalattal rendelkezik a rádióberendezések érintett területének és a rádióberendezések érintett technológiájának értékelése terén, és ismeri ezen irányelv alkalmazandó követelményeit. Az ellenőrzés részét képezi a gyártó telephelyén tett látogatás is. Az ellenőrzést végző csoport felülvizsgálja a 3.1. pont b) alpontjában említett műszaki dokumentációt annak ellenőrzése érdekében, hogy a gyártó képes-e meghatározni ezen irányelv alkalmazandó követelményeit, és el tudja-e végezni a szükséges vizsgálatokat a rádióberendezés e követelményeknek való megfelelésének biztosítása tekintetében.

A gyártót vagy a gyártó meghatalmazott képviselőjét értesíteni kell a határozatról.

Az értesítésnek tartalmaznia kell az ellenőrzés eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással alátámasztott határozatot.

- 3.4. A gyártó vállalja, hogy teljesíti a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből fakadó kötelezettségeket, és gondoskodik a rendszer megfelelő és hatékony működéséről.
- 3.5. A gyártó a minőségbiztosítási rendszer bármilyen tervezett módosításáról tájékoztatja azt a bejelentett szervezetet, amely jóváhagyta a minőségbiztosítási rendszert.

A bejelentett szervezet értékeli a javasolt módosításokat és eldönti, hogy a minőségbiztosítási rendszer a módosításokkal együtt a továbbiakban is megfelel-e az 3.2. pontban említett követelményeknek, vagy újabb értékelés szükséges.

A bejelentett szervezet értesíti a gyártót határozatáról. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással ellátott határozatot.

4. Felügyelet a bejelentett szervezet felelősségi körében

- 4.1. A felügyelet célja annak megállapítása, hogy a gyártó megfelelően teljesíti-e a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeit.
- 4.2. A gyártó lehetővé teszi, hogy a bejelentett szervezet értékelés céljából belépjen a gyártás, az ellenőrzés, a vizsgálat és a raktározás helyszíneire, és biztosítja számára a szükséges információkat, különösen a következőket:
- a) a minőségbiztosítási rendszer dokumentációja;
 - b) a minőségbiztosítási rendszer tervezési részében előírt minőségbiztosítási nyilvántartás, mint például az elemzések, számítások, vizsgálatok stb. eredményei;
 - c) a minőségbiztosítási rendszer gyártási részében előírt minőségbiztosítási nyilvántartás, mint például az ellenőrzési jelentések és vizsgálati adatok, a kalibrálási adatok, a személyzet képesítéséről szóló jelentések stb.
- 4.3. A bejelentett szervezet időszakos ellenőrzéseket végez, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a gyártó fenntartja és alkalmazza a minőségbiztosítási rendszert, és az ellenőrzésről jelentést ír, amelyet át kell adnia a gyártónak.
- 4.4. A bejelentett szervezet váratlan látogatást is tehet a gyártónál. Az ilyen látogatások során a bejelentett szervezet szükség esetén a minőségbiztosítási rendszer helyes működésének igazolására megvizsgálhatja vagy megvizsgáltathatja a rádióberendezéseket. A bejelentett szervezet erről a látogatásról, és ha vizsgálatokra került sor, azokról is, jelentést ír, amelyet elküld a gyártónak,

5. CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat

- 5.1. A gyártó a 19. és 20. cikknek megfelelően minden olyan rádióberendezésen elhelyezi a CE-jelölést és – a 3.1. pontban említett bejelentett szervezet felelősségére – a bejelentett szervezet azonosító számát, amely elegendő tesz a 3. cikkben meghatározott alkalmazandó követelményeknek.

- 5.2. A gyártó a rádióberendezés minden típusára vonatkozóan írásos EU-megfelelőségi nyilatkozatot állít ki, amelyet a rádióberendezés forgalomba hozatala után tíz évig megőriz a nemzeti hatóságok számára történő bemutatás céljából. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatban azonosítani kell azt a rádióberendezés-típust, amely tekintetében a nyilatkozatot kiállították.

Az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát az érintett hatóságok kérésére hozzáférhetővé kell tenni.

6. A gyártó a rádióberendezés forgalomba hozatalának időpontjától számított tíz éven keresztül köteles a nemzeti hatóságok részére megőrizni:

- a) a 3.1. pontban említett műszaki dokumentáció;
- b) a 3.1. pontban említett minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó dokumentáció;
- c) a 3.5. pontban említett módosítás, jóváhagyott formájában;
- d) a bejelentett szervezettől kapott, az 3.5., 4.3. és 4.4. pontban említett határozatok és jelentések.

7. Minden bejelentett szervezet tájékoztatja bejelentő hatóságát a minőségbiztosítási rendszerek kiadott és visszavont jóváhagyásairól, továbbá – rendszeres időközönként vagy kérésre – elérhetővé teszi bejelentő hatósága számára a minőségbiztosítási rendszerek visszautasított, felfüggesztett vagy más módon korlátozott jóváhagyásainak listáját.

Minden bejelentett szervezet tájékoztatja a többi bejelentett szervezetet a minőségbiztosítási rendszerek általa elutasított, felfüggesztett, visszavont vagy más módon korlátozott jóváhagyásairól, valamint kérésre a minőségbiztosítási rendszerek általa kiadott jóváhagyásairól.

8. **Meghatalmazott képviselő**

A gyártónak a 3.1., 3.5., 5. és 6. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártó nevében és felelősségére eljáró meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben ez szerepel a megbízatásban.

V. MELLÉKLET

A MŰSZAKI DOKUMENTÁCIÓ TARTALMA

A műszaki dokumentációnak, értelemszerűen, legalább az alábbi elemeket kell tartalmaznia:

- a) a rádióberendezés általános leírása; többek között:
 - i. a külső jegyeket, jelöléseket és a belső elrendezést mutató fényképek vagy ábrák;
 - ii. az alapvető követelményeknek való megfelelést befolyásoló szoftver- és firmwareverziók;
 - iii. a felhasználóknak szóló tájékoztató és üzembehelyezési utasítások;
- b) az alkatrészek, alegységek, kapcsolási körök és hasonló releváns elemek összeállítási terve, gyártási rajzai és diagramjai;
- c) a rajzok és diagramok megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok, beleértve a rádióberendezés működésének ismertetését;
- d) a részben vagy egészben alkalmazott olyan harmonizált szabványok listája, amelyek hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétették, illetve azon esetekben, ahol ezeket a harmonizált szabványokat nem alkalmazzák, azoknak a megoldásoknak a leírása, amelyeket a 3. cikkben előírt alapvető követelmények teljesítése érdekében alkalmaztak, az egyéb alkalmazott vonatkozó műszaki leírásokat is ideértve. A csak részben alkalmazott harmonizált szabványok esetén a műszaki dokumentációban fel kell tüntetni, hogy mely részeket alkalmazták;
- e) az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példánya;
- f) a III. melléklet szerinti megfelelőségértékelési modul alkalmazása esetén az EU-típusvizsgálati tanúsítvány egy példánya és mellékletei, az érintett bejelentett szervezet által kiállított formában;
- g) az elvégzett tervezési számítások, vizsgálatok eredményei és egyéb hasonló releváns elemek;
- h) a vizsgálati jelentések;
- i) a 10. cikk (2) bekezdésében előírt követelményeknek való megfelelés és a 10. cikk (10) bekezdése szerinti információk csomagoláson való feltüntetésének vagy fel nem tüntetésének ismertetése.

VI. MELLÉKLET

(XXXX. SZ.) ⁽¹⁾ EU-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

1. Rádióberendezés (termék-, típus-, tétel- vagy sorozatszám):
2. A gyártó vagy meghatalmazott képviselőjének neve és címe:
3. Ezt a megfelelőségi nyilatkozatot a gyártó kizárólagos felelőssége mellett adják ki:
4. A nyilatkozat tárgya (a rádióberendezés azonosítása a nyomkövethetőség biztosítására; adott esetben megfelelő élességű színes képet is tartalmazhat, amennyiben ez a rádióberendezés azonosításához szükséges):
5. A fent ismertetett nyilatkozat tárgya megfelel a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályoknak:
a 2014/53/EU irányelv,
adott esetben egyéb uniós harmonizációs jogszabály.
6. Az alkalmazott harmonizált szabványokra való hivatkozás vagy az azokra az egyéb műszaki előírásokra való hivatkozás, amelyekkel kapcsolatban megfelelőségi nyilatkozatot tettek. A hivatkozásokat az azonosító számokkal együtt és a megfelelő verzió feltüntetésével kell megadni, adott esetben a kiállítás dátumával együtt:
7. A(z) ... (nevű, számú)... bejelentett szervezet adott esetben elvégezte a(z) ... (a beavatkozás ismertetése) ..., és a következő EU-típusvizsgálati tanúsítványt adta ki:
8. Adott esetben a tartozékok és alkatrészek leírása, ideértve a rádióberendezés rendeltetésszerű használatát lehetővé tévő és az EU-megfelelőségi nyilatkozat hatályába tartozó szoftvereket is:
9. További információk:
A nyilatkozatot a következő gyártó nevében és megbízásából írták alá: ...
(a kiállítás helye és dátuma):
(név, beosztás) (aláírás):

⁽¹⁾ A gyártótól függ, hogy megszámozza-e az EU-megfelelőségi nyilatkozatot.

VII. MELLÉKLET

EGYSZERŰSÍTETT EU-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

A 10. cikk (9) bekezdésében említett egyszerűsített megfelelőségi nyilatkozat szövege a következő:

[A gyártó neve] igazolja, hogy a [a rádióberendezés típusa] típusú rádióberendezés megfelel a 2014/53/EU irányelvnek.

Az EU-megfelelőségi nyilatkozat teljes szövege elérhető a következő internetes címen:

VIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1999/5/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk (1) és (2) bekezdés	3. cikk (1) és (2) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés és 15a. cikk	3. cikk (3) bekezdés, kivétel: 3. cikk, (3) bekezdés, i) pont és 44. cikk
4. cikk (1) bekezdés és 13–15. cikk	8. és 45. cikk
4. cikk (2) bekezdés	—
5. cikk (1) bekezdés	16. cikk
5. cikk (2) és (3) bekezdés	—
6. cikk (1) bekezdés	6. cikk
6. cikk (2) bekezdés	—
6. cikk (3) bekezdés	10. cikk, (8), (9) és (10) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés	—
7. cikk (1) és (2) bekezdés	7. cikk
7. cikk (3), (4) és (5) bekezdés	—
8. cikk (1) és (2) bekezdés	9. cikk
8. cikk (3) bekezdés	—
9. cikk	39–43. cikk
10. cikk	17. cikk
11. cikk	22–38. cikk
12. cikk	19. cikk, 20. cikk, 10. cikk (6) és (7) bekezdés
16. cikk	—
17. cikk	47. cikk
18. cikk	48. cikk
19. cikk	49. cikk
20. cikk	50. cikk
21. cikk	51. cikk
22. cikk	52. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	—
IV. melléklet	III. melléklet
V. melléklet	IV. melléklet
VI. melléklet	26. cikk
VII. melléklet 1–4. pont	19. és 20. cikk
VII. melléklet 5. pont	10. cikk (10) bekezdés

AZ EURÓPAI PARLAMENT NYILATKOZATA

Az Európai Parlament úgy véli, hogy csak amikor és amennyiben a 182/2011/EU rendelet értelmében vett végrehajtási aktusokról tárgyalnak bizottsági üléseken, tekinthetők e bizottságok „komitológiai bizottságoknak” az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás I. melléklete értelmében. A bizottságok ülései így a keretmegállapodás 15. pontjának hatálya alá tartoznak, amikor és amennyiben más kérdésekről tárgyalnak.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU